

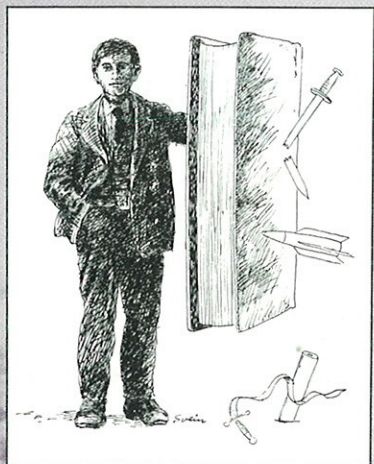
Nordisk Tidsskrift for fornyelse,
felleskap og fostring.

hvete kornet

Nr. 1

Jan.
1985

Norge, Sverige
kr. 13.00
Danmark kr. 16.00

Ulf Ekman:

**Hvorfor djevelen
avskyr tro**

**Canadisk TV-pastor
satser på Europa**

Les David Maines
historie

Media-satsingen:

**ER DET
VERD ALLE
PENGENE?**

David Østby
gir svar på tiltale

**KAN JEG FORANDRE
MEG I 1985?**

A large satellite dish is the central focus of the cover. It is tilted and has text written on its surface. The text reads "LIFTING UP THE NAME OF Jesus" in a stylized font, with "Jesus" being the largest word. Below that, it says "100 Huntley Street". The dish is mounted on a metal structure. The background shows a building and some trees.

LIFTING UP
THE NAME OF
Jesus
100
Huntley
Street

Redaktør
Rolf Erik Janøy

Adresse til redaksjon og ekspedisjon
Boks 770
3191 HORTEN

Besøks adresse:
Baggerødgt. 5, HORTEN

Ekspedisjon og distribusjon
Inger Svendsen
Treffes mand. - torsd. 9.00 - 14.00
Telf. 033-44 726

Redaksjonssekretærer
Unni Flatha, Ellen Ofte Jakobsen
Anne Hove Sunnarvik

Faste medarbeidere

Leif Jacobsen, Pelle Karlsson,
Robert Kvalvaag, Bjørn Lindvig,
Edin Løvås, Jim McInnes, Sven Nilsson,
Terje Rygh, Helene Thorsell, Åge Åleskjær

Grafisk form og tegnegruppe

Leif Harry Håvåg, Rolf Jansson,
Svein Thorkildsen, Ivar Øksendal

Redaksjonell målsetting

HveteKornet er et nordisk tidsskrift for fornyelse, fellesskap og fostring. Bladet vil på kristen grunn arbeide for og med Guds folk. Uavhengig av organisasjoner og grupperinger vil vi fritt rapportere om hva Gud gjør i Kristi Legeme. Vi ønsker å være med å formidle Guds planer og hensikter med sin menighet i dag. Vi vil samle om Jesus Kristus, virke for kjennskap og åpenhet for Åndens gjerning, slik at den enkelte kristne og den lokale menighet kan fornyes utfra bibelske prinsipper

HveteKornet vil tjene Kristi legemes oppbyggelse.

Annonser: For priser og avtaler kontakt An. kons. Hans Krogh Slåpenvn. 5, 3130 Tolvsrød. Tlf. 0337 27 133, eller red.

Regnskap

Hanne Marit Rygh

Revisjon

Registrert revisor
Svein V. Korsgården
3080 Holmestrand

Abonnement

Norge og Sverige kr 110,- pr. år, Danmark D.kr. 140,-. Kan bestilles ved å sende navn og adresse til ekspedisjonen. Gaveabonnement 1 år kr. 80.00. (Flypost til utlandet + kr. 80,-)

Bankgiro nr. 2450.07.10167
Dansk postgiro: 9 46 40 26
Svensk postgiro: 42 49-9

Signerte artikler

og innlegg uttrykker forfatterens meninger. Disse er ikke nødvendigvis å oppfatte som redaksjonens.

Ettertrykk

av redaksjonelt materiale (artikler, tegninger, foto) tillates kun etter forhåndsavtale med redaksjonen. Sitater fra bladet må ha tydelig kildeangivelse.

Sats, paste-up, repro og trykk:
Tangen-Trykk A/S, Drammen

Hjertespråk

FYLL 1985 MED LOVSANG

Tekst: Rolf Erik Janøy

Om vi mer kunne oppdage og erfare hvilken verdi lovsang og tilbedelse har, vil det nye året bli det rikeste i vårt liv. Stadig flere kristne gjenoppdager lovsangens betydning, og inntar nye områder av velsignelse.

HJERTEFORHOLD

Mange har mer eller mindre bevisst latt seg hindre fra å gå inn i dette, fordi man venter på å «føle for det». Man frykter at dersom en bare begynner å prise og tilbe Gud utfra sitt viljeliv, vil det ikke bli ekte. Det kan være rett nok at lovsang ikke skal «kommanderes fram», verken av vårt eget eller andres viljeliv. Dersom lovsangen *kun* blir en viljesak, kan den bli en form uten et åndelig innhold.

Lovsang er ikke først og fremst visse ord, kor, håndklapp eller opprakte hender. Lovprisning springer ut fra vårt hjerteforhold til Jesus, da tilber vi i ånd og sannhet. Det er et sidespor når vi blir for opptatt av ulike ytringer og former, for lovsangen skapes verken av kropsbevegelser eller spesielle rytmer.

En helt annen sak er at hjertes lovsang og tilbedelse kommer til uttrykk både gjennom vår munn, vårt legeme, musikk og sang. Lovsangen skaper ytringer, men disse ytringer skaper ikke lovsang. Man kan med begeistring synge anslående kor uten at våre hjerter opphøyer og tilber Jesus.

ORDET

Men det blir galt om vi må føle på en bestemt måte før vår hjerter kan prise vår kjære Frelser og Herre. Vi vet jo at Herren er like stor og nådig, like mye verd sitt folks lovsang, uansett følelser. Enda mer galt blir det om vi tror at vi må opparbeide følelsene før vi kan tro vi er «i ånden». For

sjeliske utbrudd av rop og skrik forstyrrer sann tilbedelse og gudstjeneste.

Følelsene kan være tjenlige på mange måter, men det er hva Ordet sier vi er i Kristus, som er basis for vår lovsang. Ordet taler tydelig og klart at Herren ønsker vi skal prise og opphøye Hans navn. Grunnlaget for at jeg kan og skal prise Herren, er verken mine følelser eller min vilje, det er ORDET. Om vi er født på ny, lever i renselsen og lyset, kan vi utfra Ordets klare tiltale når som helst tilbe Herren i ånd og sannhet. Ordet har utallige oppfordringer til oss om å prise Herren, vi må velge om vi vil lyde Ordet på dette punkt eller ikke.

REAKSJON

Det er interessant å se at til lovsangen er det vanskelig å være nøytral, enten lar man seg engasjere i den, eller så reagerer man på den.

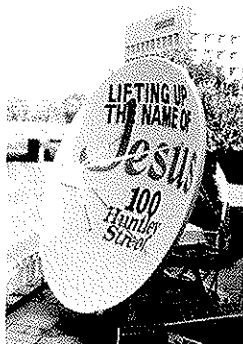
Et typisk trekk ved disse reaksjoner er at man sier man er for lovsang, men at det er *måten* folk priser Gud på man reagerer mot. Noen liker ikke korene som blir brukt, andre mener de blir sunget for mange ganger, mens atter andre reagerer på takten eller på at man klapper for mye osv. Når man er så opptatt av de ytre formene, viser det at man ikke helt har forstått det som er selve saken. Tenk om noen kom ut fra en fotballkamp, og bare snakket om publikum. - Hvorfor ropte de så høyt da det ble mål, hvorfor hoppet noen opp og ned, det var da ikke nødvendig å løfte hendene så mange ganger, hvorfor synger de ikke lengre de gamle kampsangene? En slik kritikk viser med all tydelighet at vedkommende ikke er særlig interessert i selve saken, nemlig den kampen som ble kjempet mellom to lag. Istedenfor å klage på de ulike former for lovsang, så la oss engasjere oss i den formen som er naturlig for oss. Gå inn i Åndens og bønnens underfulle verden, gjennom lovprisning, tungetale og tilbedelse, og du vil erfare hvilke virkekräftige våpen du tar i bruk. Til å begynne med kan du f.eks. synge Salm 100 til en melodi du selv lager.

Tilbedelsen gjør oss åpne og lydhøre for Herrens tale til våre hjerter og Åndens virkninger i våre liv. Den opphøyer Jesus, og renser tankelivet fra vanro og motløshet. Om vårt hverdagsliv og menighetsliv ble preget av hjertelig lovprisning, tilbedelse og sang i ånden, ville det være et redskap til en mektig fornyelse og vekkelse i 1985. Lovet være Herren! @

Nordisk Tidsskrift for fornyelse,
felleskap og fostring.

Hvete Kornet

– i tjeneste for Kristi legeme –

Omslagsfoto:
Arne Knutsen

JANUAR 1985

Side 8

REPORTASJER:

4 **Canadisk TV-pastor med nød for Europa.**

David Mainse er en av de mest aktuelle kristne TV-produsenter i verden i dag. Nå vil han hjelpe Europa med TV-evangelisering.

8 **Er det verd alle pengene?**

David Østby gir svar på tiltale, og kommer med synspunkter på media og menighetsfornyelse.

23 **Samleperm for 1984-årgangen**

Innholdsfortegnelse for første årgang av HveteKornet

Side 18

UNDERSVISING:

12 **- Ikke vite noe annet**

Josef Haugen

16 **Fornyelsesprosessen**

Arnfinn Clementsen

18 **Herren mobiliserer sin armé**

Sven Nilsson

20 **Hvordan kan jeg forandre meg?**

Mark Virkler

32 **«Våk opp, Herren kommer snart!»**

Robert Kvalvaag

34 **Gjensamlings-prosessen**

Derek Prince

38 **Apostelen del I**

Kjell Sjöberg

40 **Overvinn hindringene som blokkerer for din ånd**

Åge Åleskjær

46 **Hvorfor djevelen avskyr tro**

Ulf Ekman

Side 40

FASTE SPALTER:

2 **Hjertespråk**

Rolf Erik Janøy

7 **Be og Se vitaminer**

Terje Rygh

21 **Pelles spalte**

Hvor tok bønnen om enhet veien?

22 **20 Spørsmål**

Kjell Sundby svarer

28 **Speilet**

Nyheter fra kristenfronten

42 **Samfunn**

Nytt kontaktforum

43 **Kryssord**

Ved Jostein Janøy

CANADISK
TV-PASTOR
ÅPNER «TV-DØREN»
MOT EUROPA

EUROPA ER NÅ DET MØRKE FASTLAND

David Mainse leder en TV-virksomhet som skiller seg markert ut fra de fleste media-virksomheter. Et av hans programmer, «100 Huntley Street», er blitt kjent over hele USA og Canada, og mange andre steder i verden. De senere år har Mainse ønsket å hjelpe Norden og Europa med å opprette egne TV-virksomheter for å evangelisere de mange unådde storbyer. Han har alt invistert mange millioner i Europa, og har bl.a. sendt over en TV-buss. Mange fra Norden drar til Canada der Mainse gir dem gratis utdannelse i TV-produksjon. Han støtter nå kristent TV-arbeid både i Norge, Sverige og Danmark, og er involvert i en rekke prosjekter på kontinentet. Vi vil derfor sikkert høre mye mer om David Mainse i tiden som ligger foran. Her kan du lese om hans bakgrunn og visjon.

For syv år siden gikk en relativt ukjent, canadisk evangelist glipp av en lunsjavgift i sentrum av Toronto. På grunn av en misforståelse havnet han et helt annet sted enn de han skulle spise lunsj sammen med. Men mens han ventet alene i hjertet av Canadas største by, begynte predikanten å se seg rundt. Han fikk se en side av byen som han ikke hadde lagt merke til før.

Her på Yonge, Canadas lengste gate, syntes byen å drukne i «neon-kultur». Toronto var blitt underlagt det tyvende århundrets moral, og den en gang så berømte gaten oste nå av simple porno- og mas-

sasjeinstitutter. Canadas nervesenter var infisert av en sykdom som spredte sin smitte utover hele landet. David Mainse begynte å gråte.

Tårer

«Jeg kunne ikke stoppe», minnes han, «og jeg ble skamfull overfor forbigående. Men tårene fortsatte å komme».

Mainse fikk trang til å samtale med en pastor han kjente som arbeidet i en kirke ikke langt fra Yonge-gaten. Da han kom dit, la Mainse fram sin lengsel etter å nå disse rastløse bymenneskene med evangeliet. Det måtte finnes en måte.

«Bare én av disse høyblokkene har flere mennesker enn enkelte av de småbyene hvor jeg har vært pastor», sa Mainse. «I de småbyene var det fire eller fem kirker, men i denne byen er det flere bydeler som ikke har en eneste menighet.»

Ut fra denne trangten til å nå inn i disse massive blokkene - og inn i hjertene på de ensomme bymenneskene - ble «100 Huntley Street» født. «100 Huntley Street» er et TV-program som blir sendt på tre satellitter fra flere uavhengige stasjoner, og på mer enn 700 kabelsystemer. Det er et daglig, kristent program som har sitt navn fra en adresse i sentrum av Toronto.

Dette kanadiske programmet er annerledes enn de amerikanske, kristne TV-produksjonene som legger stor vekt på «kjendiser» og mennesker som er i nyhetsbildet. Mainses TV-program presenterer vanlige mennesker og legger også mer vekt på betydningen av den lokale menighet. Dette skjer gjennom et samarbeid med pastorer og kristne ledere som deler programansvaret med ham. Pastorer fra ulike kirkesamfunn er med for å «bringe enhet og forståelse».

I dag er David Mainse ett av Canadas mest kjente fjes. Hans TV-programmer dekker tre fjerdedeler av nasjonen og mange av byene i USA. Mainses ønske fra

*Tekst: Bearbejdet fra «Christian Life»
Foto: Arne Knudsen & «Christian Life»
Tegning: Svein Thorkildsen*

begynnelsen av var å åpne et vindu for verden - et vindu hvor ikke-kristne kunne se det svar Guds menighet kunne gi på deres dypeste behov.

De som var i tvil om et slikt ambisiøst prosjekt kunne gjennomføres, skulle tatt i betraktning pågangsmotet til denne canadiske evangelisten og hans store nød for de fortapte og ensomme.

Ensom

Som barn av misjonærer i Egypt visste Mainse og hans to søstre hva ensomhet var. Deres far var skilt fra dem i seks år under krigen. Rett etter at han kom tilbake, døde deres mor av kreft. Det var da Mainse møtte Gud og begynte i tjenesten.

Som ung predikant i en menighet i Chalk River, Ontario - en kald, avsidesliggende småby hugget ut av villmarka i nord - nektet Mainse å la seg overvinne av hindringer. Som et typisk eksempel på hans pågangsmot kan nevnes en søndagskveld da et forferdelig uvær holdt folk innendørs. Alt i den lille byen var stengt, unntatt Mainses lille kirke. Da bare en eneste av byens inn-

byggere trosset vær og vind og kom til kirken, bestemte den unge predikanten seg for å gi ham alt som var å gi.

«Mellom bønn og bibellesning», minnes han, «sang jeg salmer, spilte piano, gitar, ja, til og med trompet. Jeg holdt en kort tale, så inviterte jeg fram til forbønn. Da gamle Whitney kom fram for å be ved alteret, kom Gud ned og døypte ham i Den Hellige Ånd. Den kveiden var en av de lykkeligste for ham - og for meg også.»

Mens han gikk på Eastern Pentecostal Bible College traff han Norma Jean Rutledge, en ung kvinne hvis familie hadde en lang misjonshistorie. De to giftet seg, og sammen arbeidet de i små canadiske byer inntil de begynte å se på TV som et mektig hjelpemiddel til å formidle evangeliet om Jesus. Fra en liten TV-stasjon i Pembroke, Ontario, vokste deres tjeneste. Nå strekker den seg bokstavelig talt verden over med budskapet om Jesus Kristus.

«100 Huntley Street»

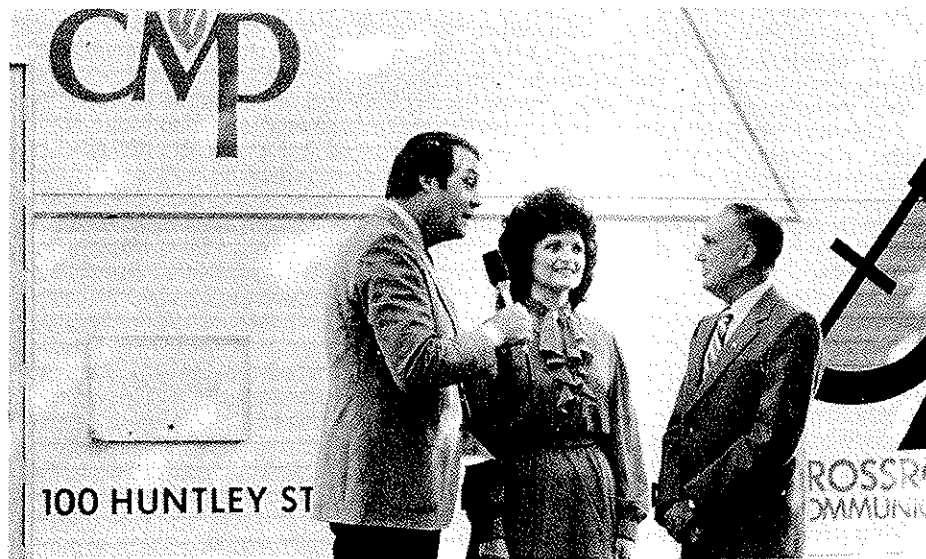
«100 Huntley Street» er bare ett av mange programmer som er produsert og presentert av Mainses Crossroads Christian Communications, Inc. Crossroads produserer også barneprogram, show for tenåringer og nesten et dusin fremmedspråklige sendinger som blir sett på tre kontinen-

ter. Han har laget et spesielt program for svarte troende, kalt «Sjel i Frihet», og et ukentlig TV-program for døve og tunghørte, «Tegn i Tiden». Han har også satt opp 26 telefonvakt-sentra i Nord-Amerika og et dusin på andre kontinent.

I løpet av de årene som TV-selskapet har jobbet med oppfølging, har de bedt med ca 42 000 mennesker som har ønsket kontakt med en lokal menighet. Hver uke kommer det inn 1200-1400 brev fra mennesker som ber om forbønn eller vil ha svar på spørsmål.

Et av de mest populære programmene utenom «100 Huntley Street», er «Circle Square», et ukentlig barneprogram. Dette programmet har vunnet flere priser og blir sett i Canada, USA, Trinidad, Bermuda, Barbados, Jamaica, over hele Sentral- og Syd-Amerika, i Europa, Asia, Afrika, ja, til og med på Grønland. I Japan er «Circle Square» sendt på seksten stasjoner, og fortellingene i programmene blir brukt av BBC og fjernsynet i Vatikanstaten. Programmet blir også sendt på video-kassetter rundt i hele verden.

I tillegg til «Circle Square» eier og driver Crossroads fem store rancher (leirplasser) i Canada som blir besøkt av mer enn 3 000 barn hver sommer. Hvert år gir en tredjedel av disse ungdommene sine liv til Jesus.

David Mainse sammen med sin hustru Jean i ferd med å lage programmer for Europa. Mainse har nå stilt en hel TV-buss til disposisjon for TV-evangelisering i Europa. På bildet (til høyre) et glimt fra studio under sending. Folk ringer inn for å få samtaler om åndelige spørsmål utfra det som er blitt presentert i programmet. Bildet på side 7 viser et glimt fra kontroll-rommet for TV-produksjonen på «100 Huntley Street». Midt på bildet ser vi fotograf Arne Knutsen som har tatt flere av bildene fra Canada. Knutsen er også med i TV-Inter, Norge.

Misjonsiver

Av alle programmene som blir produsert av Crossroads, er Mainse mest begeistret for sin misjonsvirksomhet. Hans misjonsvisjon har kommet ikke bare fra hans barndom og hans nød for de unåde, men også som svar på de store behov i Canada. Ulikt USA, som er kjent som en «smeltedigel», er Canadas innvandringspolitikk opptatt med å oppmuntre innvandrerne til å beholde sin opprinnelige kultur og språk. Derfor er det store områder i Canadas større byer hvor etniske grupper ikke kan snakke engelsk.

Som et svar på dette har Mainse produsert ukentlige programmer på fransk - Canadas andre offisielle språk - så vel som på italiensk, portugisisk, tysk, nederlandsk, finsk, ukrainsk, gresk og kinesisk. Gjennom dette når han store deler av de etniske kulturene i byer som Toronto, hvor over 50 prosent av befolkningen er innvandrere.

En utfordring

Det var derfor et lite skritt for Mainse og hans stab å gå fra å betjene disse etniske gruppene i Canada til å sende programmer til andre deler av verden.

Og det er nettopp det Mainse har gjort. En gruppe kristne ledere fra Europa ba om hans hjelp til å sette igang sendinger på en 24-timers satelitt som snart ville være i virksomhet, reservert for kristne programmer. Mainse svarte med å få europeiske ungdommer til Toronto for å lære dem opp i sitt studio. Så sendte han utstyr for to millioner kroner til Europa for å hjelpe til med sendingene så snart satelitten var klar. Han har også betalt utgiftene for to «Eurovision Conferences» som førte kristne ledere fra 13 land sammen for å studere media.

«For oss er det veldig viktig å huske at vi

kun skal tjene», sier Mainse. «Det er europeerne selv som har lederansvaret for dette. Vårt kall er kun å hjelpe til med å få en slik media-virksomhet til å fungere. Vi vil ikke trenge oss på med våre programmer og opplegg.»

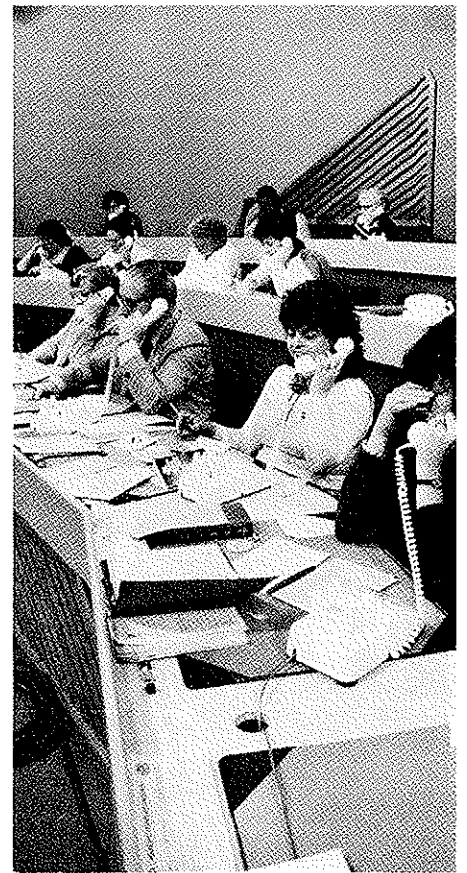
Europa en misjonsmark

Europa representerer virkelig en spesiell utfordring for Mainse. Han er vel kjent med statistikker som viser alvoret i Europas åndelige situasjon. Disse fakta har gitt ham stor nød for dette mørklagte kontinentet. Mainse anser situasjonen i Europa langt mer mørk og alvorlig enn i Afrika, og han har flere grunner for en slik konklusjon. «To ødeleggende verdenskriger har blåst ut håpet som et stearinlys i vind», sier han.

Å få lyset til å blafre igjen er oppgaven som Mainse, de europeiske lederne og staben i Crossroads har foran seg. De vet at mindre enn fem prosent av Europas 750 millioner mennesker går i kirken. De er fullstendig klar over at ateisme, okkultisme og østens religioner nå strømmer inn over steder som tidligere var bastioner for kristen virksomhet og misjon. Det er 250.000 europeiske byer og småbyer som ikke har noen evangelisk kirke.

Ifølge Mainses statistikker har Frankrike minst 40 millioner innbyggere som sier at de ikke har noen kontakt med kristendommen. Bekjennende kristne utgjør bare 1 prosent av befolkningen. Dessuten, rapporterer Mainse, viser undersøkelser som nylig er gjennomført i Paris, at bare 1 av 7 franskmenn kan oppgi navnet på ett av evangeliene; bare 1 av 25 har lest i Bibelen.

Det åndelige bildet er like mørkt i andre deler av Europa. I Østerrike er mindre enn en tiendels prosent av befolkningen krist-

ne. I Vest-Tyskland går bare fem prosent av katolikker og protestanter i kirken. Det er dobbelt så mange prester og prestinner av svart magi som det er protestantiske og katolske pastorer og prester tilsammen i dette landet.

Islam er også på frammarsj, med åtte millioner tilhengere i Europa. I England er det i løpet av de siste tyve årene bygget over 400 moskeer. I den samme perioden har imidlertid et av de største, kristne kirkesamfunnene stengt 650 kirker. I Roma bygges det nå en moske til 200 millioner kroner, og i Belgia blir det undervist i Koranen i offentlige skoler.

På tross av alt dette merker Mainse en hunger i Europa som var ukjent for bare få år tilbake. Han tror folk snur seg bort fra humanisme og lengter etter noe mer håndfast.

«Skjelvende på kanten av kjernefysisk holocaust», sier han, «er det kommet et nytt alvor over menneskeheten. Det ligger til rette for vekkelser i verden, spesielt i Europa.»

Økonomi

Mainse tok på seg det europeiske prosjektet på tross av sitt stramme budsjett, og det faktum at Canada bare har en tidel av USAs befolkning og en tjuedel av dets økonomiske styrke. Mainse har derfor gått til USA for å få økonomisk støtte til TV-arbeidet i Europa. Mange er ute etter midler på dette markedet, men han kjenner seg ledet av Herren til dette.

Fullstendig åpen når det gjelder penger, planlegger Mainse å kanalisere alle US-dollarne inn i arbeidet med «100 Huntley

street» i Europa. Det er ingen ekstra produksjonsomkostninger med dette programmet, siden canadierne finansierer det. Pengene fra USA vil derfor gå direkte til land utenfor Canada.

David Mainse er sjelden blitt klandret for sin måte å håndtere penger på. Mens andre TV-foretak avskyr offentlig gransking, ønsker Mainse dem velkommen. Han forklarer det slik: «Bibelen erklærer at menighetsledere skal være menn med godt rykte og fylt med Den Hellige Ånd. Hvis folk skal tro oss, må vi være fullstendig åpne og ærlige.»

Han fortsetter: «Hvordan kan du ha godt rykte når folk virkelig ikke kjenner deg? Du må være den åpen bok. Skriften er veldig klar. Den sier at vi skal være et godt vitnesbyrd til de utenfor og de innenfor. Vi skal ikke støte verken jøde, greker eller Guds menighet. Et av kjennetegnene på en sekt er at den har hemmeligheter som er skjult for resten av verden. Et kjennetegn på Guds menighet skulle være at den er åpen.»

Tillit

Det er denne åpenhet og upartiskhet som får Europas kristne leder til å søke samarbeid med David Mainses tjeneste. De ønsker kontakt med en TV-virksomhet som ikke kan kritiseres for uansvarlig pengeforbruk, eller som er person-dominert. De har nøyte vurdert disse sidene hos en rekke TV-virksomheter før de inviterer Mainse og hans Crossroads-gruppe. Mainse håper at hans åpne vindu mot vår tids mennesker vil gi et bilde for de utenforstående av Kristus som bor i oss. Han sørger derfor sterkt over den stadige krangelen som pågår mellom de som skulle representere Kristi legeme i verden.

«Jeg tror ikke vi kan løpe fra våre kirkesamfunn eller smelte alle sammen til ett», poengterer han. «Men Gud kaller alle kristne til å være ett hjerte, og til å være ett i Ham.»

Staben som jobber med «100 Huntley Street» (180 mennesker) opplever denne enheten hver morgen kl. 08.00 i en spesiell bønnesamling. Vi deler våre glæder og våre

behov. Vi ber for Guds store menighet. Vi vil ha Jesus i sentrum av dagen vår. Forhåpentligvis er det det folk opplever når vi står foran kamera en og en halv time senere.»

For ikke lenge siden var Billy Graham sammen med Mainse på «100 Huntley Street». Det var et beveget øyeblikk da de to evangelistene snakket om sin gjensidige lengsel etter å dele Kristus med en såret verden. Graham sa at selv om han følte at Canada aldri vil bli en militær eller økonomisk supermakt, kan det bli en åndelig supermakt.

«Jeg tror», kommenterte Graham, «at Canada står i en helt spesiell stilling. Hvis dere fikk oppleve en åndelig oppvåkning og vekkelse, ville hele verden se hen mot dere. Dere kunne være et forbilde for andre land i den åndelige dimensjon.» Tårer fylte David Mainses øyne. Riktig nok blir han lett beveget, men dette var en helt spesiell opplevelse for ham. Han bøyd hodet bakover, og med tårer strømmende nedover kinnene ba han med lav og inderlig stemme: «La det skje, Far. La det skje.»

ADAM-BÆN-kassetten er kommet.

Ny kristen duo med klart budskap. Tekster som våger – musikk som svinger. Bestill direkte fra 032 - 15 267 - TERJE.

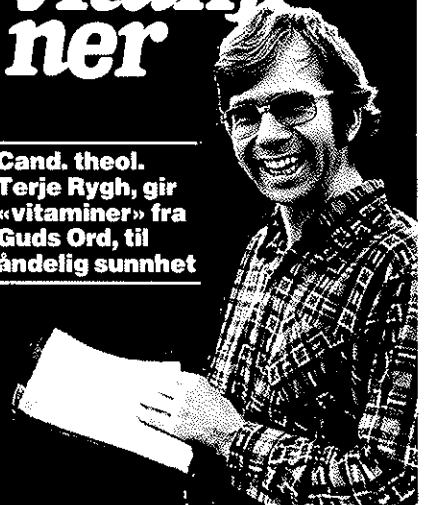
Forts. fra side 11
Svar på tiltale

heten, variasjonen, slutt på å gjøre ting som kan stimulere, slutt på forventningen. Vi skal huske på at det er mange små menigheter med ledere som hører til på stedet, og som har sin faste jobb i tillegg til å være menighetsledere. De har liten anledning til å få impulser utenfra. Dermed blir virksomheten en tredemølle, det blir rutiner. Det er noe som dreper. Da kan en aksjon være et nødvendig «opplivingsforsøk» som kan føre til noe mer. Men hvis kampanjer ikke fører til noe nytt, er det bedre at vi påny innvier oss for Herren for å søke Hans vile.

Be & Se- vitami- ner

Cand. theol.
Terje Rygh, gir
«vitaminer» fra
Guds Ord, til
åndelig sunnhet

Pakt for Guds åsyn

Det troende par inngår ektepakt for Guds åsyn, det innebærer mye.

Mange er redde for å inngå ektepakt. De er usikre på seg selv: vil de klare å leve i en slik pakt?

Det troende par behøver ikke å bære på slik usikkerhet, de inngår nemlig en pakt for Hans åsyn.

Det innebærer at Gud garanterer den kjærlighet, styrke og kraft som behøves for å leve i forholdet. Han har plantet Den Hellige Ånd i den troendes indre, og når den troende lever i kontakt med Gud, vil Den Hellige Ånd gjennomsyre den troende med sine egenskaper (Gal 5,22).

Mange er også redde for å inngå ektepakt fordi de er redde for å miste sin frihet, bli behandlet urettferdig og bli undertrykt.

Den troende behøver ikke å tenke slik. Det troende par inngår nemlig en pakt for Guds åsyn - det innebærer at Gud beskytter den enkelte part mot overgrep og urettferdighet.

I 5 Mos 31,44-45 ser vi et eksempel på at Gud garanterer beskyttelse. Laban og Jakob inngikk pakt for Guds åsyn. Den gikk bl.a. ut på at de skulle leve i fred med hverandre. De lagde en steinrøys, og den som passerte denne steinrøysa med onde hensikter mot den andre, ville Gud dømme (v. 53).

Når du inngår en ektepakt for Guds åsyn, innebærer det at Gud vil beskytte deg, Han vil gripe inn når din ektefelle gjør overgrep. Han vil korrigere din ektefelle ved Den Hellige Ånd og Guds ord, Han vil la sine engler skride inn mot din ektefelle om vedkommende er gjensidig.

De troende behøver ikke selv kjempe for sine rettigheter og ta oppgjør med ektefellen i enhver sak, Gud overvåker paktene når en er villig til å leve i paktene for Guds åsyn.

Svar på tiltale

Denne gang:

DAVID
ØSTBY

David Østby er en av de mange kristne ledere som nå vil inspirere til mer media-innsats. Han er engasjert i pinsevennernes TV- Inter som vil satse på produksjon og sending av evangeliserende TV- programmer. For kort tid siden sendte TV-Inter, Norge, for første gang over kabelnettet i Oslo. Østby var programleder for seks prøveprogram. TV-Inter måtte betale Janko Vision kr. 16 000 for å sende disse på deres kabelanlegg som maksimalt har 70.000 abonnenter. I tillegg kommer produksjonskostnader for programmene som vil være en enda større utgift enn sendekostnadene.

ER DET VERD ALLE PENGENE?

Hvetekornet: Kristenfolket har i tidligere år ikke alltid vært våkne nok for de muligheter som ligger i bruk av masse-media. Men i disse dager kan det nesten virke som TV og radio blir betraktet som løsningen på menighetens evangeliserings- oppdrag. Organisasjoner og menigheter satser nå store summer for å være med på media- revolusjonen. Er det verd så store investeringer?

David Østby : Evangeliets natur er jo ekspansiv. Derfor er det selvsagt at vi skal satse på de mulighetene som de nye mediene gir oss. Det er vel egentlig ingen som stiller spørsmålstegn ved det. Og skal vi nå ut via disse kanaler, så koster det. Personlig har jeg aldri blitt «beruset» av media. Jeg har hele tiden sett at dette må bli en del av et større mønster.

Jeg tror ikke den nye mediasituasjonen blir noen revolusjon. Folk har sine vaner, også når det gjelder radiolytting og tv- tittning. Det er klart at vi kan satse for høyt økonomisk. Men vi kan også legge oss på et rimelig, fornuftig nivå og gjøre noe ut av disse nye mulighetene. Jeg mener at det er nødvendig med samarbeid mellom de forskjellige kristne organisasjonene, f.eks. at dyrt utstyr blir felleseie.

TV-Inter AB er et felles-skandinavisk foretak blant pinsevennene, der TV-Inter, Norge, er den norske avdelingen. Foreløbig har vi arbeidet mest med Europaprosjekter som målestokk, men når det nå åpner seg i Norge, må vi jo tenke på at Norge er en del av Europa.

Vi har nå invistert en stor sum i en TV-buss. For å utnytte alt det dyre, tekniske utstyret den har maksimalt, kunne den f.eks. ambulere mellom studioer i Nordens hovedsteder, Oslo, Stockholm, København og Helsingfors. Hvis bussen ble to måneder på hvert sted, kunne hvert lands produksjonsteam lage mange programmer på den tiden. Skulle hver av disse byene hatt sitt eget fullt utbygde kontrollrom med kameraer etc., ville det jo bli fire ganger så dyrt. Dessuten kan man ikke utnytte kapasiteten ved en slik produksjons-buss om den blir stående for lenge på ett sted.

Edrulig

H.K: Kan det ikke lett bli et «aktivitetsstress» i forbindelse med oppmykningen av kringkastings-monopolet? Og da er det vel fort gjort å bruke både midler og menneskelige ressurser på en gal måte?

D.Ø: Jo, min erfaring er at det er ingen ting som stresser folk mer enn de nye mediene. Alt skal skje fort, alle skal være engasjerte, og alt må gjøres NÅ!

H.K: Du sier at du selv aldri har vært «beruset av den nye mediasituasjonen», men du har skriftlig kalt den for «kristenfolkets største utfordring». Er ikke det store ord?

D.Ø: Det er ord jeg vil stå for - jeg mener at dette er vår største utfordring. Når jeg hevder å ha vært edrulig i disse spørsmålene, er det fordi jeg aldri har ment at vi må investere X antall millioner i mediaprosjekter. For 100 år siden var den største utfordringen å bygge opp misjonsstasjoner, men ingen vil si det samme i dag. Den tyske TV-produsenten Gerhard Klemm sier at TV er den siste sjansen for å kunne påvirke Tyskland med det kristne budskap.

Dørene er i ferd med å stenges for oss hvis vi bare skal fortsette med dagens tradisjonelle virkemønster. Vi vil ikke kunne påvirke den masse av mennesker det er snakk om, særlig nedover i Europa. En gutt fra menigheten her var i England. Han lette i 14 dager etter et pinselokale før han fant et nede i en kjeller. Der satt det en håndfull

mennesker, og de hilste ikke en gang på dette nye mennesket som kom inn. Og dette var i en stor by. Slik er det sted etter sted, land etter land. Vi i Norden er bortskjemt.

H.K: Hva er bakgrunnen for engasjementet med kabel-TV i Oslo?

D.Ø: Vi har hatt kontakt med Janko kabelselskap i 3/4 år. De har hele tiden vært interessert i at vi skal ta oss av den kristne delen av deres programtilbud, så de har ventet på at vi skulle bli i stand til å produsere. Nå har vi produsert de første seks programmene av en halv times varighet, laget med tanke på evangelisering. De har form av samtaleprogrammer. Terje Berntzen og hans hustru var med meg til Canada, en tur som vi betalte selv, og de var med i disse første prøveprogrammene som ble sendt i november. De er produsert av »100 Huntley Street».

Tv-pastor

H.K: Dere forhandler nå med kabelselskaper over hele landet. Om dette slår til, vil du da satse på å bli norsk TV-pastor?

D.Ø: Foreløpig er det vel mitt ansikt folk vil forbinde med disse programmene, men etter hvert vil vi få med mange flere som programledere og i andre oppgaver. TV er et nokså nytt felt for pinsebevegelsen. Vi har ikke gjort så mye i felleskap ennå. Det er skapt behov for en viss koordinering.

Etter at jeg ble valgt inn i pinsevennernes mediaråd, som ble opprettet av predikant-

konferansen, har jeg blitt spurt om jeg kan tenke meg å bruke noe tid på dette. Det har jo vært en eksplosiv utvikling på mediafronten de siste to årene, så det har etter hvert blitt mye arbeid. Mange viser nå interesse og vil være med.

Jeg mener at vi bør gå via alle de felleskanaler som finnes, for å få dette til så billig som mulig, og at vi skal prioritere evangeliseringen når vi tar i bruk TV.

Tanken med de programmene vi har laget, og som vi nå sender på Janko i Oslo, er at de skal kunne brukes på de fleste kabelanlegg. Programmene bør ha en lokal tilknytning. Derfor har vi laget programmene slik at innledningen og avslutningen lett kan forandres for å få et lokalt preg.

H.K: Hva slags engasjement har du nå etter at du sluttet som forstander i Bergen?

D.Ø: - Min stilling i dag er delt mellom menighetsarbeid på Lørenskog og prosjektarbeid for Filadelfiaforlaget. Ett av disse prosjektene er bruk av media, da spesielt TV-Inter. Organiseringen av TV-Inter er ikke helt klartlagt ennå. Det er predikantkonferansen som har gitt mandat til oppstartingen, så det er naturlig at den får uttale seg om hvordan det også videre skal fungere.

Fra vegg til bord

H.K: Hvilket inntrykk fikk du av David Maines og det arbeidet han driver i Canada?

Terje Berntsen og David Østy i David Maines studio i Canada. Her laget Østy seks programmer med bl.a. Berntsen og hans hustru. Disse programmen ble siden ble sendt på kabelnett i Oslo. (Foto: Arne Knutsen)

D.Ø: Det er en fascinerende opplevelse å komme dit. Virksomheten er bygget rundt en levende og svært utadrettet menighet som når langt. Et av inntrykkene er at de snakker svært lite om økonomi i TV. To ganger i året har de en offeruke, og resten av året snakker de ikke mer om penger. De har jo da også mange faste givere.

Maines sier at han «vil gjøre skilleveggen mellom menighetene om til bord». Med det mener han at han ikke vil forsøke å oppheve skillene mellom menighetene, men legge dem ned slik at vi kan sette oss rundt dem i fellesskap. Han er selv ordinert pinse-pastor, men denne virksomheten er i dag veldig felleskristent preget. Ringer det inn en fra et lite landens sted, blir vedkommende oppfordret til å ta kontakt med menigheten på sitt hjemsted, enten det er det ene eller andre kirkesamfunn. Dette synes jeg er en riktig måte å gjøre det på. Han mener at de ressursene som de har, skal komme alle til gode. Derfor har han med gjester fra alle samfunn.

H.K: Men da dere gikk ut over kabelnett i Oslo, kalte dere det for «Pinsevenn-TV». Bryter ikke det med den felleskristne holdning du mener det er rett å legge opp til i mediaarbeidet?

D.Ø: Vi måtte finne en identitet på disse programmene. Vi tok opp saken med Jan-ko, og de syntes vi skulle kalle programmene «Søndagskveld med pinsemenighetene i Oslo». De mente at folk ønsket å få vite hvem som står bak sendingene. Det er nok mer et ønske om å markere at det ikke er Jehovas vitner e.l. som står bak, enn ønsket om å profilere oss som pinsevenner.

H.K: Var det dyrt å produsere disse programmene i Canada?

D.Ø: Vi fikk et spesialtilbud fra senteret der borte, og det var så godt at vi måtte ha betalt det dobbelte i Norge. Vi vil fortsette produksjonen der vi får det beste tilbudet. Vi har fått tilbud om å kjøre direkte fra Jankos studio, men det koster 15 000 - 20 000 kr for en halv time. Den samme prisen ville det bli om vi hadde eget studio.

H.K: Det kan virke som om noen tror at om vi bare får kjøpt inn topp utstyr rent teknisk, så lager gode programmer seg selv. Men det har vel vist seg at dette er til liten nytte om en ikke har gode produsenter. Og en god produsent kan lage gode program med enkelt og rimelig utstyr. Gjør dere noe for å få fram slike programskapere blant kristenfolket?

D.Ø: Jeg vil ikke ta så hardt i som å si at vi i kristenheten ikke har noen slike. De som finnes, er i alle fall for få. I TV- Inter er vi svært oppmerksomme på akkurat dette. Vi vil ikke salte våre midler ned i dyrt utstyr, men heller bruke dem til å produsere pro-

grammer og til opplæring. Men det som lages, må også ha en viss teknisk kvalitet. Folk er blitt vant til det etter hvert.

Personlig utfordring

H.K: Tror du ikke en levende menighet vil nå ut med sitt budskap, med eller uten media? Og om det ikke er åndelig liv i en virksomhet, hva kan man da formidle gjennom media?

D.Ø: Jeg tror en levende menighet vil bruke alle midler for å nå ut med det budskapet de har til flest mulig. Er det ikke åndelig liv, har en heller ikke noe budskap å formidle. Men selvfølgelig skal vi ikke glemme at evangelisering også skjer på tomannshånd.

En positiv konsekvens ved bruk av radio og TV er at det vil skjerpe forkynnerne til å preke enkelt og forståelig, sangerne til å velge sanger med større omhu osv. Det vil tvinge oss til å bruke språket på en annen måte. Det vil bli en personlig utfordring for alle som skal delta.

H.K: Du føler altså at media-saken er så viktig at du midt i en tid med forstandermangel og forkynnerkriser vil satse for den?

D.Ø: Jeg har et forkynnerkall, og det kallet kan jeg utføre på forskjellige måter. I perioder har jeg vært forstander, i andre perioder har jeg hatt en evangelistoppgave. Til tider har jeg følt sterkt for å engasjere meg i det skrevne ord. Akkurat nå føler jeg den nye mediasituasjonen som en stor utfordring. Noen av oss bør satse mer tid i denne oppgaven enn andre. Ikke fordi en føler seg kvalifisert til det, men fordi en føler et kall til å utnytte de dører som nå åpnes.

Jeg føler meg utfordret av disse nye mulighetene til å komme ut av den isolasjon som en etablert stilling fører med seg. I forstandergjerningen blir det mye som nødvendigvis må gjøres fordi det er en hyrdes oppgave. Men å gjøre dette samtidig som en skal prøve å få tid til andre ting, går ikke. Da vil en på den ene siden forsømme et arbeid en er lønnet for å ivareta som forstander, mens en på den andre siden ikke får gitt seg helt for nye utfordringer. En skal jo også overleve som menneske midt i

alt dette. Det må roes ned til et nivå som en selv og familien kan leve med.

H.K: Du står som redaktør for månedsbladet Livets Gang, og er forstander i en menighet i tillegg til ditt engasjement i media. Du har også familie og ditt eget åndelige liv å pleie. Hvordan får du tid til alt dette?

D.Ø: Jeg føler selv at jeg har lett for å bli tent på en sak og kan være med og dra hjulet i gang. Men jeg er også bevisst om at jeg så snart som råd, skal knytte til meg medarbeidere som kan føre dette videre.

Etter at en har vært forstander en del år, har tjenesten «gått en i blodet». Den blir både jobb og hobby. Som forstander har en jo «fleksitid», en kan for en stor del selv bestemme hvordan tiden skal disponeres. Derfor kan en få inn ganske mye i helheten. I Bergen var jeg heldig stillet med det at vi hadde menighetssekretær som tok seg av mye av de praktiske, rutinemessige oppgavene, så jeg fikk mer tid til å konsentrere meg om forkynnelsen.

Tiden sammen med familien blir som regel for knapp. Jeg håper ved nåværende arbeidsfordeling å få mer tid sammen med de som tross alt står en nærmest i livet.

Hjelp hverandre

H.K: Hvilken del av forstandergjerningen prøver du å prioritere?

D.Ø: Jeg har alltid forsøkt å prioritere den evangeliserende delen av tjenesten. Jeg skiller mellom det jeg kaller vedlikeholdsarbeid i menigheten, som er verdifullt, og det utadrettede arbeidet for å få nye inn i menigheten. Det er denne delen av tjenesten som har brent i mitt kall. Derfor har jeg prioritert og satset målbevisst på å nå utenfor gjerdet. Greier vi ikke å nå det samfunnet vi lever i, har menigheten små muligheter til vekst. Det er derfor jeg har tro på at vi må bruke media.

Radio Tabernaklet

H.K: Hvordan kan vi bruke medienes egenart for å nå nye grupper?

D.Ø: Jeg har i den senere tid oppdaget at det i det moderne samfunnet er nokså høye gjerdet som skiller forskjellige grup-

per mennesker fra hverandre. Da vi startet opp nærradio i Bergen, var jeg oppmerksom på dette, og sa til de andre medarbeiderne at vi ikke kunne forvente at hvem som helst som satte på radioen, skulle kjenne oss, vår måte å snakke på og argumentere på.

Derfor drøydde vi en god stund før vi sendte det første møtet på lufta. Vi ville at folk skulle kjenne oss litt før vi plasserte mikrofonen i møtelokalet. Radioen het jo Radio Tabernaklet, men det gikk lang tid før vi sa noe om hvorfor vi kalte oss det. Vi var opptatt av at dette skulle være et evangeliseringstilbud til alle.

Mer enn noen gang er det viktig at vi tenker på hvilken gruppe vi ønsker å nå, og så gjøre hva vi kan for å nå akkurat disse, selv om dette kan koste oss litt mishag fra andre grupper. Dersom vi skal kjøre en mer vanlig «radio-stil» med få spesielt kristne programmer, kjører vi oss fort tomme, for vi har ikke ressurser til en slik produksjon. Men jeg er opptatt av at vi skal snakke både til folk og med folk. Vi skal ikke bare stå på prekestolen og si «hør nå her». Det er viktig at vi utfører det oppdraget vi har fått. Hvis det ikke finnes andre enn oss i nærmiljøet som kan fortelle om Jesus, må ikke vi være opptatt av alt annet. Men vi må formidle budskapet på en måte som vekker både tillit og interesse.

Jeg tror folk flest har «nese» for når det kommer et kristent program. Kaller du det noe annet, som f.eks. Radio Sentrum, går det likevel ikke lenge før de skjønner at dette er en kristen stasjon. I Bergen kalte vi oss Radio Tabernaklet ut fra tanken om at det var like greit å si rett ut hvem vi var. Jeg vil ikke dermed si at det er den rette linjen å følge til alle tider og på alle steder. Dette er en sak som stadig må vurderes.

Inspirere til sjelevinning

H.K: Er ikke dette med å nå vår tid med evangeliet noe som først og fremst må skje ut fra levende menigheter ?

D.Ø: Jeg er enig i det. Men da må vi ha en virksomhet som virker inkluderende på alle i samfunnet.

H.K: Er dette vanskelig å få til i en «tradisjonell menighet» ?

D.Ø: Jeg var predikant i Filadelfia, Oslo, i 9 år sammen med Erling Strøm. Menigheten vokste alle de årene jeg var der fordi vi var bevisst på å skape evangeliserende holdninger. Det var ikke gjennom de store kampanjene vi høstet mest - det var den vanlige menighetshverdag som bar mest frukt. Det samme opplevde vi den tiden jeg stod i Sarpsborg. På de årene vokste vi netto med over hundre medlemmer. Det var fordi menigheten vant nye.

Hvis vi lykkes med å skape denne holdningen, vil menighetene fungere i nærmiljøet. Jeg har tro på pinsemenigheten i dens form fordi den læremessig og strukturert - i alle fall teoretisk - står nær det mønster vi ser i Det nye testamentet. Men det må levendegjøres. Det er ikke nok å si at vi har

det, hvis ikke det vi tror på, kan omsettes i praksis. Vi kan ikke snakke om menighet hvis ikke fellesskapet fungerer. Min erfaring er at fellesskapet og evangeliseringen virker hvis folket får undervisning og inspirasjon på disse områdene. Troen kommer av forkynnelsen.

H.K: Du ser ikke noen fare ved det etablerte menighetslivet slik det kommer til uttrykk i dagens kirkesamfunn ?

D.Ø: «Etablert» er blitt et belastet og negativt ord. Jeg ser det ikke som noen svakhet at en menighet består av mange erfarne kristne. Men de står i fare for å komme inn i holdningen «dette kan vi, dette vet vi». Men kan de ta med seg sin erfaring og samtidig holde levende ønsket om fornyelse fra Den Hellige Ånd, er det gode muligheter for vekst og fornyelse i en «etablert» menighet.

Tabernaklet, Bergen, som jo er en menighet med sterke vekkelser- tradisjoner, var kommet i en ny situasjon da jeg kom dit. Bykjernen var på vei til å bli folketom, den store menigheten ble stadig eldre, og de satt med gamle lokaliteter. Distriktet vokste mens menigheten satt igjen med en følelse av å ha blitt en gammel menighet, også hva gjelder gjennomsnittsalder. Men denne trenden snudde seg i løpet av en tid med svært offensiv virksomhet da de bl.a. bygde nytt menighetssenter og startet nærradio. I dag vokser menigheten i antall etter mange år med stagnasjon, og gjennomsnittsalderen i menigheten har gått ned.

Det som har skjedd med Tabernaklet, Bergen, ser jeg som et bevis på at gamle menigheter kan være et tjenlig redskap dersom de lar seg gripe av dagens utfordringer, f.eks. opplever at det angår oss å nå våre medmennesker med evangeliet. Jeg har blitt styrket i min tro på at etablerte menigheter kan fornyes utfra dette lokale eksempelet.

Hvilket alternativ har vi til «etablerte» menigheter? Vokser de nye menighetene og fellesskapene som har dukket opp de siste årene? Det ser ut som om mange av dem som for få år siden opplevde det helt store, i dag sitter ettertenksomme, forvirrede og frustrerte tilbake. Jeg tenker på forskjellige grupper innenfor den karismatiske bevegelse og f.eks. Maran ata.

H.K: Poenget er vel om folket er åpne for Gud og lar Han få sin vei, og ikke så mye om menigheten er nyetablert eller gammel ?

D.Ø: Når vi snakker om å være «etablert», kan vi jo huske på at frikirkeheten i Norge er 100-120 år, sammenlignet med statskirken som har 1000 års tradisjon. Den er nok en koloss som er mye tyngre å løfte på.

Opptatt med det sentrale

H.K: En tendens når livet svinner fra en menighet, er at man blir mer opptatt av sine «tradisjoner» enn av Ordet og Ånden. Ytre ting som kles- og musikkstiler kommer i fokus på en måte som gjør at

en blir opptatt med bagateller framfor å være Kristi legeme. Har du opplevd slike problemer ?

D.Ø: Dette er delvis en generasjonskonflikt. Slike konflikter oppleves også utenfor de kristnes rekke. Her kommer det mye rent menneskelig inn: «dette liker jeg ikke, for dette er jeg ikke vant til». Hvis det kom en strøm av åndelig fornyelse over menighetene, tror jeg de gamle ville bli med i det nye Gud førte fram, og ikke lenger være så opptatt av alt dette ytre.

H.K: Hva mener du skal til for å fornye en etablert menighet?

D.Ø: Jeg tror vi er litt for opptatt av å tenke «fornyelse». Fornyelse kan bli at en jager etter hva som er «in»: ny sangstil, ny sangbok osv. Dette har ikke noe med fornyelse å gjøre, det er bare å legge litt om.

Det jeg mener er viktig for sann fornyelse, er at vi som kristne igjen blir opptatt med å vinne sjeler for Gud. Den dagen vi blir opptatt med det, tror jeg mennesker blir frelst. Når de kommer inn i menigheten, kan de gamle kristne bli opptatt med nye ting. Hvis de da er motivert for å ta seg av disse nye og hjelpe dem videre på veien, tror jeg vi kommer inn i en fornyelse som det ikke snakkes så mye om, men som bare skjer fordi det kommer nytt liv. En slik situasjon vil også føre med seg problemer, men de problemene som da kommer, er positive problemer fordi de har med livet å gjøre istedenfor død.

Evangeliserende livsstil

H.K: Du er svært opptatt av sjelevinning. Du har ikke opplevd at dette også kan bli en stressfaktor og et prestasjonskrav som tar oppmerksomheten bort fra Jesus?

D.Ø: Jeg er ikke opptatt av evangelisering som et aksjonsfenomen. Det kan lett bli det fordi vi er umodne. Jeg tror på den personlig sjelevinning. Jeg er opptatt av at evangelisering ikke skal være stress, en aksjon eller prestasjon. Evangelisering skal være en livstil, en måte å leve å på. En skal ikke krampaktig tenke på evangelisering, men benytte de anledninger en naturlig kan få i løpet av en dag. Evangelisering er at vi gjennom liv, og noen ganger gjennom ord, kan være en presentasjon av Jesus.

Dette var et trekk ved vekkelsen som jeg opplevde mens jeg stod i Bergen. Det ble en venne- og familievekkelse. De i menigheten som ble tent for dette, tok med seg en bok, de snakket med venner om det de trodde på, de ringte vedkommende og holdt stadig kontakt. På den måten ble det en slags kjedereaksjon. Jeg opplevde ikke at de stresset seg til dette, det var helt naturlig. Vi så at det satt et nytt menneske ved siden av den nyfrelste. Etter et par møter mottok han eller hun Jesus. Noen sa de hadde bøyd seg hjemme og bare kom fram for å bekjenne det.

Noe som bekymrer meg med gamle menigheter, er hvis det er slutt på oppfinnsom-

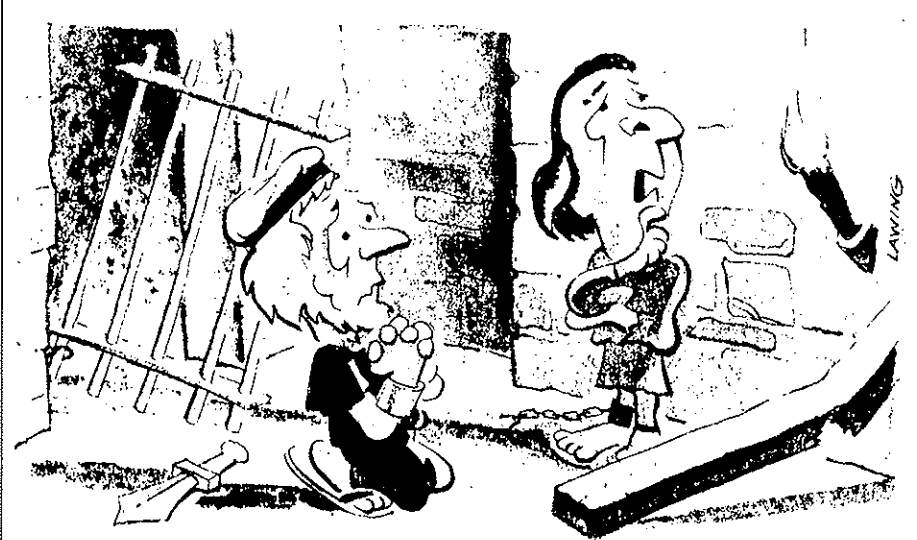
Forts. side 7

”Ikke vite noe annet”

Tekst: Josef Haugen

«For han lærte dem med myndighet, og ikke som deres skriftlærde», heter det om Jesus etter at Han hadde holdt sin Bergpreken. Når vi leser denne talen i dag, ser vi straks at det ikke var noen «skriftlærd» preken Han holdt der. Dette er enkel og lettfattelig forkynnelse som alle kan forstå.

Tenk om Paulus hadde sagt til fangevokteren i Filippi: «Hva du må gjøre for å bli frelst? Det var et interessant spørsmål. Er du opptatt av den sosiale, eskatologiske, eksistensielle eller den evangeliske side av saken?»

Teologien har en farlig tendens til å gjøre evangeliet til kunnskap og glemme at det først og fremst er ånd og liv. Hodeteologi uten et hjerte-forhold til Jesus er en fare og en hindring for Guds rike i dag, hevder Josef Haugen i dette oppgjøret med den slags teologi.

Komplikasjonstrang

Denne enkelheten vil lett kunne bli en torn i øyet på folk som ser innviklethet som et slags sannhetskriterium. Men vanskeligheten ved det kristne budskap ligger ikke på det intellektuelle plan. Det henvender seg til vårt *hjerte* og ber om svar på spørsmål som alle kan forstå. Vanskeligheten melder seg for den som må overvinne sin komplikasjonstrang før budskapets utfordring står klart for ham. Derfor valgte Jesus folk som hadde minst av den slags barrierer å klatre over, og som derfor raskere fant inn til kjernen av budskapet. Jesus fulgte et utvelgelsesprinsipp som sikrer

hjerterets dominans over *hjernen* i spørsmål som har med vårt gudsforhold å gjøre.

Kristendommens tidlige presentasjon i verden, slik den er beskrevet i Det nye testamentet, etterlater ingen tvil om dens opprinnelige status: Guds folk var enkle mennesker uten «makt» eller «fornemhet», for å bruke ord fra 1 Kor 1,26. At Guds utvalgte heller ikke var overdrevent teologisk skolerte, hadde ikke noe å gjøre med at det skulle være mangel på kvalifiserte folk til å ta seg av den nye religionens spede liv og vekstmuligheter i en religiøst hardtrampet og fiendtlig innstilt verden. Det var nok av teologer også på Jesu tid. Likevel

valgte Gud det som var svakt i verden og gikk de skriftlærde forbi.

Nei, det hadde ikke noe med talentmangel å gjøre. Guds handlemåte *er* slik! I Korinterbrevet blir vi bedt om å *tenke på* - eller «legge merke til» som det het tidligere - nettopp den kjensgjerning at disse som betyr noe i vanlig mening, ikke er særlig etterspurte fra Guds side. Det er de mindre påaktede, rett og slett «det som ingenting er», Gud har utvalgt seg.

Er teologien betydningsfull? Den kunne vært det om den hadde greid å holde seg innenfor en rimelig ramme. Hvis den hadde konsentrert seg om i få og enkle ord å

understreke de store linjer i Bibelens lære, da kunne den kanskje ha bidratt til å bringe Guds budskap ut til det jevne folk. Nå er det dessverre ikke slik.

Påbudt kunnskap

Jesus har gitt oss et bilde av Gud som mange fremdeles har vanskelig for å godta. Det ligger oss så nær å falle tilbake på oppfatningen av Gud som en tordenskikkelse fra Sinai. Fremdeles er vi engstelige for å gå ut i det dagslyset som brøt fram med Jesus. Ikke minst kommer dette av at kristendommen etter manges oppfatning forbindes med det å vite en hel del om emnet. En skal pugge budene og kunne katekismen. Og i moralsk henseende var det å ønske at budene ikke blir glemt, men de fører oss ikke ett skritt nærmere Jesus.

Da Jesus for to tusen år siden på ubegripelig vis satte oss fri, løste Han oss ikke bare fra trelldommen under bud og vedtekter laget av mennesker. Han løste oss også fra loven som var gitt av Gud og som ifølge Romerbrevet, var *god*. Loven fungerte imidlertid som en *vokter* over oss, og den fylte oss med frykt fordi den tross alt kom med sine påbud *utenfra*. Jesus innvarslet en tid der loven skulle skrives i våre hjerter og bli en del av vår natur. Da skulle alle bud oppfylles av kjærlighetsbudet.

Hvis vi fremdeles går med forestillinger om at vi kan skape kristendom i folket f.eks. via lovverket, ved hjelp av katekismer og lærebøker og mer eller mindre påbudt kristendoms-kunnskap i forskjellige sammenhenger, da har vi lært lite av Jesu ord og gjerning. Hvis all denne informasjon ikke fører oss fram til den enkle forståelse av at det bare er ved et personlig møte med Jesus, gjennom det som kalles en *ny fødsel*, vi blir kristne, kan vi gjerne sitte med beste karakter i kristendom på avgangsvitnemålet - vi har strøket likevel.

En gang strøk hele menneskeheten i et storstiltet forsøk på ad lovens vei å finne tilbake til Gud. Vi gjør stadig dette forsøket på nytt, i større eller mindre målestokk, så lenge vi bygger våre bestrebelsler på de samme prinsipp som slo feil den gangen. Fremdeles tror vi på steintavlene, på formålsparagrafer og påbud av forskjellig art, samtidig som vi er vitne til hvordan de kristne forestillinger mer og mer taper terreng blant folk flest. Kunnskapstørsten i dag retter seg mot ting som oppfattes som litt mer spennende enn teologiske utredninger. Teknologien slår ut teologien, forståelig nok.

Kristendommens tilbud derimot skal ikke være *kunnskap* i første rekke, men *frøse*, forløsning fra det onde i tilværelsen. Og den skal tilby en åndelig utvidet livsfølelse som hever seg opp over den virkelighet som utspiller seg innenfor den synlige verdens begrensinger. Tilbudet skal være et *under* og ikke en katekisme å lære utenat.

To grøfter

Det er underet vi savner. Ikke underlige hendelser og mirakler, som forøvring også hører med, men *livet på underets plan!* Vi savner dette hos teologien, men vi kan vel ikke si oss helt fri fra dette savnet innenfor den tradisjonelt utelogske frikirkelighet heller. Selv om vi her fortsatt holder noenlunde stand mot overdreven intellektualisering av vårt gudsforhold, er det likevel tegn som tyder på at tilliten til underets Gud kan synes å avta til fordel på troen på mer rasjonelle midler og metoder i det kristelige arbeid.

Det fins en svermerisk åndelighet som ikke vil vite av fornuft og tenkeevne i det hele tatt. Den grøfta representerer ingen stor fare i dag. Den andre grøftekanten derimot, der mye teologi har kjørt ut, er jeg mer redd for. Her er også varselsskiltene få i forhold til de som settes opp på svermeriets side. Derfor er det viktig å få opp noen skilter også her på den «respektable» siden.

At Gud våker over sitt ord, er enkelt å forstå. Men når vi får inntrykk av at Han også skulle ha interesse av å våke over *bokstaven*, er jeg fristet til å utbryte slik Leif B. Lillegaard gjorde det i en lignende sammenheng: «Gud er da vel mer voksen enn som så!» Ved tanken på at Gud f.eks. skulle ha tenkt seg en utelukkende *luthersk* tolkning på det Han har sagt og gjort, ja, da tillater jeg meg å si: Hvis Han ikke er mer voksen og rommelig enn som så, da byr det på problemer å tro at det er Han som har skapt vår mangfoldige menings- og motsetningsfylte tilværelse, en tilværelse så uendelig rik på et stadig fornyet eventyr av aning og drøm og ennå uopplevd forventning. Alt dette kan da ikke være skapt av en snever Gud?

Offisielle talsmenn

«Ikke vite noe annet...» Tenk om teologien av i dag hadde vært like nøysom som Paulus! Nå må den tåle påtale og korreksjon fra det myndige lekfolk, slik den på det lærde plan har distansert seg fra den gruppe mennesker som Bibelen kaller «utvalgte». Teologen er som *fagmann* ikke på talefot med det jevne folk, slik Jesus var det, og det er vanskelig å se bort fra Jesus som forbilde når Hans tjenere skal vurderes.

Derfor, med tanke på ordene i Korinterbrevet og forøvring andre utsagn i Bibelen, er det betimelig å stille spørsmålet: Hvem er det som i offisielle sammenhenger fortrinnsvis fører ordet på kristendommens vegne i dag? Er det de som står lavt på rangstigen, de som mangler den pondus som knytter seg til stand og stilling? Svaret er at det for det meste er personer som nettopp har denne før omtalte «makt» og «fornemhet», som nyter allmenn aktelse i kraft av sitt embede osv. Det er teologer av anerkjent, eller i hvert fall *kjent* merke som stadig står fram og så å si er kristendommens ansikt utad. Og dét er ikke etter f.eks. Korinterbrevets oppskrift.

«Det er bare ved et personlig møte med Jesus gjennom det som kalles «en ny fødsel» vi blir kristne.»

Kristendom er én ting - teologi kan være så mangt. At begrepet *teologi* ikke betyr noe mer mystisk enn «læren om Gud», kjenner vel de fleste til. Læren om Gud har vi imidlertid så enkelt utformet i Bibelen at «selv ikke dårer skal gå seg vill». Det en trenger å vite for å finne fram til Gud, er tilgjengelig for enhver uten at en behøver å gå omveien om en «teologi» som i praksis bare gjør det vanskeligere å finne fram.

Dagens lærde teologi, slik den etter hvert har vokst seg stor og omfangsrik, er en art vitenskapeliggjøring og systematisering av Guds enkle budskap, slik at det i dag trengs flere års universitets- eller fakultetsstudier om en vil ha papirer på sin teolog-status. Om nå bare dette kunne gjøre et menneske bedre skikket til å ta hånd om kristendommens sak! Men slik er det altså ikke.

I Guds rike spørres det lite etter kvalifikasjoner som kan avieses på et papir. Desto mer spørres det etter et varmt, Jesus-hengivent hjerte! Og hvis dagens toppteologer ved siden av - eller til tross for - sin teologi også eier et slikt hjerte, er det i tilfelle dette som gir dem rett til å føre ordet på kristendommens vegne. Og da er det også grunn til å låne dem øre. Som blott og bart *teologer* derimot, med all mulig «makt» og «fornemhet» og allmenn aktelse i tillegg, har deres ord i kristen sammenheng ikke mer vekt enn ord fra en hvilken som helst mann eller kvinne som mener seg meningsberettiget på dette området.

Åndsutrustning

De kriterier Gud legger til grunn for sin utvelgelse, kan det være nyttig for oss alle å friske opp, uansett hvor vi befinner oss i det kristne landskap. For til tross for alt det positive som i de senere år har sivet inn i det kristelige liv - både i stats- og frikirkelig sammenheng - via vekkelse og fornyelse, er det ting som tyder på at vi nå er i ferd med å flytte tyngdepunktet fra *guddommelig* åndsutrustning over til *menneskelige* ressurser av forskjellige slag.

Vi har vært innom teologien, som, tross sine gode intensjoner, etter min mening bare er en omvei for den som søker etter budskapets kjerne. I teologiens aldri hvil-

Evangeliet befinner seg ikke på det intellektuelle plan, det henvender seg til «hertet».

System eller samfunn?

«Bokstaven slår i hjel, men Ånden gjør levende». Skal Bibelen *studies*? Ja, hvis en tar sikte på å bli teolog. Men ønsker en å bli personlig kjent med Jesus, da sinker det bare å gjøre Bibelen til en studiebok. Den er en enkel veiviser til Gud, og det er bare når en vil ha den på en slags formel, vil ordne alle elementer på rekke og rad innenfor et uangripelig system, at vi får «teologi» som resultat, en teologi som er en «lære om Gud» som i praksis ikke henvender

viktigste. Så får de riktige ordene komme siden, om de trengs.

Det ene nødvendige er ikke gjort avhengig av tilslutning til en verbal trosbekjennelse, det er knyttet til samfunn med personen Jesus. Og her stiller alle likt - de høyt «kvalifiserte» kanskje med et handikap.

Jesus

Tankemessige problemer finnes. Men det virkelige problemet for oss alle i møte med Guds ord, er at vi viker tilbake for å handle

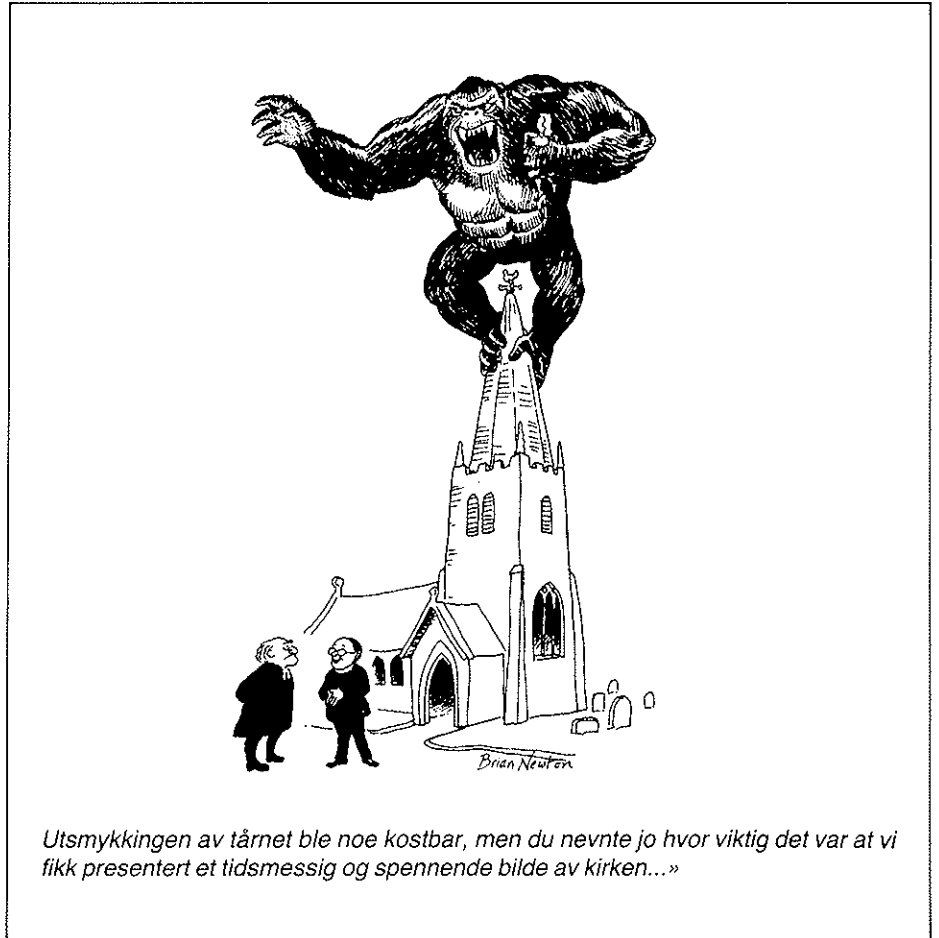
ende perfektjonsiver har *bokstaven* fått dominere i altfor stor grad, med lærediskusjoner og stridigheter i kjølvannet. Det er derfor en kristen veiføringsutfordring å bidra til at den menige troende griper tilbake til den opprinnelige målestokk og igjen lærer seg hva som er verd oppmerksomhet og aktelse i Guds rike.

Det er graden av *åndsfylde* av Kristi sinn, som gir et menneske autoritet og ikke den eksamen eller den doktorgraden en eventuelt kan vise til. Den kjensgjerning at sann åndsfylde dessverre har sine snedige etterligninger, er noe Guds menighet stadig må stri med, men dette faremomentet gir oss ikke rett til å sette Ånden til side.

Tendensen til å dempe ned betoningen og avhengigheten av Ånden, som tross alle faremomenter har vært livskraften i alt sant gudsliv, kan nok dessverre spores også utenfor en teoretiserende anlagt teologi. Også på lekplanet synes utvilingen å gå i retning av økt satsing på mer rasjonelle midler og metoder i arbeidet for Guds sak.

Nå er det jo ikke noe galt i det å ha en plan eller et opplegg med tanke på Guds rikes utbredelse. Men hvis det stanser der, blir resultatet deretter. Den Hellige Ånd må få makt og suverenitet til å legge apparatet under seg, slik at den enkelte innenfor dette opplegget *drives* av Ånden.

Overbeviser vi menneskene i dag først og fremst ved hjelp av en slags markedspsykologi - ved dyktig bruk av de kommunikasjonsmuligheter som står til vår rådighet, eller vinner vi dem via vår høyere livskvalitet - ved *Ånden* som skulle bo i oss? Lokker vi folk med lettbegripelige fordeler - med «lykken» i ordinær mening, eller har vi fremdeles syn for at det er *Åndens* oppgave å overbevise verden om hva som er «synd, rett og dom»? Det spørres nok om vi ikke iblant tyr til mer menneskelige og lettere tilgjengelige virkemidler istedenfor å søke og vente på selve kraften, overbevisningens *Ånd*, som vi kanskje har større behov av i dag enn det de første kristne hadde for to tusen år siden. De menneskelige virkemidlene vi iblant bruker, er de samme som vi kan finne igjen i en hvilken som helst verdslig påvirkningsstrategi.

seg til de mennesker Gud har utvalgt, men til dem som vil ha Gud forklart på *skolebenken* istedenfor på *forklaringens berg*.

Bibels mangfoldighet i ord og uttrykk når det gjelder stoffet *omkring* kjernen, gir rom for mange slags tolkninger, og her skal den enkelte bruke det lys han har, uten å rådføre seg med teologiske retninger av noe slag. Slike læregrupperinger kan nok legge oss et trosformular i hendene, men det er bare så langt Ånden gir åpenbaring at vi i Bibelen kan finne «den sannhet som oppbygger», og som dermed er «sannhet for deg» (S. Kirkegaard). Den «rette lære» eksisterer ikke i bokstavens form, det er den rette *læreren* alt beror på. Jesus, levedegjort ved Den Hellige Ånd, er hele budskapet, og det blir mindre viktig å kjenne Luther.

Hos Gud finnes det dyp av visdom som bare avdekkes for den som har fått sine øyne åpnet, slik Emmaus-vandrerne fikk det og som derfor kjente igjen Jesus. Å oppdage - kjenne igjen - Jesus, det er det

etter det. Så blir vi teologiske i hodet og begynner å *studere speilet* istedenfor å se oss selv i det - eller finne Jesus der framfor alt! Og Jesus finner vi først når Han stiger ut av «læren» og blir levende virkelighet for oss. Da vil vi med Paulus «ikke vite av noe annet...»

Mennesker som har opplevd sin egen svakhet, og som har sett omvendelse til kristen tro som sin eneste redning, snakker mye om Jesus. De er velsignet uvitende om alt det mindre viktige som først blir viktig når Jesus kommer på avstand. De snakker kjærlighetens uberegnelige og vidunderlige språk. Når en har møtt Jesus, har en nok med Ham alene, og en blir opptatt med helt andre spørsmål enn de teologene tumler med.

Iblant kan en lese oppslag som: «Tidligere stoffmisbruker forteller om sitt møte med Jesus». Jeg har en drøm, en litt respektløs drøm om en gang å få se omtrent følgende oppslag: «Tidligere teolog forkynner Jesus Kristus og Ham korsfestet».

Kan du legge fram sannhetens ord?

Du vet at Guds Ord i Bibelen er sannhet, men hvordan behandler du Ordet? Hvor godt forstår du virkelig sannhetene i Guds Ord? Hvordan får du Guds Ord og løfter til å fungere i ditt liv?

Ordets Skole er din sjanse til å finne Guds Ord for ditt liv!

Ordets Skole er en serie med studiehefter som med enkle skritt for skritt råd og undervisning hjelper deg å finne ut hva Bibelen sier om alt fra å få bønnesvar for å overvinne personlige problemer til å finne Guds vilje for livet ditt. Ordets Skole vil dekke alle grunnleggende ting for et framgangsrikt og seirende kristenliv.

Det store med Ordets Skole er at istedet for å fortelle hva andre folk tror og mener, - så hjelper den deg å se selv hva Bibelen sier. Deretter viser den deg hvordan du kan få disse sannhetene til å fungere i ditt liv.

Ordets Skole er et helt nytt grundig Bibelkurs for kristent liv i hverdagen. Det er et stort tomrom for denne slags praktisk og jordnær kristen undervisning. Ordets Skole ble startet for å fylle det tomrommet. Det er idag større interesse for Guds Ord enn noen gang på talls år. Derfor kommer Ordets Skole i rette tid. Vi tror at Bibelen er det middel som Gud bruker til å lære oss og få oss til å vokse som kristne. Vi finner i Bibelen svar på alle vansker vi møter i hverdagen.

Slik kan du få Ordets Skole:

De tre første studieheftene foreligger nå. De kan kjøpes hos de fleste kristne bokhandlere eller ved helt enkelt å sende inn kupongen nedenfor. Hvert studiehefte inneholder sju leksjoner som omhandler nøkkel-aspekter i det kristne livet. Hver leksjon har spørsmål til gruppesamtale, personlige oppgaver, riktig og galt spørsmål og stor plass til personlige notater.

Effektiv bønn

Lær å be og få resultater.

Kallet til å være disippel

Utvikle rette motiver og holdninger som en kristen.

Mer enn seier

Oppdag Guds prinsipper for et seirende liv.

Jeg fant spørsmålene utfordrende og arbeidsoppgavene lærerike. Dersom du setter denne undervisningen ut i livet, vil undervisningen revolusjonære livet ditt. *Irene Olsen, Husmor.*

Ordets skole

Lær å legge fram sannhetens ord og å få det til å fungere i ditt liv sammen med ORDETS SKOLE. Et helt nytt bibelkurs som vil hjelpe deg å høre og forstå Guds ord selv.

Alle kan bruke Ordets Skole!

Om du er nyfrelst eller om du har levd med Gud i årevis, alt du trenger er ekte hunger etter Guds Ord og litt flid. Du kan studere når som helst og hvor som helst. Du kan studere alene eller sammen med andre. Ideell for husmødre som er hjemme. Du kan studere sammen med bibel- eller bønnegruppen din. Du kan studere Ordets Skole i menighetsklasser eller i husmenigheten. Du kan bruke studieheftene i foreninger eller skolelag, du kan bruke Ordets Skole hvor som helst. Heftene har med stort utbytte blitt brukt av menigheter som sammen ønsket å vokse i en bedre forståelse av Guds Ord. Mange menigheter som har brukt Ordets Skole har opplevd stor menighetsvekst som resultat.

Et stadig større antall mennesker ønsker å gå dypere inn i studier av Guds Ord. For flesteparten av dem lar det seg ikke gjøre å gå på bibelskole eller seminar. Likevel lengter de etter en fyldigere undervisning enn den en gjennomsnittsmenighet kan gi dem. Ordets Skole er laget for å fylle dette behovet. Hvert enkelt studiehefte er fullstendig i seg selv, men man får best resultat ved å gjennomgå hele serien. Du kan selv avgjøre bredden av studiet. Ordets Skole er et komplett og grundig bibelkurs beregnet på kristne i menigheter, grupper og hjem. Ordets Skole er laget for å hjelpe deg å nå Guds mål for deg.

Still deg selv noen av de spørsmålene vi stiller i Ordets Skole:

Riktig eller galt?

1. Av og til vil Gud motsi ordet sitt ved en krafts gjerning?
2. Tro er alltid tro for noe håndpåkkelig?
3. Dersom vi slår oss til ro med noe mindre enn det beste, vil Gud tvinge det beste på oss?
4. Johannes Døperen tok nesten anstøt på grunn av uventede omstendigheter?
5. Du skulle holde på å be, helt til du har sett svaret?
6. Gud sender ofte sykdom, plager og ulykker på verden?

Gud sier du må lære å legge fram sannhetens ord!

Anstreng deg for å stå din prøve framfor Gud, så du kan være en arbeider som ikke har noe å skamme seg over, men legger fram sannhetens ord uten å bøye av. 2. Tim. 2,15

Ordets Skole vil hjelpe deg å finne svarene på disse og mange andre spørsmål som har med det kristne livet å gjøre.

Ja, jeg ønsker å studere Guds Ord! Send meg disse heftene:

Antall Tittel

_____ Effektiv Bønn

_____ Kallet til å være disippel

_____ Mer enn seier

Pris kr. 45,- pr. stk. pluss porto.
(30% grupperabatt når mer enn 10
stk. av et hefte bestilles)

Navn

Adr.

BREV

Kan sendes
uføret
i Norge
Adressaten
vil betale
portoen

SVARSENDING
Avtale nr. 404000/12

Ordets Skole
4550 Farsund

Fornyelses- prosessen

Tekst: Arnfinn Clementsen

Fornyelsen har en hensikt og et mål: vekst og framgang for Guds forsamling. Det er naturlig for alt liv å vokse og formere seg, og det gjelder både i den naturlige og i den åndelige verden. Dessverre er mange kristne menigheter i dag preget av stagnasjon og tilbakegang i stedet for den vekst og framgang som skulle være naturlig der livet får fungere. Første skritt for å komme ut av en slik stagnasjon, må være at man åpent innrømmer behovet for fornyelse. I stedet kan holdningen ofte være at man satser mest på å ta vare på det som er bygget opp, ikke minst de ytre rammene og egenarten til det kirkesamfunnet en tilhører. Prisen for vekst og framgang er at man er villig til å ta livets risikoer og innse at man fra denne side sett ikke har så mye å tape, men alt å vinne.

Når menigheten fornyes

Jeg tror at etablerte menigheter *kan* fornyes fordi Gud *vil* fornyelse. Det normale menighetsliv er et liv i stadig fornyelse, men der det har oppstått stagnasjon, kan det være en vanskelig og krevende prosess for både lederskap og menighet når fornyelsen igjen banker på «kirkedøren». Det beste er når menighetens lederskap og pastor åpner seg for at Gud skal få komme til og føre menigheten videre, og dette skal vi komme inn på i denne artikkelen.

Likevel er det ofte slik at fornyelsen begynner med at noen få innen menigheten opplever en åndelig fornyelse. Med det samme begynner de å lengte etter at hele menigheten skal oppleve det samme. De er trette av det tradisjonelle mønster uten åndelig frihet, og nå blir deres bønn at hele menighetslegemet skal komme i funksjon med de tjenester og gaver som ligger der. Når de så prøver å bidra med dette i menigheten, kan de oppleve skuffelser. De føler seg misforstått og avvist, og det oppstår et anspent forhold mellom dem og resten av menigheten, og kanskje også mellom dem og lederskapet. Så samler de seg gjerne i en bønnegruppe hvor de deler sine erfaringer og forsøker å ta vare på det nye de har opplevd.

Selvfølgelig er det ikke noe mer positivt enn at folk i en menighet samles til bønn og lovsang, og i denne situasjonen vil de også ha et naturlig behov for å komme sammen. Men som nevnt kan det lett oppstå spente situasjoner mellom en slik «fornyelsesgruppe» og resten av menigheten, og vi skal ta for oss en del viktige ting som kan hindre spenninger og i stedet føre til at målet blir nådd - menighetens fornyelse.

«Alle syndere som det refereres til i denne prekenen er oppdiktete personer. Enhver likhet med medlemmer i denne menighet er rent tilfeldig.»

(- Wall Street Journal)

Apenhet

Det er viktig at de som opplever fornyelse, står åpent fram med hva dette dreier seg om. Hvis man starter en bønnegruppe, er det rett å snakke med pastor og menighetsledelse om dette, slik at det kan skje i åpenhet. Selv om man kan bli misforstått, bør man være klar over at det som skjer i det skjulte, skaper mer mistenksomhet, og det

skader fornyelsen ved at man blir sett på som en gruppe med «åndelige spesialister» som synes de er bedre enn andre. Kristne som f.eks. har opplevd Åndens fylde og nådegavar, er ikke blitt en egen, eksklusiv klasse av kristne som bør se på seg selv som noe spesielt. Nei, de nye erfaringene er noe man vil dele med andre, og man ønsker at hele menigheten skal gi rom for det.

Man kan også noen ganger innbille seg at andre er mer negative enn de er, f.eks. pastor og ledelse. I mange tilfeller kan pastoren være mer åpen og selv lengtende etter dette enn mange aner. Mange menighetsledere i de ulike kirkesamfunn er innerst inne trette av det stereotype menighetsliv med sine ritualer og regler.

Positiv innstilling

Det er viktig å bli bevart i Guds kjærlighet og i en positiv innstilling til sin menighet. Det er ikke det samme som å være enig i alt det menigheten gjør, men det negative og kritiske skaper ikke noe godt og kan aldri fremme fornyelse. *Såkalte «fornyelsesgrupper» som er mest opptatt av å kritisere og fordømme menigheter fordi de er så stive og håpløse, lever ikke lenger i fornyelsen selv.* Det kan være rett å påpeke ting som er galt, men harde og fordømmende holdninger til kristne i de etablerte sammenhenger er fornyelsens fiende. I stedet er det viktig å opptre åndelig og vite at det positive er skapende. Bønn er viktig i denne sammenheng. La menighetens pastor og ledelse bli det daglige bønneemnet ut fra en positiv trosinnstilling, selv om de kanskje ikke er «på linje» med fornyelsen.

På denne måten blir de i menigheten som har opplevd fornyelse, en positiv surdeig. Jesus sier i Matt 13,33: «Himmelriket kan lignedes med en surdeig som en kvinne la inn i tre mål mel, så det hele til slutt var gjennomsyret». Hvorfor ikke ha tro for at fornyelsen kan virke i en etablert menighet som en positiv surdeig?

Tålmodighet

I denne prosessen trengs det tålmodighet. Fornyelse i en etablert menighet skjer aldri over en natt, og tålmodigheten blir satt på prøve. Nå har jeg tidligere i denne serien nevnt at kirkehistorien viser oss at noen ganger må noe nytt oppstå for at Guds verk skal føres videre, fordi det etablerte sa nei takk til Guds tanker og planer. Dessverre vil det også i vår tid finnes menigheter som ikke vil la seg bevege av Guds Ånd og Guds ord. Uten å fordømme den enkelte kristne i slike sammenhenger, må man bare innse at Gud vil bruke andre til å gjennomføre sine planer, og den fornyede del av forsamlingen vil enten gå over i en annen kristen sammenheng hvor det er større åpenhet, eller noe nytt vil oppstå. *Men dette må ikke forveksles med en iver etter å starte noe nytt!* Vi vet at det meste av Kristi kropp på jord, vinnes innenfor de etablerte sammenhenger, og det er derfor viktig å bevare en positiv tro på at Gud skal gå fram akkurat der. Det er vanskelig å si hvor langt tålmodigheten skal strekke seg, men det er bedre å vente litt for lenge enn for kort tid på at ens menighet skal fornyes seg.

Lederskapets fornyelse

Vi har sett på hva som kan skje når noen innen en menighet erfarer fornyelse. Som nevnt ønsker vi å tro på og arbeide positivt for at dette skal slå igjennom i hele menigheten. Likevel er det viktig å nevne at her sitter menighetens lederskap med en nøkkel til å åpne eller lukke til. Hvis lederskapet «elsker» tradisjoner og ritualer mer enn åndelig liv, kan de på mange måter hindre at det nye får tak i menigheten. Ved sitt møteopplegg kan de åpne eller hindre åndelig frihet, lovprisning, bruk av nådegaver osv. Derfor er det viktig å be om og arbeide for fornyelse blant pastorer og ledelse.

De skal også stå til regnskap for den måte de leder menigheten (Heb 13,17). Pastor og lederskap har også ansvaret for hva slags forkynnelse som slipper til i menigheten, og Bibelen sier klart at «troen kommer ved forkynnelsen» (Rom 10,17), og dermed vil også den åndelige vekst, utvikling og fornyelse stå i forhold til hva som forkynnes.

Modige ledere

I dag trengs det pastorer og ledere i menighetene som står for Gud og Hans ord og ikke for mennesker. Det vil alltid være røster i etablerte forsamlinger som vil ha det slik de alltid har hatt det, og noen av de som engang var brennende med i vekkelse, vil ikke forstå det nye som skjer. *Da er det viktig med en ledelse som lever i fornyelse, og som med kjærlighet og fasthet kan føre menigheten på rett vei.* Med et slikt lederskap vil fornyelsen lettere få tak i hele menigheten. Her må troskapen mot Guds ord være større enn troskapen mot kirkesamfunnet, og Gud vil fornye og lede hver lokal forsamling som et originalt legeme etter sin plan ut fra forholdene på hvert sted.

Fornyelse

Ofte oppstår det spenninger når noe skal forandres fordi måten å gjøre ting på er blitt hellige i seg selv. En bestemt sangtype, et spesielt møteopplegg, enn viss menighetsstruktur osv. kan få en betydning som ligger over Guds ord. Dette advarer Bibelen mot i Kol 2,8 hvor det advares mot ting som kommer fra «menneskers tradisjoner og stammer fra grunnkreftene i denne verden, ikke fra Kristus».

Det som var liv i funksjon i går, vil djevelen gjerne vi skal ta inn som tradisjon i dag. Dette er det viktig å huske, slik at vi ikke kaster ut det nye når fornyelsestidene banker på forsamlingens «dører», fordi formene var ukjente og ikke passet inn i mønstret.

En amerikansk pastor talte en gang om «Menighetens syv siste ord», og han mente det var disse ordene: «Slik har vi aldri gjort det før». En slik holdning kan bli årsaken til stagnasjon og gi ørkenvandring i stedet for liv, og her må såvel lederskap

som forsamling være villig til å følge med i fornyelsens strøm. Det er Kristus som er menighetens hode, og det er hva Han vil - ikke hva tradisjonene «vil» - vi skal ta hensyn til. Den fornyelsen vi trenger, er først og fremst en Kristus- fornyelse, og i neste artikkel skal vi se på kjennetegn på denne fornyelsen.

NYE KASSETTER fra Fornyelsens Kassettmisjon Oppdal:

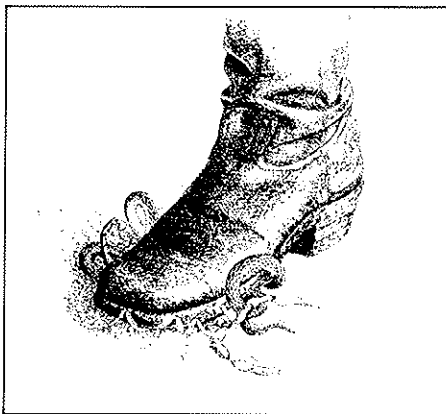
- F.K. 150 «Guds plan for deg og meg»
Sverre Granlund
- F.K. 151 «La vullukten strømme ut»
Sverre Granlund
- F.K. 152 «Veien vidre»
Dennis Marshall
- F.K. 153 «Brorskap i ånden»
Sverre Granlund
- F.K. 154 «Hele folket inn i landet»
Sverre Granlund
- F.K. 155 «Løst fra menneskefrykt»
Sverre Granlund
- F.K. 156 «Vandringen vidre»
Sverre Granlund
- F.K. 157 «Motivert til seier»
Sverre Granlund
- F.K. 158 «Gideons tre hundre»
Sverre Granlund
- F.K. 159 «Det å leve profetisk»
Sverre Granlund
- F.K. 160 «Pioner' eller etablert i Guds rike»
Sverre Granlund
- F.K. 161 «Vær tro mot det Gud har vist deg i salvelsen»
Sverre Granlund
- F.K. 162 «Guds etterfølgere»
Åge Åleskjær
- F.K. 163 «La mitt folk fare»
Åge Åleskjær
- F.K. 164 «Herrens trippel»
Åge Åleskjær
- F.K. 165 «Religion eller Jesus»
Åge Åleskjær
- F.K. 166 «Salvelsen baner vei»
Åge Åleskjær
- F.K. 167 «Hvordan tjenesten fungerer»
Åge Åleskjær
- F.K. 168 «Den nye salvelsen»
Åge Åleskjær
- F.K. 169 «Så begynte festen»
Kjell Haltorp
- F.K. 170 «Babel eller Pinse»
Kjell Haltorp
- F.K. 171 «Jødene ut av Sovjet»
Steven Light

Alle kassetten koster kr. 25,- pr. stk.

Send din bestilling til:

Fornyelsens Kassettmisjon
Roseringen 14, 7340 Oppdal
Tlf. 074/21 831 e. kl. 16.00

ÅNDELIG
MAKTSKIFTE

GUDS RIKE
GJENOPPRETTES

HERREN MOBILISERER SIN HÆR

som først må kunne selvforsvar

Åndelig krigføring, å kjempe i bønn, er en tjeneste som ikke bare tar sikte på at vi selv skal overleve. Målet er at alt Guds folk og alle de mennesker som skulle være villige til å ta imot Jesus, om de bare kunne se hvem Han virkelig er, skal bli frie til å handle etter sitt hjertes lengsel.

Bibelen gir ikke noe løfte om at alle mennesker skal bli frelst, på tross av at Gud vil det og Jesus døde til forsoning for alle mennesker. Guds ord sier at det kommer til å finnes mennesker som ikke gir rom for kjærlighet til sannheten, men som velger å gi seg til ham som er løgnens far. Gjennom denne løgnens forening med Satan kommer de også til å kunne utøve makt over andre mennesker. For like visst som vi gjennom forbønn kan frigjøre Den Hellige Ånd til å virke på mennesker, så kan de som står i forbund med djevelen, frigjøre onde krefter til å binde og forbinde. Det finnes mange bundne, men lengtende mennesker.

Disse er i samme situasjon som den samaritanske kvinnen. Om henne sier Jesus selv:

«Kjente du Guds gave, og visste du hvem det er som ber deg om drikke, da hadde du bedt ham, og han hadde gitt deg levende vann» (Joh 4,10).

Som Herrens hær og Jesu Kristi soldater er vi kalt til å bryte det åndelige maktovertaket som Satan i en viss utstrekning har gjennom sin ånd og gjennom mennesker som samarbeider med ham. For som Den

Hellige Ånd kan forandre den åndelige atmosfæren over en hel by, ja, et helt land, så kan ondskapens åndehærer herske over et territorium for å binde mennesker. Satan binder dem ikke bare gjennom deres synder og bevisste opprør mot Gud, men også ved å blokkere deres sinn, slik at det blir umulig for dem å motta evangeliet.

Dette er åndelig innsikt som har gitt større realisme til det vi mener med autoritativ bønn eller åndelig krigføring. Gjennom de våpen Gud har gitt oss å bruke i den åndelige striden, kan vi bane vei for Den Hellige Ånds maktovertagelse og holde «befridde områder» som vi gir Gud frihet til å virke i. Når vi uttrykker det på denne måten, er det ikke spørsmål om noen åndelig «stolthet», men helt enkelt en tilegnelse av Bibelens lære om vilkårene for Guds rikes tilsynkomst i denne tidsalder.

TREN DEG I SELVFORSVAR FØRST!

Mange kristne har oppdaget hvilken autoritet vi har i Kristus overfor Satans angrep på det personlige planet. Dette kan friste til åndelig overmot til å angripe fiendens fest-

Evnen til «selvforsvar» og kunne holde på sitt eget område, er en absolutt forutsetning for å stille opp i Herrens hær og delta i den åndelige kampen.

ninger på egen hånd. Jeg tror at vi må være veldig bevisste forskjellen på å forsvare vårt eget område og å ta initiativ til å oppsøke og utfordre fienden gjennom provoserende angrep.

I det første tilfellet har vi alle den autoritet vi behøver for å beholde området, om vi står djevelen imot, da skal han fly bort fra oss (Jak 4,7). Det gjelder naturligvis også her at vi må kjempe «i ordnede former». Johannes skriver til «de unge» som hadde «seiret over den onde». Når han skal forklare ytterligere hva deres styrke bestod i, legger han til: «dere er sterke; Guds ord blir

i dere, og dere har seiret over den onde» (1 Joh 2,14).

Husk - om fienden angriper deg, er det fordi du allerede har det han vil ta ifra deg. Han angriper ditt område fordi han ikke behersker det. Det er altså du som fra begynnelsen av har overtaket! Fra den posisjon du har i Kristus, kan du stå imot hans trykk og i Jesu navn befale ham å dra sin veg. Denne sannhet holder på å vokse seg sterkere blant Guds barn ved at Den Hellige Ånd åpenbarer Guds ord.

Denne erfaring av selvforsvar og av å kunne holde på sitt eget område, er en

absolutt forutsetning for å stille opp i Herrens hær og delta i den åndelige krigen. En soldat som ikke vet hvordan han skal forsvare seg selv, er til ingen nytte når det gjelder å engasjere seg i den åndelige striden for andre.

Siden dette er sagt, må vi også si at denne erfaringen ikke er nok til at vi kan begi oss ut i den virkelige krigen på egen hånd. Om vi gjør det, kan fienden slå tilbake med veldig kraft, eller han vil lokke oss stadig lengre inn på sitt område og bedra oss. 🍃

Inn for 1985:

”Herre, hvordan kan jeg forandre meg?”

Istedenfor å rable ned en lang liste med personlige mål for 1985, skal du søke Herren. Spør Ham om den ene tingen du skal konsentrere deg om dette året.

Tekst: Mark Vinkler

Tegning: Svein Thorkildsen

Jeg har vært med på 16 nyttårs-gudstjenester siden jeg ble kristen. Bare de siste fire har blitt viktige vendepunkt i livet mitt. Tidligere hadde nyttårs-gudstjenestene vært «hyggelige», noen ganger spennende, noen ganger til og med inspirerende, men egentlig ikke noe annet enn vanlige gudstjenester.

Men de siste fire årene har Gud dratt meg inn i sin nærhet og meddelt meg på hvilke områder Han ønsket å se meg vokse det kommende året. Dette har gitt meg den klarhet jeg har hatt bruk for for å kunne bruke min tid og mine krefter riktig de neste månedene. De fleste av oss lever midt i en overflod av kristne bøker, undervisningskassetter, video-kassetter fra seminarer og sang «på boks». Mange har også mulighet til å delta på seminarer, konferanser og stevner der vi kan høre topp predikanter og lærere. Alle ber de om vår tid, og vi blir dratt i mange forskjellige retninger.

Jeg ble klar over at jeg ikke vokste på den måten og på de områder jeg visste at Gud ønsket jeg skulle vokse. Jeg hoppet fra en bok til en annen, fra en konferanse til en annen, fra et emne til et annet, og gikk ikke i dybden på noen av dem. Ingenting av det jeg leste, hørte eller så, fikk den tiden det nødvendigvis tar en sannhet å trenge inn i mitt hjerte, slå rot der og begynne å vokse. Jeg kunne lese en bok som talte myndig og profetisk til meg og kalte meg til forandring og vekst på ett bestemt område. Men jeg la bare boken fra meg - og strakte hånden ut etter den neste - mens jeg håpet at på en eller annen måte ville den nødvendige veksten skje på en overnaturlig måte.

Det jeg overså, var prinsippene for vekst. Skal en vokse, må en sette av en viss tid for å oppøve den aktuelle ferdigheten. Vekst er noe mer enn bare å godta en interessant tanke.

– Jeg hoppet fra den ene boken til den andre, fra konferanse til konferanse, fra et emne til et annet, uten å gå i dybden på noen av dem.»

Jeg trodde - men jeg tok feil - at bare jeg fikk del i budskapet gjennom en bok eller en forkynner, ville det være tilstrekkelig for at jeg skulle begynne å forandre meg. Dette var en tragisk misforståelse. Men da jeg begynte å utvikle fellesskapet med Herren, satte Han meg fri fra verdens hastverk og tillot meg å komme inn i Hans tidsløse tilværelse. Han frigjorde meg til å roe meg ned slik at jeg fikk tid til å få tak på kjernen i nye begreper og studere emner inngående, og til å meditere og be over hvordan de burde få innvirkning på mitt eget liv. Resultatet var at solide, varige forandringer begynte å skje med meg, og vekst - systematisk og gudgitt - begynte å komme til syne i livet mitt.

Mens jeg ba stille for meg selv framfor et

nytt år for fire år siden, talte Herren til meg om at jeg det kommende året skulle konsentrere meg om å lære å høre Hans stemme. Jeg skrev dette ned på et ark som jeg la foran i Bibelen min. Hele mitt kristne liv hadde jeg vært frustrert over at jeg ikke greide å plukke ut hvilken stemme som var Hans. Så jeg satte dette året av til å be, studere og prøve meg fram på dette området. Nå visste jeg hva jeg skulle konsentrere meg om i bønn og bibelstudier. Nå visste jeg at jeg skulle være på jakt etter bøker som underviste om «å høre Guds stemme», og at jeg skulle se etter konferanser og seminarer om det samme emnet.

For første gang var all min energi samlet over lengre tid om ett viktig trinn i min ånde-

lige vekst. Og i løpet av dette året brøt jeg igjennom til «den andre siden av stillheten», og kunne tydelig høre Guds stemme tale inne i meg. Fordi jeg har et lærer-hjerte, var ikke min vekst på dette området fullstendig før jeg hadde samlet alt det Herren hadde åpenbart for meg dette året, i et studieopplegg som kunne hjelpe andre til også å komme igjennom til den andre siden av stillheten.

Neste nyttårsaften, under gudstjenesten i menigheten min, fant jeg fram papiret fra Bibelen min og så med forundring tilbake på hvordan Gud hadde fullført sitt forsett med mitt liv dette året. Med forventning begynte jeg å søke Herren om hva jeg skulle konsentrere meg om det kommende

året. Jeg visste hva jeg selv hadde lyst til å studere og motta i mitt eget liv: Den Hellige Ånds gaver. Jeg ønsket å flyte over av Guds kraft. Men Han sa nei. Jeg skulle i stedet lære å underordne meg Ham. I lydighet skrev jeg det ned og stakk papiret inn i Bibelen min.

På nytt hadde jeg noe å samle meg om det følgende året. Etter som månedene gikk, lærte jeg å elske Ham mer enn jeg noensinne før hadde gjort. Dette var mye bedre enn hvilken som helst kraft-gave Han noensinne kunne gi meg. Jeg lærte kunsten å underordne meg Ham, og den har forandret meg totalt som menneske og hele min livsstil.

Og selvfølgelig førte læreren i meg til at jeg skrev et bibelstudie-opplegg om å adlyde Jesus.

Enda et år gikk, og med økende styrke og overbevisning søkte jeg på nytt Herren for Hans veiledning innfor det kommende året. Denne gangen skulle jeg samle meg om å bli trofast og omsorgsfull. Gud fortalte meg at min personlighet var utilstrekkelig og mangelfull på dette området. For min egen del, for mitt ekteskaps og min families skyld, og for at den tjenesten Han hadde gitt meg skulle utvikle seg på en sunn måte, var det nødvendig for meg å komme mer i balanse på dette området.

Gjennom bønn, faste, bibelstudier, bøker og seminarer søkte jeg å finne en definisjon av begrepet og utvikle omsorg i mitt liv. På nytt opplevde jeg store, personlige forandringer ettersom jeg fikk større goddommelig innsikt i emnet. Selvfølgelig skrev jeg alt sammen ned i et studiehefte.

Det siste året ledet Gud meg inn i en svært aktiv tjeneste. Enda en gang skjedde det store forandringer. Mens jeg var i bønn og meditasjon innfor Gud, fikk jeg se at Han nok en gang hadde gjort det Han hadde satt seg fore.

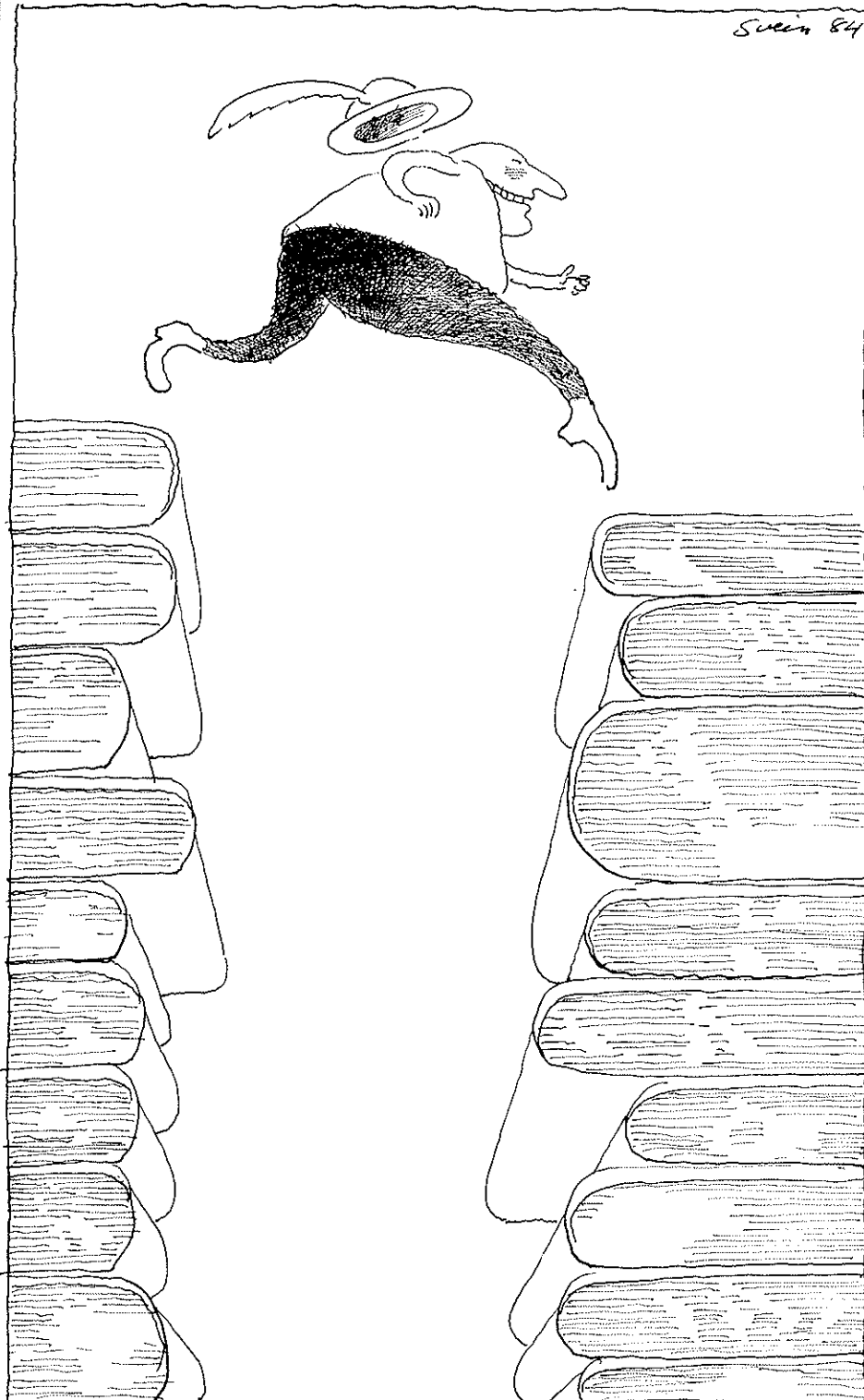
Hvis vi konsentrerer oss om hva Gud ønsker med våre liv, og vi holder fast ved dette helt til Han er ferdig, vil vi se vidunderlige, overnaturlige, livsforandrende og livgivende ting skje i våre liv.

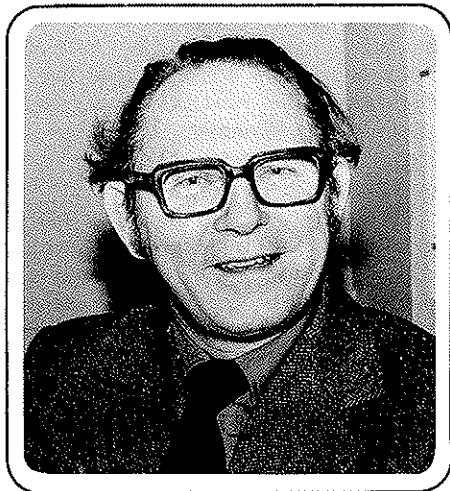
Bruk en del tid alene sammen med Gud ved dette årsskiftet.

Få tak i hva Han ønsker du skal samle deg om framfor året som kommer. Skriv det ned, og ha det i Bibelen din som en påminnelse resten av året. Ordne livet ditt slik at det Gud vil med deg, får topp prioritet. Pass på i månedene som kommer, at ikke andre fine bøker, arrangementer eller aktiviteter får ta din oppmerksomhet bort fra det som er Guds hensikt med deg dette året.

Måtte gleden over å oppleve Herrens forvandlende makt bli deg til del dette året mens Han vokser i deg.

Mark Virkler er lærer ved Buffalo School of the Bible, New York. Oversatt fra Charisma ved Ellen Ofte Jakobsen.

20 spørsmål

Kjell Sundby

er født i Larvik i 1928. Han reiste fire år som evangelist før han studerte i fem år på Metodistenes seminar ved Øverås, Göteborg. Siden har han vært metodist-pastor i Kongsvinger/Odalen, Harstad, Flekkefjord, Horten og Hvittingfoss hvor han er i dag. Han er gift med Ester og de har to voksne døtre. Om Sundby får noe fritid, liker han å drive med båt eller landskapsmaling.

1. -Hva opptar deg mest nå?

- Tidens tegn bebuder Jesu gjenkomst. Menighetens beredelse ved a) Søke indre hellighet ved Åndens hjelp, og b) Herrens ærend har hast. Altså hvordan komme bort fra troen på at Gud skal frelse verden ved de »store» evangelister over til evangelisering utfra menigheten på lokalplanet.

2. -Hva skremmer deg i samtiden?

- At menneskeheten vet så mye om total utslettelse og enda lever som om det er «fred og ingen fare». At Guds ord blir redusert til en religionsbok på linje med andre skrifter av så mange også innenfor kirken. At respekten for det hellige undergraves.

3. -Hva gleder deg i samtiden?

-Mange kristne innenfor alle kirkesamfunn våkner og skaffer seg olje, dvs. utrustes for menighetens fornyelse etter »urkristent mønster» med nådegaveutrustning i følge Guds ord. At Guds ord påny får hevd blant tidligere liberale retninger.

4. -Hvilke samfunnsspørsmål engasjerer deg?

a) Den kristne familietankens opprioritering som motvekt mot samboerideen.

b) Arbeidsledighetsproblemet, atomtrusselen i relasjon til tanken om en verdensvekkelse. Som kristne bør vi engasjeres i nær sagt alle samfunnsproblemer for å gi det kristne svaret. Verden venter at VI har et svar og en mening.

5. -Hvilke metoder har du mest tro på i evangeliseringsarbeidet?

-En større opprustning av det enkelte medlem i hver menighet til personlig sjelevinnerarbeid hvor HJEMMET er menighetens bruhode for evangelisering. Besøkeevangelisering i hjemmene og litteraturevangelisering. Kampanjer og stevner tjener evangeliseringen bare i den grad disse inspirerer til evangelisering ut fra den lokale menighet.

6. -Hva slags program ville du ha mer av i radio og TV?

-Programmer som påvirker massene til tro på BIBELEN SOM GUDS ORD, og som

fører til klar stillingstagen til Jesus Kristus. Her er inkludert god, levende kristen sang og musikk og erfaringsvitnesbyrdet. Flere filmer som tar opp det kristne syn, og svaret på menneskenes behov av fred og harmoni i en ufredens verden. Ønsker også flere naturfilmer om dyr og kulturprogrammer om forskjellige folkeslags liv og vaner.

7. -Hva leser du helst i et blad med kristen målsetting?

-God, bibelsk undervisning som ikke er dogmatisk. Stoff som forteller om andres konkrete erfaringer av Guds hjelp og bønnesvar. Undervisning i det profetiske ord. Hvetekornet er et godt eksempel.

8. -Hvilken bok leste du sist?

-«Når våre penger ikke mer har verdi». En bok om antikrist og dyrets merke. Vekkende og aktuell tolkning.

9. -Har du et sitat du liker?

-Skovgaard Petersen har sagt: «Halv gudsfrykt er heit blendverk» og «Kristus løser først lenker og siden gåter».

10. -Hvilke menneskelige egenskaper setter du høyest?

-At Gud har gitt oss evnen til å tenke, føle og tilgi.

11. -Hva mener du er sann åndelighet?

-Den åpenbares i kjærligheten til Gud over alle ting og vår neste som oss selv, og i kjærlighet til våre fiender. Det skjer ved bruk av GUDS kjærlighet i oss.

12. -Hva mener du kjennetegner et bibelsk menighetsliv?

-Enhet i mangfoldigheten. Enhet til tross for individualisme eller originalitet. At Bibelen forkynnes i Ånds og krafts bevis. Omsorgsfellesskap og lidelsesfellesskap i det vi «bærer hverandres byrder».

13. -Hva forventer du av en god preken?

-At den holder seg til Skriften i det den er Kristussentrert. At det er bibelsk tankegodt og ikke vårt eget som kommer fram. Den Hellige Ånd er gitt for å skape slike prekener.

14. -Hva er de største muligheter for Guds rike i dag?

-Mulighetene og utfordringene ligger på to plan: a) Gullkalven tilfredsstiller ikke lenger, massene opplever et VAKUM i sjelen. b) At Ånden kommer vår skrøpeligheit til hjelp.

15. -Hva mener du kan fremme Jesu bønn i Joh 17,21 om «at de alle må være ett»?

-Hver kristens daglige bønneemne blir: a) Lær meg å erkjenne at alle som bekjenner Jesus som frelser, er mine HELSØSKEN. b) Gjør meg opptatt av de store sakene som forener så som forsoningen på Golgatas grunnvoll.

16. -Hvilken sannhet tror du er mest forsømt i forkynnelsen i dag?

-Bibelsk hellighet og det profetiske ord.

17. -Hva mener du styrker familiesamholdet best?

-Felles tro på Jesus Kristus.
-Felles oppgaver i Guds rike.
-Felles andaktsliv med Bibel og bønn.
-Felles naturopplevelser.

18. -Har du hatt en leveregele som har vært nyttig for deg?

-«Døm ikke, for at du ikke skal dømmes», og «Alt det du vil at andre skal gjøre mot deg, skal du gjøre mot dem».

19. Hva har inspirert deg mest i det siste?

-Nyheter om vekkelse i Afrika og på andre kontinenter. At tross materialismen arbeider Jesus her hos oss også.

20. -Kan du kort gjengi noe som framkalte smilet hos deg?

-Engang jeg prekte, sa jeg: »Satan går omkring som en løvende brøle» istedenfor en »brølende løve». Hele menigheten lo, og det var befriende for oss alle. Smilet bør mer fram iblant oss.

Nå kan du sette 1984 årgangen av **Hvetekornet** i hyllen

BESTILL HVETEKORNETS FLOTTE SAMLEPERM

- Elegant slitesterk gul samleperm
- Plass til en hel årgang av Hvetekornet
- Hvetekornets navntrekk og lomme for årgangsmarkering på ryggen
- Bladene settes enkelt inn med klips som følger med
- Bestill gjerne to så har du både for 84 og 85

(Mangler du et nummer så sender vi deg det med permen gratis så langt vi har på lager!)

Slik får du permen:

Send kr. 45,- x antall stk. inn på en av følgende tre måter:

- Postgirokonto 4 04 04 40
 - Bankgirokonto 2450.07.10167
 - Sjøkk som sendes i konvolutt
- Hvetekornet**
Boks 770
3191 Horten

Permen sendes portofritt i emballasje – Merk giro med «samleperm»

Innholdsoversikt for Hvetekornet 1984

OBS! Nummer på bladet står først, så sidetallet. Merk at nr. 1, 6 og 8 var dobbeltnummer (1/2, 6/7, 8/9).
Endel faste spalter som Speilet, 20 spørsmål, Fra lesekroken, Verd å lese er ikke tatt med her.

Nr./Side	Tittel	Nr./Side	Tittel
1,3	GI DEN HELLIGE ÅND ROM, JANØY, ROLF ERIK	6,34	DENNE VEKKELSEN ER KRISTI LEGEME; JOHN WESLEY, ART.2 , KVALVAAG ROBERT
1,8	FORKYNNELSE ER IKKE BARE ORD, JANØY, ROLF ERIK	6,36	ÅPENT BREV TIL ALLE KRISTNE, EVIE OG PELLE KARLSSON
1,12	ET KALL TIL STILLHET OG FORDYPELSE, GILJEBREKKE	6,36	PELLE, NY MEDARBEIDER I HVETEKORNET,
1,14	FØR OG ETTER SANDOM, ET PERSONLIG VITNESBYRD	6,37	GUD HAR BARE EN MENIGHET, PELLE KARLSSON
1,16	BLIR 1984 ET SPESIELT BIBELÅR?, JANØY, ROLF ERIK	6,38	ISRAEL - DER HISTORIE OG PROFETI MØTES, PRINCE
1,18	KUNSTEN Å BLI GAMMEL, MANGS FRANK	6,43	GUD ER NÆR DEG - UANSETT FØLELSER, RYGH, TERJE
1,22	HVORDAN LESE BIBELEN, LAHAYE TIM	6,44	ET SENTRUM I HJEMMET, THORSELL HELENE
1,24	PIONEREVANGELIST I MEDIA, JANØY, ROLF ERIK	6,52	PRESTETJENESTEN, SJØBERG, KJELL
1,26	FOR LITE KJENNSKAP TIL DEN HELLIGE ÅND, LARSEN	6,56	EN PRIS Å BETALE, JACOBSEN LEIF
1,30	GAVEOPPDAGENDE SAMFUNN, SJØBERG, KJELL	6,60	DET VIKTIGSTE!, CLEMMETSEN ARNFINN
1,32	TA RISIKOEN, HUBBARD, DAVID	6,62	VED ÅNDEN ALENE, HAUGEN JOSEF
1,42	SOSIALT ENGASJEMENT I KARISMATISKE FORNYELSEN	8,2	RIKTIG STEMTE INNBYRDES, THORKILDSEN, SVEIN
1,46	TRO OG TUNGSINN, LØVÅS, EDIN	8,4	LEKSJONER I KJÆRLIGHET, BOURNE DAVID
3,2	HVETEKORNETS LØV, JANØY, ROLF ERIK	8,8	INDIA - DIT UNGDOM PÅ LETING FLYKTER, HELGHEIM, NILS
3,4	ET KALL TIL HENGIVELSE, FRANZEN JAN	8,12	JEG BA OM EN SJEL - MEN FIKK EN FORSAMLING!
3,8	ENHET OG EVANGELISERIG VIL PREGGE ENDETIDMENIGHETEN , JANØY, ROLF ERIK	8,16	VI ER KALT TIL BÅDE Å MOTTA OG FORMIDLE GUDS VELSIGNELSE, JANØY, ROLF ERIK
3,10	DISIPLINHØYSKOLE FÅR EGEN TV-ST., JANØY, ROLF ERIK	8,19	EN NY ÅND!, ÅLESKJÆR ÅGE
3,14	FORELDREANSVAR OG BARNEOPPDAGELSE, BJERKHOLT	8,20	FADER VÅR, EN KRIGSERKLÆRING, NILSSON, SVEN
3,18	JEHOVAS VITNER - EN MISJONSMARK, SHCNELL J.W.	8,23	KAN EN KVINNE VÆRE BIBELLÆRER?, JANØY, ROLF ERIK
3,20	ER DU UVISELIG, BRATTERUD?, JANØY, ROLF ERIK	8,26	KJENNETEGN PÅ LEDERSKAP I JESU LIV, LEVIN SVEN
3,24	MAMMA KWONG -, FLATHA UNNI	8,28	FORFØRENDE ÅNDER, SUNNARVIK, ANNE HOVE
3,26	FOR MYE VIRVAR, LARSEN, SEVERIN	8,30	LOVSANGSTJENESTE, SJØBERG KJELL
3,28	HVORDAN FÅ BEDRE UTBYTTE AV DIN BIBELLESING?,	8,32	AGAPE FORLAG SKIFTER EIER OG NAVN, JANØY, ROLF
3,30	GAVEOPPDAGELSENS PROSESS, SJØBERG, KJELL	8,34	DEN KRISTNE FULLKOMMENHET; JOHN WESLEY, ART.3
3,34	HELLIGHET OG ÅNDSFYLDE; C. G. FINNEY, KVALVAAG	8,37	KARTET SOM VEKKER, JANØY, ROLF ERIK
3,40	PRAKTISER DET DU BER OM, FITTS BOB	8,38	DRØMMEN SOM BLE VIRKELIGHET, PRINCE, DEREK
3,46	HVETEKORNET - EN KAMP PÅ LIV OG DØD, WALLENBERG	8,44	SYNES DU OM MEG?, SUNNARVIK, ANNE HOVE
4,2	GUD SPRENGER RAMMER, THORKILDSEN, SVEIN	8,50	KVINNE OG PASTOR,
4,4	VEKKELSE I LUFTEN, JANØY, KNUT	8,52	JAKTEN PÅ NOAS ARK,
4,6	GUDS ÅND ER KREATIV, HÅVÅG, SOLVEIG	8,53	DU ER OGSÅ LEDET AV GUD, RYGH, TERJE
4,12	UFF DA, UFFE, LINDVIG, BJØRN	8,55	FRISK KOMMUNIKASJON, PELLE KARLSSON
4,16	VÅR HOLDNING TIL HVERANDRE, SUNNARVIK, ANNE HOVE	8,56	JESUS BRØT BARRIERENE, THORSELL HELENE
4,19	HVOR FINNER JEG JESUS?, MUTTER BASILEA SCHLINK	8,62	JESUS OG DET ROBUSTE MENNESKE, LØVÅS EDIN
4,22	FOR MYE PÅ SKYGGESIDEN, LARSEN, SEVERIN	10,2	HYRDERØSTEN, JAKOBSEN FRED
4,24	KATEDRALEN I VEST-BERLIN SOM BLE VEKKELSESENTER	10,4	EN TAPER VANT, JANØY, ROLF ERIK
4,28	ER DU MED I EN NY BEVEGELSE, ÅGE ÅLESKJÆR	10,8	BØNN OG KJÆRLIGHET, HEMMELIGHETEN TIL VEKKELSEN I KOREA, NILSSON, SVEN
4,29	PRAKTISKE PUNKTER OM BØNN,	10,12	MER ENN ORD, FLATHA UNNI
4,30	SPØRSMÅL VEDRØRENDE GAVEOPPDAGELSE, SJØBERG,	10,15	ROS OG RIS, BERGEM ANDERS
4,32	GUD HAR TILGITT DEG, TILGI DEG SELV, RYGH, TERJE	10,18	KAN VI TRO GUD TIL VÅR FRAMGANG?, JANØY, ROLF ERIK
4,34	BIBELSK BASIS FOR VEKST, JACOBSEN, LEIF	10,24	DANSK BIBELSKOLE SENDER TV 24 TIMER I DØGNET
4,40	GI GUD FRIHET, MANGS, FRANK	10,26	PAULUS OG KVINNEN, DEL I, THORSELL, HELENE
4,46	KRISTUS, ALLMAKTSHERREN ER OSS NÆR, LØVÅS, EDIN	10,28	HELLIGHETSVEKKELSEN, KVALVAAG, ROBERT
5,2	FESTNINGER I TANKELIVET, JANØY, ROLF ERIK	10,29	JESU BØNN OM ENHET, PELLE KARLSSON
5,4	SE HVA GUD GJØRI, JANØY, ROLF ERIK	10,30	EN NASJONS FØDESELSVEER, PRINCE, DEREK
5,8	UTEN ANGREP - INGEN MÅL, THORKILDSEN, SVEIN	10,32	HOLDNING TIL ARBEIDET, RYGH, TERJE
5,12	BEFRIELSE, FORNYELSE OG VEKKELSE,	10,37	HELBREDELSE FOR HELE LEGEMET, SUNNARVIK, ANNE
5,16	DEL I JESU LIV,	10,38	GUDS MÅTE, ÅLESKJÆR, ÅGE
5,18	TILGIVELSE, SUNNARVIK, ANNE HOVE	10,40	GAVEN TIL Å GI, SJØBERG, KJELL
5,20	VÅRT FORHOLD TIL GUD, THORSELL HELENE	10,42	OM UTROSKAP, SUNNARVIK, ANNE HOVE
5,22	HØRER DU PÅ NÆRRADIO, LANGSLET?, JANØY, ROLF ERIK	10,46	MENIGHETEN SOM OMVENDELSESMILJØ, LØVÅS, EDIN
5,24	VI LAGER PROGRAMMER FOR VANLIGE MENNESKER	11,2	HODE FOR MENIGHETEN, JANØY, ROLF ERIK
5,26	NÆRRADIO-INTERESSERTE KAN FÅ HJELP FRA KKL!	11,4	DE MØTTE GUD I ULYKKEN, JANØY, ROLF ERIK
5,28	FORHOLDET ISRAEL-MENIGHETEN: ET FAMILIEPROBLEM	11,8	AGLOW - KVINNER I BRANN FOR KRISTUS, SUNNARVIK
5,30	ULIKE MÅTER Å OPPDAGE GAVEN, SJØBERG, KJELL	11,10	TILLITVEKKENDE OG BALANSERT, FØRSTEINNTRYKK FRA TULSA, ÅLESKJÆR, ÅGE
5,32	SOM EN BRANN REVET UT AV ILDEN; JOHN WESLEY, ART.1	11,12	LOVSANG OG TILBEDELSE SKAPER HARMONI, JANØY
5,33	GUD HAR TILGITT DEG ² TILGI ANDRE, RYGH, TERJE	11,16	BE FORSIKTIG - GUD HØRER BØNNI, NILSSON, SVEN
5,34	FORUTSETNINGER FOR VEKST, JACOBSEN LEIF	11,18	GUDS DRØM FRA EVIGHET, ÅLESKJÆR, ÅGE
5,46	LA GUD FÅ LØSE FLOKENE, MCINNES JIM	11,20	KAN ETABLERT MENIGHETER FORNYES, DEL I
6,2	HVEM ER MENIGHETSLEDER?, JANØY, ROLF ERIK	11,22	JEG VIL SKILLES!, SUNNARVIK, ANNE HOVE
6,4	EN FRIGJORT FANGE, JANØY, ROLF ERIK	11,23	DEN KRISTNE OG DET MATERIELLE, RYGH, TERJE
6,8	GUD HAR PLANLAGT NOE STORT FOR EUROPA, ULTVET JON	11,26	PAULUS OG KVINNEN, DEL II, THORSELL, HELENE
6,12	MINST EN MENIGHET FOR HVERT FOLKESLAG,	11,28	DÅP I ÅNDEN; HELLIGHETSVEKKELSEN DEL II, KVALVAAG
6,17	HVOR MANGE PÅ JORDEN ER FRELST?, DALLAND SVERRE	11,30	GUDS PROFETISKE PLAN, PRINCE DEREK
6,18	MANN OG KVINNE UTGJØR EN ENHET, SUNNARVIK, ANNE	11,38	VIL VI ENHET?, PELLE KARLSSON
6,20	GUDS FOLK OG RIKE I ENDETIDEN, NILSSON SVEN	11,40	HVORDAN VEILEDE MENNESKER TIL FRELSE?, MACINNES
6,24	ER DERE FREMDELES EN ENHETSBEVEGELSE?, JANØY	11,42	KUNSTNERGAVEN, SJØBERG, KJELL
6,27	FREDRIK FRANSON OG DAGENS KRISTNE, DIESEN INGULF		
6,29	TA IMOT ELLER STÅ IMOT?, ROBINSON JAMES		
6,32	NØDEN BLANT DE UNGE BARE ØKER, JANØY, ROLF ERIK		

Nr./Side	Tittel	Nr./Side	Tittel
11,46	HUSMENIGHETEN - ET AKTIVT OMVENDELSESMILJØ, LØVÅS		
12,2	DEN HELIGE ÅND SKAPER FORVENTNING, JANØY	3,26	HINDRINGER FOR FRAMGANG, FOR MYE VIRVAR, LARSEN,
12,4	DE VISE MENNS BUDSKAP - BLIR DET AKSEPTERT I DAG?	4,22	HINDRINGER FOR FRAMGANG, FOR MYE PÅ SKYGGESIDEN
12,8	DEN HELLIGE ÅND I FOKUS, JANØY, ROLF ERIK	11,2	HJERTESPRÅK, HODE FOR MENIGHETEN, JANØY, U
12,12	DEN STORE FESTEN, NILSSON SVEN	12,2	HJERTESPRÅK, DEN HELLIGE ÅND SKAPER FORVENTNING
12,16	MÅ EVANGELISTER STARTE FIRMA FOR Å OVERLEVE?	1,3	HJERTESPRÅK, GI DEN HELLIGE ÅND ROM, JANØY, ROLF U
12,22	HVA ER FORNYELSE?, CLEMMETSEN, ARNFINN	3,2	HJERTESPRÅK, HVETEKORNETS LOV, JANØY, ROLF ERIK, U
12,24	OG ORDET BLE MENNESKE, MANGS FRANK	4,2	HJERTESPRÅK, GUD SPRENGER RAMMER, THORKILDSEN
12,25	ARBEIDET - EN TJENESTE FOR JESUS, RYGH TERJE	6,2	HJERTESPRÅK, HVEM ER MENIGHETSMEDELMEM?, JANØY,
12,26	LOVSANG ER EN NØDVENDIG DEL AV TILBEDELSEN,	ROLF ERIK, U	
12,28	SKOSELGER OG EVANGELIST, DWIGHT LYMAN MOODY,	8,2	HJERTESPRÅK, RIKTIG STEMTE INNBYRDES, THORKILDSEN,
12,30	FADER VÅR - EN KRIGSERKLÆRING, NILSSON, SVEN	SVEIN, U	
12,32	ET ÅNDELIG LIV, ÅLESKJÆR, ÅGE	10,2	HJERTESPRÅK, HYRDERØSTEN, JAKOBSEN FRED, U
12,38	STEINER-SKOLEN - ER DEN KRISTEN?, KJØNIKSEN ANNIE	3,46	HVETEKORNETS PRINSIPP, HVETEKORNET - EN KAMP PÅ LIV
12,40	PSYKISK MISHANDLING, SUNNARVIK, ANNE HOVE	OG DØD, WALLENBERG SIGVARD, U	
12,42	APOSTELEN, DEL I, SJØBERG, KJELL	12,26	INNTRA OMRÅDER VED LOVSANG, LOVSANG ER EN NØDVEN-
12,44	ÅNDELIG FØDSEL OG ÅNDELIG SAMFUNN, DRAGE	DIG DEL AV TILBEDELSEN, JEFFRIES, RACHEL, U	
12,46	JESUS ER MIN LYKKE, THORSELL HELENE	5,28	ISRAEL, ET FAMILIEPROBLEM, FACIUS JOH., U
12,47	OVERLAT KONTROLLEN TIL GUD, PELLE KARLSSON	12,12	ISRAEL, LØVHYTTEFESTEN, DEN STORE FESTEN, NILSSON
		8,52	JAKTEN PÅ NOAS ARK, JAKTEN PÅ NOAS ARK, R
		3,18	JEHOVAS VITNER, JEHOVAS VITNER - EN MISJONSMARK
		12,24	JESU FØDSEL, OG ORDET BLE MENNESKE, MANGS FRANK,
		U	
		5,16	JESU LIV, DEL I JESU LIV, I
		12,46	JESUS, JESUS ER MIN LYKKE, THORSELL HELENE, U
		3,24	KINAS KRISTNE, MAMMA KWONG, FLATHA UNNI, R
		6,60	KJÆRLIGHET, DET VIKTIGSTE!, CLEMMETSEN ARNFINN, U
		10,42	KRISER I EKTESKAPET, OM UTROSKAP, SUNNARVIK, U
		11,22	KRISER I EKTESKAPET, JEG VIL SKILLES!, SUNNARVIK,
		ANNE HOVE, U	
		12,40	KRISER I EKTESKAPET, PSYKISK MISHANDLING
		4,16	KRISER I EKTESKAPET, VÅR HOLDNING TIL HVERANDRE
		5,18	KRISER I EKTESKAPET, TILGIVELSE, SUNNARVIK, U
		6,18	KRISER I EKTESKAPET, MANN OG KVINNE UTGJØR EN ENHET
		, SUNNARVIK, ANNE HOVE, U	
		8,44	1 KRISER I EKTESKAPET, SYNES DU OMMEG?, SUNNARVIK, U
		4,12	KRISTEN ROCK MUSIKK, UFF DA, UFFE, LINDVIG, BJØRN, I
		4,46	KRISTUS, KRISTUS, ALLMAKTSHERREN ER OSS NÆR, U
		8,23	KVINNELIGE FORKYNNERE, KAN EN KVINNE VÆRE BIBELLÆ-
		RER?, JANØY, ROLF ERIK, I	
		8,50	KVINNELIGE LEDERE, KVINNE OG PASTOR, R
		12,08	LAUSANNE-KONFERANSE, DEN HELLIGE ÅND I FOKUS,
		JANØY, ROLF ERIK, R	
		8,26	LEDERSKAP, KJENNETEGN PÅ LEDERSKAP I JESU LIV, LEVIN
		SVEN, U	
		10,24	MEDIA, DANSK BIBELSKOLE SENDER TV 24 TIMER I DØGNET
		, JANØY, ROLF ERIK, R	
		1,24	MEDIA, PIONEREVANGELIST I MEDIA, JANØY, ROLF ERIK, R
		3,10	MEDIA, DISIPELHØYSKOLE FÅR EGEN TV-STASJON
		5,26	MEDIA OG KKL, NÆRRADIO-INTERESSERTE KAN FÅ HJELP
		FRA KKL!, JANØY, ROLF ERIK, R	
		11,20	MENIGHETSFORNYELSE, KAN ETABLERT MENIGHETER
		FORNYES, DEL I, CLEMMETSEN ARNFINN, U	
		12,22	MENIGHETSFORNYELSE, HVA ER FORNYELSE?,
		CLEMMETSEN, ARNFINN, U	
		4,6	MENIGHETSFORNYELSE, GUDS ÅND ER KREATIV, HÅVÅG,
		SOLVEIG, I	
		6,29	MENIGHETSFORNYELSE, TA IMOT ELLER STÅ IMOT?, ROBI-
		NOSN JAMES, U	
		10,8	MENIGHETSVEKST, BØNN OG KJÆRLIGHET, HEMMELIGHE-
		TEN TIL VEKKELSEN I KOREA, NILSSON, SVEN, R	
		11,40	MENIGHETSVEKST, HVORDAN VEILEDE MENNESKER TIL
		FRELSE?, MACINNES JIM, U	
		3,8	MENIGHETSVEKST, ENHET OG EVANGELISERIG VIL PREGE
		ENDETIDMENIGHETEN, JANØY, ROLF ERIK, R	
		4,24	MENIGHETSVEKST, KATEDRALEN I VEST-BERLIN SOM BLE
		VEKKELSESSENER, R	
		4,34	MENIGHETSVEKST, BIBELSK BASIS FOR VEKST, JACOBSEN-
		LEIF, U	
		5,34	MENIGHETSVEKST, FORUTSETNINGER FOR VEKST, JACOB-
		SEN LEIF, U	
		6,56	MENIGHETSVEKST, EN PRIS Å BETALE, JACOBSEN LEIF, U
		8,12	MENIGHETSVEKST, JEG BA OM EN SJEL - MEN FIKK EN
		FORSAMLING!, SUNNARVIK, ANNE HOVE, R	
		10,30	MIDT-ØSTEN I FOKUS, EN NASJONS FØDESELSVEER, PRIN-
		CE, DEREK, U	
		11,30	MIDT-ØSTEN I FOKUS, GUDS PROFETISKE PLAN, DEREK, U

EMNER OG FASTE SPALTER I 1984

Ved slutten av hvert artikkel står en bokstav. I = Intervju

R = reportasje U = Undervisning

Nr., Side Emne: Tittel: Tekst ved:

10,37	AGLOWS GEILO-STEVNE 1984, SUNNARVIK, ANNE HOVE, R
12,38	ANTROPOSOFI, STEINER-SKOLEN - ER DEN KRISTEN?, U
3,14	BARNEOPPDRAGELSE, FORELDREANSVAR OG BARNEOPP-
	DRAGELSE, BJERKHOLT THOMAS, U
10,32	BE OG SE VITAMINER, HOLDNING TIL ARBEIDET, RYGH, U
11,23	BE OG SE VITAMINER, DEN KRISTNE OG DET MATERIELLE, U
12,25	BE OG SE VITAMINER, ARBEIDET - EN TJENESTE FOR JESUS
4,32	BE OG SE VITAMINER, GUD HAR TILGITT DEG, TILGI DEG SELV
5,33	BE OG SE VITAMINER, GUD HAR TILGITT DEG - TILGI ANDRE
6,43	BE OG SE VITAMINER, GUD ER NÆR DEG - UANSETT U
8,53	BE OG SE VITAMINER, DU ER OGSÅ LEDET AV GUD, U
1,16	BIBELN TIL ALLE, BLIR 1984 ET SPESIELT BIBELÅR?, I
1,22	BIBELLESING, HVORDAN LÈSE BIBELN, LAHAYE TIM, U
3,28	BIBELLESING, HVORDAN FÅ BEDRE UTBYTTE AV DIN BIBEL-
	LESING?, LAHAYE TIM, U
4,29	BØNN, PRAKTISKE PUNKTER OM BØNN, U
6,62	DEN HELLIGE ÅND, VED ÅNDEN ALENE, HAUGEN JOSEF, U
10,26	DEN KRISTNE KVINNE I DAG, PAULUS OG KVINNEN, DEL I,
11,26	DEN KRISTNE KVINNE I DAG, PAULUS OG KVINNEN, DEL II
5,20	DEN KRISTNE KVINNE I DAG, VÅRT FORHOLD TIL GUD, U
6,44	DEN KRISTNE KVINNE I DAG, ET SENTRUM I HJEMMET, U
8,56	DEN KRISTNE KVINNE I DAG, JESUS BRØT BARRIERENE, U
1,46	DEPRESJON, TRO OG TUNGSINN, LØVÅS, EDIN, U
10,38	DET NYE MENNESKE, GUDS MÅTE, ÅLESKJÆR, ÅGE, U
11,18	DET NYE MENNESKE, GUDS DRØM FRA EVIGHET, U
12,32	DET NYE MENNESKE, ET ÅNDELIG LIV, ÅLESKJÆR, ÅGE, U
8,19	DET NYE MENNESKE, EN NY ÅND!, ÅLESKJÆR, ÅGE, U
3,40	ENHET, PRAKTISER DET DU BER OM, FITTS BOB, U
6,36	ENHET, ÅPENT BREV TIL ALLE KRISTNE, EVIE OG PELLE U
6,36	ENHET, PELLE, NY MEDARBEIDER I HVETEKORNET, I 6,8,
	EVANGELISERING, GUD HAR PLANLAGT NOE STORT FOR EUROPA
	, ULTVET JON, I
3,4	FORNYELSE, ET KALL TIL HENGIVELSE, FRANZEN JAN, I
6,12	FORSØMTE FOLKESLAG, MINST EN MENIGHET FOR HVERT
	FOLKESLAG, R
1,18	GAMMEL, KUNSTEN Å BLI GAMMEL, MANGS FRANK, U
10,40	GAVEOPPDAGELSE, GAVEN TIL Å GI, SJØBERG, KJELL, U
11,42	GAVEOPPDAGELSE, KUNSTNERGAVER, SJØBERG, KJELL
12,42	GAVEOPPDAGELSE, APOSTELEN, DEL I, SJØBERG, KJELL
1,30	GAVEOPPDAGELSE, GAVEOPPDAGENDE SAMFUNN - PRO-
	SESSENS BEGYNNELSE, SJØBERG, KJELL, U
3,30	GAVEOPPDAGELSE, GAVEOPPDAGELSENS PROSESS
4,30	SPØRSMÅL VEDRØRENDE GAVEOPPDAGELSE, U
5,30	GAVEOPPDAGELSE, ULIKE MÅTER Å OPPDAGE GAVER, U
6,52	GAVEOPPDAGELSE, PRESTETJENESTEN, SJØBERG, U
8,30	GAVEOPPDAGELSE, LOVSANGSTJENESTE, SJØBERG U
6,37	GUD HAR BARE EN MENIGHET, PELLE KARLSSON, U
10,29	GUD HAR BARE EN MENIGHET, JESU BØNN OM ENHET
11,38	GUD HAR BARE EN MENIGHET, VIL VI ENHET?, PELLE, U
12,47	OVERLAT KONTROLLEN TIL GUD, PELLE KARLSSON, U
8,55	GUD HAR BARE EN MENIGHET, FRISK KOMMUNIKASJON, U
1,26	HINDRINGER FOR FRAMGANG, FOR LITE KJENNSKAP TIL DEN

Nr./Side Tittel

6,38, MIDT-ØSTEN I FOKUS, ISRAEL - DER HISTORIE OG PROFETI MØTES, PRINCE DEREK, U
8,38, MIDT-ØSTEN I FOKUS, DRØMMEN SOM BLE VIRKELIGHET, PRINCE DEREK, U
5,4, MISJON, SE HVA GUD GJØR!, JANØY, ROLF ERIK, R
6,17, MISJON, HVOR MANGE PÅ JORDEN ER FRELST?, DALLAND SVERRE, R
8,16, MISJON, VI ER KALT TIL BÅDE Å MOTTA OG MIDLE GUDS VELSIGNELSE, JANØY, ROLF ERIK, I
6,24, MISJONSFORBUNDET 100 ÅR, ER DERE FREMDELES EN ENHETSBEVEGELSE?, JANØY ROLF ERIK, I
8,37, MISJONSKARTET, KARTET SOM VEKKER, JANØY, ROLF ERIK, U

5,22, NÆRRADIO, HØRER DU PÅ NÆRRADIO, LANGSLET?, JANØY, ROLF ERIK, I
5,24, NÆRRADIO, VI LAGER PROGRAMMER FOR VANLIGE MENNESKER, JANØY, ROLF ERIK, R
4,28, NYE MENIGHETER, ER DU MED I EN NY BEVEGELSE, ÅGE

Nr./Side Tittel

ÅLESKJÆR, JANØY, ROLF ERIK, I
8,8, NYRELIGIØSITET, INDIA - DIT UNGDOM PÅ LETING FLYKTER, HELGHEIM, NILS MAGNAR, R
11,46, OMVENDELSESMILJØ, HUSMENIGHETEN - ET AKTIVT OMVENDELSESMILJØ, LØVÅS EDIN, U
4,40, OVERGIVELSE, GI GUD FRIHET, MANGS, FRANK, U
4,19, PÅSKE, HVOR FINNER JEG JESUS?, MUTTER BASILEA SCHLINK, U
10,28, PIONERER I GUDS RIKE, HELLIGHETSVEKKELSEN, KVALVAAG, ROBERT, U
11,28, PIONERER I GUDS RIKE, DÅP I ÅNDEN; HELLIGHETSVEKKELSEN DEL II, KVALVAAG, ROBERT, U
12,28, PIONERER I GUDS RIKE, SKOSELGER OG EVANGELIST; DWIGHT LYMAN MOODY, DEL I, KVALVAAG, ROBERT, U
3,34, PIONERER I GUDS RIKE, HELLIGHET OG ÅNDSFYLDE; CHARLES G. FINNEY, KVALVAAG ROBERT, U
5,32, PIONERER I GUDS RIKE, SOM EN BRANN REVET UT AV ILDEN; JOHN WESLEY, ART.1, KVALVAAG ROBERT, U

Gi barna en åpen Bibel Gi dem

JUNIORNØKKELEN

Nå er den her! Nøkkel
som kan gi 11-13-åringene
ny erfaring med
Bøkenes Bok.

Datert bibelleseplan med
oppgaver å løse, ting
å tenke på, utfordringer
å strekke seg mot.

Ny utgave fra nr. 1/85.

Gi en gave som varer
hele året.

4 hefter pr. år.

Abonnement pr. år: Kr 50,-.

Kryss av:

- Juniornøkkel f.o.m. nr. 1/85 kr 50,-.
 Juniornøkkel Ekstra (14 dager) gratis.

Sendes til:

Navn: _____

Adr.: _____

Postnr.: _____ Poststed: _____

Regning sendes:

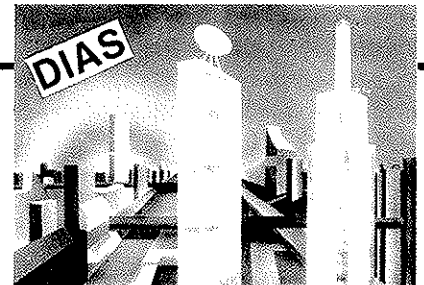
Navn: _____

Adr.: _____

Postnr.: _____ Poststed: _____

Send slippen til:

Bibelleseringen, Boks 1527, Vika, 0117 OSLO 1

Magnus i Krystallbyen

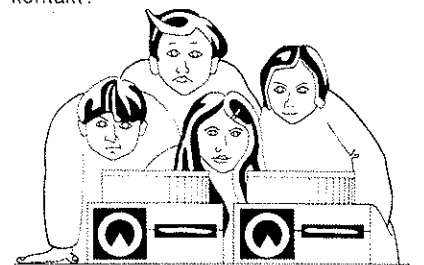
Magnus bor i Krystallbyen, en storby
noen år frem i tiden. Datamaskinenes
klimpring er med å prege dette sterile,
gudsfiendtlige samfunnet. Familien til
Magnus lider under arbeidsledighet og
sykdom. En dag får Magnus lagt i
hendene en antikk bok, Bibelen.
Gjennom ordene åpenbarer Jesus seg
for ham — levende, varm og virkelig, og
med masser av omsorg for Magnus og
familien hans.

Dette og andre barneprogram vi har
laget, berører sterkt de som ser det.
Tenårsprogrammene våre benyttes
daglig av flere skoleteam rundt om i
landet.

Det fortelles at de treffer spikeren på
hodet. Bildet er med å gjøre den
åndelige virkelighet sansbar. Aktuelle er
programmene også i menighets-
sammenheng.

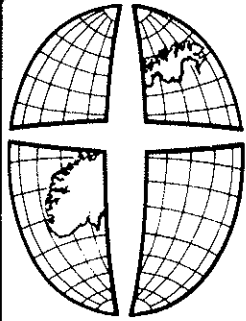
Vi foretrekker dias-overtoningssystemet.
Bildene leveres ferdig montert. Lyd-
programmene, på kassett, består av tale,
effekter og musikk.

Er du interessert og vil vite mer,
kontakt:

TVERS TEAM TJENESTE

Jan Ivar Martinsen,
Thorsgård, 2345 Adalsbruk
Tlf. 065-90143

TRE TEMA-WEEKEND-ER

I februar -85 på
Nerskogen Bønnefjell i Sør-Trøndelag.

SETT AV EN VINTER-WEEKEND I FJELLET
GUDS ORD - BØNN - REKREASJON - FORBØNN

TALERE:

I
1.-3.
febr.

Thomas J. Askham Gunnar Bradley Arne Kallevik

II
8.-10.
febr.

Didrik Solli Arve Axelsen Asbjørn Skjortnes

III
15.-17.
febr.

Hans Bratterud Leil Jacobsen Godfred Erlend

SANGERE:

Jan Gravås.
Lovsangsgruppe
fra OFK.

Annbjørn Solberg Winsnes.
Jostein Elli og Odd R. Belsvik.
Lovsangsteam fra Levanger.

Anne Borge.
Letta og Finn Gauseth.
Kjell Sandmo og
Steinar Remetun blir
med på alle weekend-er.

TEMA:

I 1.-3. febr.: Fornyelse.
II 8.-10. febr.: Helbredelse.
III 15.-17. febr.: Kirkevekst.

Møtene er åpne for alle! VELKOMMEN!

For program og opplysninger, kontakt Nerskogen Bønnefjell, 7395 Nerskogen. Tlf. 074-26 465
Arr.: Nerskogen Bønnefjell.

NÅ! Hos din bokhandler

Constance Cumbeys

REGNBUEENS

SKJULTE FARER

NY TID BEVEGELSEN OG
DEN KOMMENDE BARBARESKETIDSALDER

Kr. 39.50

Forfatteren vil påstå at for første gang i historien finnes en levedyktig bevegelse - Ny Tid bevegelsen - som virkelig står for alle Bibelens kjennetegn på antikrist og den politiske bevegelse som vil bringe ham inn på verdensscenen.

Det er videre forfatterens oppfattning at dette høyst sannsynlig er det store »frafall» som apostelen Paulus beskrev, og at antikrists framtreten kan være en virkelig hendelse i vår umiddelbare framtid.

Norsk forord ved pastor Oddvar Tegnander.

- eller direkte fra forlaget

JAI SEND MEG SNAREST:

....stk. Siste Sjanse - kr.30.-
....stk. Regnbuens Skjulte Farer - kr.39.50
....stk. Når Dine Penger - kr.35.-
....stk. Det Nye Pengesystemet - kr.39.50

Navn:.....

Postnr./sted:.....

HERMON FORLAG
3577 Hovet

Tel. 067-88560
88532

....stk. Din For Evig - kr.38.-
....stk. Kjenn Ditt Temperament
....stk. Husmenigheten - kr.25.-
....stk. Kjærlighetsmåltidet -
....stk. Baklengs-Rock - kr.30.-
....stk. Barnebøker, sett a' 3 stk.
....stk. Positiv Tenkning - kr.35.-
....stk. Loslatt For Livet - kr.30.-
....stk. Er Bibelen Guds Ord

NYE HEFTER AV KENNETH HAGIN

Del II i Mennesket
i tre dimensjoner - ånden
Kr. 15,-

Kr. 10,-

- Menneskets ånd ... 15,-
- Det blir slik du sier .. 10,-

Benytt din
bokhandel,
eller direkte:

Livets Ord Forlag

Boks 57 - 3647 Hvitvingfoss
Ordretelefon (03) 76 85 40

DEN SOM HAR ØRE . . .

Månedens Dynamis Kassett

holder deg orientert med
aktuelle budskap!

Januar:

«Navnet Jesus» – Ulf Ekman

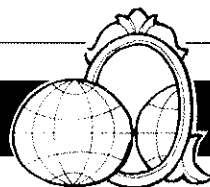
Februar:

«Åndelig krigføring» –
Kjell Sjøberg

Bringer stormøter fra hele
Norden inn i ditt hjem, din bil
og hjerte!

Slik blir du med:

- Finn kortet for månedens
Dynamis Kassett.
- Fyll det ut.
- Postlegg det portofritt!
Månedens Dynamis Kassett –
nesten som å være der.

FORHINDRET AT BAPTISTKIRKE BLE SATANTEMPEL

Den pensjonerte baptistpastoren Percy Nuttall var på vei hjem fra Billy Grahams møter på Anfield, da en av hans medreisende leste fra lokalavisen at en gruppe hekser skulle ta over en nedlagt baptistkirke et sted kalt Heptonstall, på grensen mellom Yorkshire og Lanchashire i England.

Nuttall kjente til stedet, det lå bare 16 km fra hans hjemsted Briercliffe, og han hadde talt i den nedlagte kirken, Mount Zion Baptist Chapel, for flere år siden. Han kunne ikke godta tanken på at et gudshus skulle få et slikt endelikt. Men han måtte gjøre noe fort, for det vare bare en ukes tid til salgstiden utløp. Han gikk innfor Gud med saken, og følte han fikk det svaret han ventet på da han neste dag leste Neh 2: «Himmelens Gud vil la det lykkes for oss, og vi hans tjenere vil gjøre oss rede og bygge».

En av «heksene» som ville overta baptistkirken, Barbara Brandolani er ekstra sint for tiden.

Nuttall ordnet med en gang et depositum for kjøpssummen på 17 000 pund, og fikk nøkkelen til kirken. Inne i kirken la han merke til et skilt på veggen som han ikke husket fra før: «Dette er Herrens verk, underfullt er det i våre øyne».

Heksene var rasende, og dagen etter kjøpet da Nuttall kom til kirken, hang det et bilde av interiøret i kirken dolket til døren. Dolken var plassert i prekestolen. Til dolken var det festet et slangeskinn og et rødt rep. Sataniske symbol var skrevet på trappen. Nuttalls svar var å ta to mahognypinner som heksene hadde revet løs, legge dem over hverandre som et kors og feste dem til døren der dolken hadde stått. Han har siden ikke hatt vanskeligheter med heksene.

Nå er tanken å gjøre Zion-kapellet til et kristent ferie-senter. Flere kirkesamfunn bidrar med økonomisk og praktisk hjelp til å pusse opp stedet. Nuttall har i innspurten av sin tjenste gledet mange kristnes hjerter. Mount Zion Baptist Chapel vil stå som et symbol på hvordan Kristi menighet triumferer over djevelen.

Fra Buzz

HUSMENIGHETER I NORDKOREA

I følge informasjon som lekker ut fra Nord-Korea, er det så mange som 1000 aktive husmenigheter i landet. Alle kirkebygninger ble tidligere ødelagt av det sterkt kommunistiske styret i landet, men de tillater nå en viss kristen aktivitet.

Fra Restoration

STØRRE ÅPENHET I ISRAEL

- Det er merkbart større åpenhet for evangelisk kristendom i Israel i dag enn tidligere, noe som kommer til syne i massemediene. Dette sier pastor Ole Chr. Kvarme ved det nyåpnede Casparisenteret i Jerusalem.

Kvarme forteller at det er de ortodokses antimisjonskampanjer som har ført til den økende interessen fra massemedia. I forbindelse med deres aksjoner har fjernsyn og presse intervjuet jødekristne om hva de står for. Disse anledningene har de benyttet til å stå frimodig fram og fortelle om sin jødiske og kristne identitet.

Hovedinnholdet i deres budskap er at det ikke er noen motsetning mellom å være kristen og å være jøde. De Jesus-troende jødene kaller seg selv for «completed Jews» (fullendte jøder). De mener med dette å si at de har fått en øket og fordypet jødisk identitet fordi de i Jesus har del i Ham som er folkets Messias. I sitt vitnesbyrd overfor medjører understreker Jesus-troende jøder derfor sterkt at «You dont have to be a Gentil to believe in Jesus» (du behøver ikke å bli hedning, dvs. avskrive sin jødiske identitet, for å tro på Jesus).

Caspari-senteret som Kvarme er leder for, er opprettet nettopp med sikte på å gi de Jesus-troende jødene en klar jøde-kristen identitet, med røtter tilbake til den første menighet uten å gå veien om en mangslungen, og ofte jøde-fientlig, kirkehistorie.

Fra Dagen

KIRKEVEKST

Hver dag blir minst 78 000 mennesker lagt til menighetene rundt om i verden. Dette hevder kirkevekst-eksperten Peter Wagner i sin siste bok «On the Crest of a Wave». Av disse 78 000 er 52 000 barn født av foreldre som tilhører kristendommen, 12 000 er barn født av gjenfødte kristne og 14 000 er mennesker som blir omvendt til Jesus fra andre religioner. Hver uke blir det startet 1000 nye menigheter bare i Afrika og Asia. De fleste av disse er små, men de samler i alle fall en håndfull gjenfødte kristne.

I følge en statistikk US Center for World Mission har gjort, var det i 1983 ca 1,3 milliarder kristne i verden. Dette utgjør omtrent 30 % av jordens 4,7 milliarder mennesker. Av disse tror man at ca. 259 millioner er gjenfødte kristne.

Wagner hevder at de levende kristne nå er inne i en tid med ny oppvåkning for misjonen. Han mener også å se visse forandringer i misjonsmønsteret. Stadig flere misjonærer vil være utsendt fra land i den 3. verden. Oppmerksomheten omkring byene som viktige misjonsmarker er økende, og det er også en stadig voksende bevissthet om at vi må nå de 16 750 folkegruppene som fremdeles er fullstendig ukjent med evangeliet.

Av de ca. 3,4 milliarder ikke-kristne i verden kan bare 850 millioner nås fra de allerede eksisterende menigheter. Det betyr at 2300 millioner mennesker, eller 73 % av de ikke-kristne, ikke får høre evangeliet hvis ikke det finnes kristne som er villig til å krysse kultur-grenser for å nå dem.

Fra Restoration

STORT BEHOV FOR PENGER TIL KIRKETAK

Den vekkelse som går fram over store deler av den 3. verden, har skapt et stort behov for kirkebygninger. De kirker som finnes, er ofte for små til å romme alle som ønsker å delta på gudstjenestene og møtene. Mange steder har de ikke lokaler å møtes i i det hele tatt.

Forsamlingenes offerinnsats for å kunne bygge nye kirker, er beundringsverdig. De satser tid og penger for å skaffe materialer, og som oftest lager de teglstenen selv. Men så kommer det store økonomiske løftet - taket. Et godt bølgeblikk tak kan koste like mye som resten av kirkebygget til sammen. I mange u-land, der den økonomiske krisen har slått hardt ned, er det vanskelig å skaffe penger til taket. Blir bygget stående for lenge uten tak, eller med tak av palmeblader eller billig bølgeblikk, kan vannskadene bli svært store - og dyre å reparere.

For å hjelpe forsamlinger med tak til selvbygde kirker, startet svenske pinsevenner «Kirketak-kassen» i 70-årene. Sist år bevilget de 200 000 kr. til kirketak forskjellige steder i verden. Også i år har det kommet inn mange søknader. Behovet er så stort at kassen nesten alltid er tom. Bo Einarsson, misjonær i Burundi, mener at dette er noe av det beste svenske pinsevenner har satsset på.

Fra Evangelii härold

SJØBERG SOM ROMANFORFATTER!

Stanley Sjøberg er ikke noe ukjent forfatternavn, han har jo skrevet både Hverdagstro og Framtidstro. Men nylig har han debutert – som romanforfatter! Boken kom senhøstes ut på Evangeliipress i Sverige med tittelen «Familjefest i Pingst». Første opplag var utsolgt fra forlaget allerede før den gikk i trykken!

Boken begynner ganske dramatisk med at en kjent frikirke mann oppsøker ekspedisjonen i Citykirken i Stockholm. I løpet av samtalen får mannen hjerteattakk og dør. Men før han dør, gir han Sjøberg et brev. Brevet, som gjengis i boken, er en bekjennelse fra en 72-årig kristen som tross store tillitsverv, ikke har lykkes å vinne sine egne barn for Kristus.

I romanen følger vi dem som vokste opp i et frikirke-miljø, både de som forlot sin religiøse arv og de som mot sin vilje ble utstøtt av sin hjemmemenighet. I bakgrunnen aner vi også en psykologisk intrige med skyldfølelse og beskyldninger om hvem som var årsaken til mannens plutselige død. Her spiller motsetningene mellom nye virkeformer og arbeider på den ene siden og tradisjonell virksomhet på den andre siden, en viss rolle.

På spørsmål om boken er selvbiografisk svarer Sjøberg: - Både ja og nei. Alle personer som er skildret, er oppdiktet. Det samme er dialogene og episodene. Men samtidig har jeg selv opplevd hver minste detalj i brytningen som møtet mellom de troendes forsamlinger og de sårede, skuffede «Guds barne barn» forårsaker. Jeg har også selv flere ganger stått i fare for å bli utestengt fra mitt åndelige barndomshjem, pinsebevegelsen. Jeg ønsker å provosere fram et engasjement omkring de problemer som jeg illustrerer med mine personer, at troende foreldre og deres tvilende barn skal kunne samtale om sine følelser. Fortellingen skulle kunne tale både til kristne foreldre og voksne «Guds barne barn».

Sjøberg begrunner sitt valg av romanformen med at den når mye lenger enn «seriøs» litteratur. Jesus levendegjorde jo også sitt budskap med å kle det i bilder. Han sier også at han går med mange ideer til nye romaner, så dette blir nok ikke den siste. Samtidig med at boken kom ut, kom Sjøberg også med en kassett med et tilsvarende budskap i prekenform, «Velkommen hjem» het den. - Jeg kommer til å følge både boken og kassetten i mine forbønner, sier Stanley Sjøberg.

Fra Hemmets vän

Fra Elim til Cafe Oasen

Ingen ting er som det var før. I alle fall ikke gamle Elim i Åhus i Skåne. I sommer ble det gamle kapellet forandret til en isbar! Og dermed skiftet også Elim navn til Cafe Oasen for en tid.

Ideen ble født av to av menighetens ledere i en badstu – hvor er det vel mer nærliggende å tenke på is? Bakgrunnen var et ønske om at kapellet skulle komme mer i bruk. Da ideen ble luftet for resten av menigheten, høstes et «halleluja» fra en av de eldste damene i forsamlingen.

I kafeen har de hatt jevnlig musikkbesøk. Alt fra hardrockband til Gøte Strandsjø, og alle har stilt opp så godt som gratis. I forbindelse med jazzfestivalen som arrangeres i Åhus hver sommer, hadde de jazzis på menyen. En kristen jazzgruppe spilte på Cafe Oasen, og lokalet var fullt av 40-50 åringer som satt og «digget». Når det ikke har vært musikere på besøk, har de hatt samtale eller intervju med forskjellige mennesker.

Oasen har også blitt samlingspunkt for mange grupper i byen. Hver ettermiddag har det kommet mange pensjonister og fått en koselig prat med hverandre over en kaffekopp. På kveldene har ungdommene samlet seg her. For første gang har byens kristne ungdommer hatt et sted å møtes. Lokalradioen, Radio Kristianstad, har hatt en times sending herfra, og har hver dag hatt annonser om kafeen. De fleste avisene i distriktet har også skrevet om den.

Hva er så målet med dette tiltaket, utover det å selge is?

- Vi har hatt flere mål med dette, sier Jørgen Lennartsson, en av initiativtagerne. For det første står kirkene her tomme på sommeren, selv om folketallet er tredoblet i ferietiden. Forsamlingene er små og splittet, og folk går ikke i kirken. Det har kommet mennesker på Cafe Oasen i sommer, og sagt: «her gikk jeg aldri vært her». Vi har brutt ned mange fordommer, og alle synes det har vært hyggelig på Cafe Oasen. Det åndelige resultatet er det for tidlig å si noe om. Vi har ikke gått så sterkt ut med evangeliet i sommer – for skåningene er det et enormt skritt bare å sette sine ben innenfor kapellets vegger.

Overskuddet av driften har gått til menighetens misjonsarbeid i Pakistan.

Cafe Oasen har forandret mer enn bare bygningen. Den har tvunget forsamlingen til å tenke i nye baner innfor vinterens virksomhet også. - Nå kan vi ikke lener vende tilbake til de gamle hjulsporene sier Lennartsson.

Fra Missionsbanneret

KRISTEN LITTERATUR FORBUDT I TYRKIA

Den tyrkiske regjering har nå satt evangelisk litteratur opp på listen over forbudte bøker. Mange viktige, kristne bøker var allerede forbudt i dette svært muslimske landet. Før denne avgjørelsen ble tatt, var det tillatt å trykke og distribuere kristen, tyrkisk litteratur.

Mange tyrkere har tatt positivt imot disse nye bestemmelsene. Armenerne regner seg for kristne, og av den grunn forbinder mange tyrkere kristen litteratur og virksomhet med armenske terroristangrep i Tyrkia.

Fra Christianity Today

VANSKELIGE FORHOLD I ETIOPIA

Mens verdens oppmerksomhet har blitt rettet mot sultkastastrofen i Etiopia de siste månedene, kan Slaviska Misjon fortelle om forfølgelser mot forskjellige kristne grupper i landet.

I provinsen Wolayta, et av de områder som er hardt rammet av tørken, ble alle 748 kirker til de protestantiske samfunnet Kale Heywet stengt sent i fjor høst. Totalt har 1700 av landets 2791 kirker blitt stengt, og i mange tilfeller er bygningene revet.

Forholdene for den lutherske Mekane Yesus-kirken har også blitt vanskeligere. For tiden sitter minst 200 av kirkens prester i fengsel. I 1979 ble kirkens leder Gudina Tumsa kidnappet, og ingen har siden hørt noe fra ham. Hans kone ble arrestert i 1980, og hun sitter fremdeles i fengsel.

Rapporter tyder også på at det etiopiske bibelselskapet blir tvunget til å legge ned driften.

Kilder i Etiopia ser opptrappingen av forfølgelsene som et forsøk på å skape «en stat med ett parti og en kirke», et mål regeringen har satt seg. Den ene religionen skal være den koptiske kirken, som myndighetene har funnet at lettest kan kontrolleres og er lite ekspansiv.

Fra Hemmets vän

NY GENERALSEKRETÆR I LAUSANNE-KOMITTEEN

Carl J. Johansson, pastor og misjonær i den lutherske kirke i USA, er valgt til generalsekretær i Lausanne-komiteen. Johansson, som har vært pastor i USA og misjonær i Øst-Afrika og Nepal i tilsammen 35 år, vil opprette et kontor i USA i tillegg til hovedkontoret i Stuttgart.

Som kjent skal Lausanne-komiteen holde en konferanse om Den Hellige Ånd og evangelisering på Dannevik Folkehøyskole i Oslo i pinsen 85. Komiteen som har 75 medlemmer fra 39 land, har blitt enige om å holde en tilsvarende konferanse i 1989, trolig et sted i den 3. verden. De oppfordrer til nasjonale og regionale samlinger for å forberede konferansen i 1989.

Lausanne-komiteen for verdens-evangelisering ble dannet i 1974 i Lausanne, Sveits, under en internasjonal kongress om verdens-evangelisering, som Billy Graham fikk i stand. Kristne fra mer enn 150 nasjoner var med på å opprette komiteen, som i år kan feire ti år. I jubileumsåret har Lausannebevegelsen fått ny nasjonal komitee i Danmark, og det er opprettet en vest-tysk komitee der den gamle Evangeliske Alliansen går inn som en del av ledelsen.

Fra Christianity Today

Kristelig kortstokk

Kortspill har for det meste blitt betraktet som mindre bra i kristne kretser. Men det blir tydeligvis gjort forsøk på å gjøre det akseptabelt samtidig som det går an å tjene penger på det. En ung amerikansk forretningsmann har kjøpt opp et stort lager av kasserte kortstokker, og fikk bibelvers trykket på baksiden av kortene. Så satte han igang en salgskampanje i kirkene, og kortstokkene har gått som varmt hvetebrød. To millioner kroner skal denne forretningsmannen ha tjent på kortstokkene sine.

Fra Missionsbanneret

KRISTEN MUSIKER FENGSELES I SOVJET

Valeri Barinov, en kristen rockemusiker i Sovjet, venter på at hans sak skal komme opp for retten i Leningrad, og kan risikere en dom på tre år i arbeidsleir. I følge en telex fra den amerikanske ambassaden i Moskva er han anklaget for å ha prøvet å krysse grensen til Norge på ulovlig vis.

Barinov ble høsten 1983 holdt 9 dager på en psykiatrisk klinikk for å ha uttrykt sitt religiøse syn offentlig. Barinov er leder for kristenrock-gruppen «Trompeten kaller», og han har prøvet å hjelpe russiske narkomane og alkoholikere.

Brev fra privatpersoner i Vesten som uttrykker bekymring over forholdene for navngitte sovjetiske fanger, kan gjøre store utslag i den behandling de får. Vi oppfordrer derfor våre lesere til å skrive til den sovjetiske ambassade i Norge for å uttrykke vår bekymring for Barinov. Adressen er: Sovjetsamveldets ambassade, Drammensvn. 74, 0271 OSLO 2.

Fra Christianity Today

STADIG FLERE PROTESTANTER I POLEN

Siden polske myndigheter innførte de militære unntakslovene i desember 1981, har de protestantiske kirkene i landet opplevd større vekst enn noen gang siden 2. verdenskrig. Polske baptister har bare ca. 2 800 medlemmer, men har døpt opp til 200 personer i året siden 1981. Den Forente evangeliske kirke, som må regnes som et pinsesamfunn, kan rapportere enda større vekst. Lutheranerne kan også rapportere om vekst. De har nettopp åpnet landets eneste bokhandel med protestantiske litteratur på polsk.

Evangeliserings-tiltak har også stor oppslutning. Den evangeliske uke, et sommers-tevne holdt i Cieszyn hvert år siden 1958, hadde sist sommer 2000 deltakere på åpningsmøtet. Den katolsk-karismatiske bevegelsen Oase engasjerer opptil 50 000 unge katolikker hvert år. Ca. 40 % av alle som ønsker å ta katolsk presteutdannelse i Polen, er frukter av Oase-bevegelsen.

Veksten blant protestantene skjer ikke uten en viss motstand fra den sterke romersk-katolske kirke i landet som har ca. 95 % av befolkningen. De føler at de protestantiske samfunnene er en trussel mot deres sterke stilling. Myndighetene har da også favorisert protestantene siden unntakslovene ble innført. Baptistenes generalsekretær Michal Stankiewicz sier det slik: - Hvis vi ønsker å bygge kirker, kan vi gjøre det. Ønsker vi å distribuere litteratur, kan vi gjøre det. Når vi ønsker å importere bibler, står vi fritt til å gjøre det. Vi har ingen problemer i vårt forhold til regjeringen.

Fra Christianity Today

STORT UIO-STEVNE I DANMARK TIL SOMMEREN

Den internasjonale evangeliseringsbevegelsen Youth With A Mission, som Ungdom i Oppdrag er en del av, er 25 år i 1985. I den forbindelse skal de ha en stor samling, «Go Festival», i Randers i tiden 22.-28. juli 1985. Hovedmålsetningen med stevnet er å utfordre til ny stor offensiv for misjonen verden over.

Av talerne som kommer, kan nevnes: Luis Palau, Broder Andreas, Arthur Blessitt og Loren Cunningham. Kjente musikere, sangere og musikkgrupper kommer også.

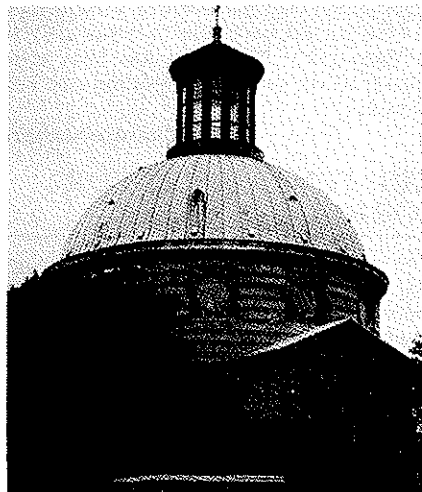
Vi i Hvetekornet kommer tilbake med flere opplysninger om dette arrangementet senere.

VEKKELSESMØTER I WESTMINSTER CHAPEL

I de store forkynnerne Campbell Morgan og Martin Lloyd-Jones sin tid var Westminster Chapel fullsatt to ganger hver søndag og ofte i uken også. Tusentalls mennesker strømmet til for å høre den mektige forkynnelsen. Men etter at Loyd-Jones gikk av, forsvant skarene. Bare en håndfull mennesker møttes til søndagsgudstjeneste. Den nye pastoren R.T. Kendall var ikke populær.

Kendall kom inn i en åndelig krise. Men våren 1982 ble krisen løst både for ham og hans menighet. Evangelisten Arthur Blessitt, mannen som bærer et trekors jorden over, var i London. Kendall kjente Blessitt fra før, og inviterte ham til å tale i Westminster Chapel. Før de gikk til gudstjenesten, sa Blessitt ifra at han ville invitere mennesker til å komme fram og motta frelse. «Men det kan du ikke gjøre her! Det har aldri vært gjort i denne menigheten tidligere!» var Kendall's reaksjon.

Han forteller videre at da Blessitt gjorde alvor av sin innbydelse, begynte han å svette. Han fryktet for hvordan menighetsmedlemmene ville motta dette. «Men da jeg så at mange mennesker kom fram, opplevde jeg at Blessitt gjorde det rette. For første gang i denne menigheten ba vi offentlig med mennesker til frelse.» Etter tre komite-møter besluttet menighetens ledelse seg for å invitere Blessitt til en måneds vekkelseskampanje. «Vi har mistet mange medlemmer, og motstanden fra de konservative har vært

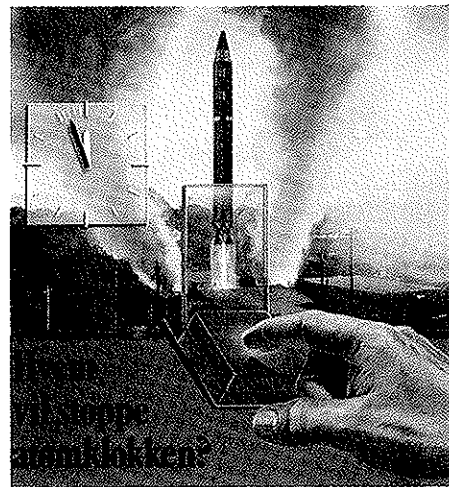

Den Lutherske «treenighetskirken» i Warszawa har en av verdens største «dom»-overbygg.

stor», medgir Kendall.

En helt ny situasjon kjennetegner nå Westminster Chapel. Den høytidlige gudstjenesteordningen der mennesker bare satt og lyttet til prekenen og gikk hjem som de kom, er forbi. Nå ber de til Gud for frelses-søkende i et bevegelig miljø. Gudstjenestene har blitt vekkelsesmøter der mennesker blir utfordret til å ta en standpunkt og bekjenne det ved å komme fram.

Fra Hemmets Vän

«GUDS VERDENSVIDE MENIGHET»

Et nytt samfunn prøver nå å etablere seg i Norge, «Guds Verdensvide Menighet». De gir ut bladet «Den enkle sannhet» som er en norsk utgave av det amerikanske «Plain Thruth», og sender det gratis til interesserte. The Worldwide Church of God er et skremmende eksempel på bedrag i Guds navn. Sekten får inn store summer som disponeres av grunnleggeren og lederen Herbert W. Armstrong, som på tross av at han nå er 92 år fremdeles er omsust av skandaler i forhold til det annet kjønn.

Ifølge «Christianity Today» har han nettopp brukt enorme summer av de midler folk gir til hans virksomhet, i forbindelse med at han nå påny har skilt seg. Midlene er brukt til advokationorarer og erstatninger. Armstrongs skilsmisse fra Ramona Martin (45), som han hadde vært gift med i 7 år, kostet hans menighet 40 millioner kroner! Men så hadde da også The Worldwide Church of God en inntekt på godt og vel 1 milliard kroner i 1983.

Under rettsaken kom det fram at Armstrong gjennom flere år hadde hatt et seksuelt forhold til sin datter. Ramona Martin innrømmer også at hun og Armstrong hadde et seksuelt forhold i tre år før ekteskapet ble inngått. Dette på tross av at Armstrong selv sterkt advarer sine tilhengere mot slike handlinger.

Armstrongs sønn, Garner Ted Armstrong, ble utstøtt av sekten i 1978. Han har grunnlagt sitt eget samfunn, The Church of God International, som er en moderert utgave av Worldwide Church of God. Han forkynner sitt budskap på tre kabel-TV-selskap, mens hans far er inne på 391 TV-selskap og 111 radiostasjoner. Medlemstallet for Worldwide Church of God var i 1983 75 000.

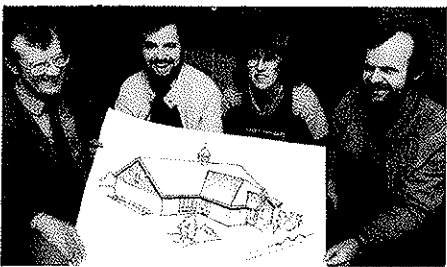
Vi kan riste på hode over hva som kan skje i Guds navn på det amerikanske kontinent, men siden man nå utgir sitt blad på norsk og åpner kontor her i landet, må man

tro at det er mulig å få midler også fra godtroende nordmenn.

«Guds Verdensvide Menighet» mener å bygge sin lære på Bibelen. Men i deres blad «Den enkle sannhet» (nov/des 84) kan vi bl.a. lese: «Doktrinen om sjelens udødelighet bygger på et grunnlag av bibelske feiloversettelser, falske premisser og slurvet forskning... For når denne falske doktrinen om sjelens udødelighet er omstøtt, vil også den like hedenske og falske doktrinen om himmel og helvete falle - den som utgjør en av hjørnesteinene i tradisjonell kristendom!»

Det heter også at «gjennom 50 år har Den enkle sannhets' sider tordnet Guds advarsler mot oppløsning av familien». Det som er sant er i alle fall at den suksessfulle religionsmakeren Armstrong har tjent astronomiske summer på sin virksomhet. Og *Den enkle sannhet* er at han selv ikke har tro for å praktisere det han pålegger sine tilhengere.

Fra Christianity Today og Den enkle sannhet

BYGGER FOR BARNEARBEIDET

Haugesund Nordre Misjonsmenighet er bare 5 år gammel, men har likevel gått lenge med byggeplaner. Allerede et år etter stiftelsen begynte de planleggingen, og de kom fram til et bygg til 4,8 millioner kroner. Dette ble for dyrt for den nye menigheten, og de måtte revurdere planene. Mer dugnad og enklere løsninger måtte til. Kommunen har gitt tomt, og nå står de klar med plan nr. 2: En arbeidskirke på 355 kvm til 2,2 millioner kroner med storesal, lillesal, kjellerstue og hele syv grupperom.

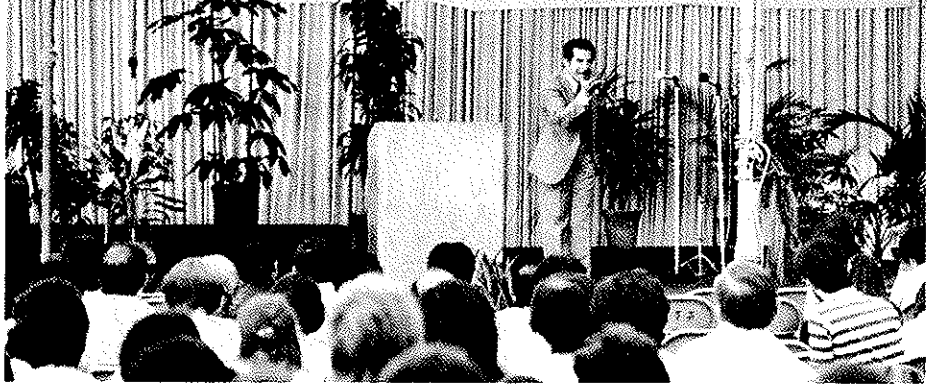
- Vi bygger for barne- og ungdomsarbeidet, sier byggekomiteen i denne aktive menigheten med 35 voksne medlemmer. - Når vi har familiesamlinger på skolen, kommer det jevnlig ca 250 mennesker. Hvis vi ville, kunne vi ha flerdoblet antallet barn og unge i vårt arbeid, sier formannen Per Moncleair Larsen. - Men vi må begrense oss. Vi har bare ikke nok ledere, ja, vi har knapt nok til det omfattende arbeidet vi allerede har igang. Vi er nødt til å si stopp. Vår framtid ligger i disse barna og foreldrene deres. Vi ønsker å nå dem, og det viser seg at vi har svært stor tillit blant dem.

Menigheten regner også med at mange av disse foreldrene vil være med på dugnad for å reise kirkebygget. Kirken skal jo i vesentlig grad være et senter for nærmiljøet til alle slags aktiviteter uka igjennom.

Selv nå i en aktiv byggeperiode er menigheten bevisst på at det ikke må slutnes unna med husmøtene. - Disse fungerer så godt og er så positive for enighetens vekst, at vi kommer ikke til å forandre noe på det. Målet er tvert imot å få med flere i disse gruppene. Vi har i det siste fått mødre som har barna i våre foreninger med på disse møtene, og noen av dem har blitt frelst også.

Fra Misjonsbladet

NCHA EL SITIO DE TU CARPA

RIOS MONTT AKTIV I SIN NYE TJENESTE

Godt og vel et år etter at general Efrain Rios Montt ble avsatt fra sin stilling som Guatemalas president ved et kupp, er han fortsatt en av de mest populære skikkelser i sitt hjemland. Men han har sagt nei til å stille opp i det kommende presidentvalget. Han mener at hans tjeneste nå er å være en Herrens ambassadør i stedet.

I løpet av dette året har han talt på mange internasjonale konferanser. Hans budskap her har alltid vært at det Herren ønsker, er trofaste tjenere: «Gud trenger ikke dine penger. Han vil ha deg! Hvis du ønsker å gjøre noe for menneskene i den tredje verden, gi dem Jesus, ikke våpen eller pengelån».

Så langt hans tid tillater det, er han stadig på farten i Guatemala. Her satser han først og fremst på å undervise ungdom og hjelpe de små menighetene på landsbygda. Men hans tjeneste er i første rekke som eldste i hans egen menighet, Verbo Church.

Med seg i sin tjeneste både i hjemmemenigheten, andre steder i Guatemala og i utlandet, har han sin kone, Maria Teresa, som også er en høyt skattet forkynner. Hans datter Zury er med som lovsangsleder.

Fra Front Line Report

LATIN-AMERIKAS UNGDOM FOR KRISTUS

Mer enn 100 000 unge latin-amerikanere overlot sitt liv til Jesus i løpet av de første månedene av kampanjen «Ungt kontinent for Kristus». Målet for denne kampanjen er å nå 10 millioner ungdommer i Latin-Amerika med evangeliet innen utgangen av 1985. Kampanjen konsentrerer seg om ungdom, fordi 60 % av befolkningen i denne delen av verden er ungdom.

«De er de unge som rasler i lenkene i Latin-Amerika i dag, og de fleste forandringer som blir gjennomført her, er et resultat av væpnet kamp. Vi ønsker gjennom denne kampanjen å gi dem et tredje alternativ. Ikke høyre eller venstre, men Jesus Kristus.» Dette sier Hector Tamez, leder for den latinamerikanske avdelingen av Open Doors.

Fra Restoration

Indianere misjonerer nabo-stammer

For 35 år siden var Machinguengane i Peru uten kristne. Men i 1952 kom et par fra Wycliffe Bibeloversettere til dette folket, og

brakte dem Bibelen, evangeliet og et nytt håp. Sammen med Wycliff og misjonærer fra Sveits har kristne innfødte ledet mer enn 1 200 av de 8 000 machinguengane til Jesus.

Nå har flere av de kristne machinguengane fått en trang til å fortelle evangeliet til de andre indianerstammene i området. De driver nå misjon blant Caquintaene og de fiendtlige Parquenahuacene. Lenger sør i Peru har kristne fra Cashinahas-stammen sett spor etter en ukjent, fiendtlig stamme som de når har bestemt seg for å nå med evangeliet. Et annet sted i landet er det også oppdaget spor etter en annen hittil ukjent stamme, og de kristne Matsesene prøver nå å få kontakt med disse for å kunne fortelle dem om Jesus.

Fra Global Prayer Digest

IKKE APER LIKEVEL?

Paleo-antropologen Richard Leakey har funnet enda et gammelt skjelett i Kenya. Dette mennesket av arten Homo erectus har trolig levd for 1,6 millioner år siden. Skjelettet er nesten komplett, og det er godt håp om å finne resten av det også. Forskerne tror at dette funnet har vært en mannlige tenåring som har vært ca. 160 cm høy og veid ca. 70 kg.

Forskerne er forundret over størrelsen, men enda mer forundret over den anatomiske likheten med dagens mennesker. Leakey sier selv: - De som håpet å få se en underlig forfader, blir skuffet. Han er svært menneskelig!

Det er nettopp dette som er så interessant. Det fantes altså «ekte» mennesker på jorden for 1,6 millioner år siden. Betyr det at dette funnet taler mot Darwins utviklingsteori? Det er meget sannsynlig.

Fra Hemmets Vän

CUBA - SNART RELIGIONSFRITT?

Før Castro kom til makten på Cuba (1959), var det omkring 700 katolske prester, 300 munk og 2400 nonner i landet. I dag er de tilsvarende tallene 116, 105 og 208. De store legmannsorganisasjonene er for lenge siden ute av bildet.

Den offisielle versjon går ut på at disse organisasjonene frivillig nedla sin virksomhet etter at Castro kom til makten. Tilbakegangen er i sovjetiske tidsskrift, bl.a. i det kjente «Vitenskap og religion», omtalt som «gode resultater».

Fra St. Olav

Pionerer i Guds Rike

Moody del II

Tekst: Robert Kvalevaag.

I 1871 brøt det ut brann i Chicago, og en stor del av byen ble lagt i aske. Både Moodys hjem og det nye menighetshuset som sto ferdig i 1865, brant ned til grunnen. Etter dette kom Dwight L. Moody inn i en krise. Denne vanskelige perioden varte i fire måneder. Mot slutten av denne tiden hadde han en opplevelse av Guds kraft, som han selv betegnet som en ny salvelse, eller en dåp ved Ånden. Om dette forteller Moodys nære venn, D. Whittle:

«Moody ropte til Gud om mer kraft, og Gud velsignet ham med en bevisst erfaring av Den Hellige Ånds nærvær som han aldri hadde opplevd før. Moody var sønderknust og tilbrakte mye tid i gråt, så overveldet var han over Guds godhet og kjærlighet.» Seinere kom Moody ofte til å påpeke nødvendigheten av en kraftutrustning til tjeneste for alle arbeidere i Guds rike.

Gjennombruddet

Da Moody reiste til England igjen i 1873,

Moody taler i Brooklyn 1875. Til høyre ser vi Sankey som var med og sang. På bildet til høyre står Moody sammen med sin sønnesønn. Bildet er tatt i 1897.

var han ennå lite kjent i sitt hjemland. Men da evangelisten og hans følge vendte tilbake til USA i 1875, var han vekkellespredikanten alle snakket om. Avisene i USA hadde da hatt store oppslag om det de kalte «det amerikanske felttog i England». New York Times sammenlignet Moody og sangeren Ira Sankey med «gamle tiders apostler, som snudde verden opp ned».

Moody reiste til England etter en invitasjon, men ved Moodys ankomst, viste det seg at de som hadde invitert ham, var døde. Møtene var derfor dårlig forberedt. Da Moody og Sankey hadde sitt første møte på engelsk jord, i byen York, møtte det fram åtte personer. Men tilstrømningen til møtene økte raskt, og da de to evangelistene forlot York etter tre uker, var møtelokalene fulle av frelsessøkende mennesker.

Etter et kraftig gjennombrudd for vekkelser i Newcastle, dro Moody og Sankey til

Edinburgh i Skottland. Et kristent blad gav følgende omtale av møtene der: «Et stort nådens verk har funnet sted i Edinburgh ved Moodys forkynnelse og Sankeys sang. Intet lokale i byen har rommet alle tilhørerne. Hundrevis har bedt om forbønn og personlig samtale etter hvert møte». Under møteserien i Manchester ble det sagt at «nå brenner Manchester». Da de to amerikanerne avsluttet Englands-oppholdet med en stor kampanje i London, var det få briter som ikke på en eller annen måte hadde vært i berøring med vekkelser.

Rolig atmosfære

Mens Charles G. Finney innførte bruk av botsbenk i sine møter, tok Moody i bruk det han kalte «the inquiry room» - et samta-

VÅKN OPP, HERREN KOMMER SNART!

lerom, hvor de som søkte frelse og sjelesorg kunne få snakke ut i rolige omgivelser. Moody ba ikke de uomvendte om å ta den endelige avgjørelse i selve møtet, men inviterte alle som ville vende om, til samtalerommet. Dette resulterte i en rolig og dempet atmosfære under Moodys møter.

Vi har allerede nevnt sangeren Ira Sankey, som opprinnelig var en tollbetjent fra Pennsylvania. Sankey akkompagnerte seg selv på et lite reiseorgel, og ledet allsangen i møtene.

Sommeren 1875 vendte amerikaneren Dwight L. Moody, som altså fikk sitt gjenombrudd som forkynner i England, tilbake til USA. Moody og Sankey fortsatte nå sine vekkelseskampanjer over det amerikanske kontinent. Møtene begynte i Brooklyn, og her la Moody opp følgende dagsprogram: Preken hver formiddag kl. 08.00, deretter fulgte et møte særlig for kvinner. Hver ettermiddag ble innledet med en bibeltime. Om kvelden kom så det store offentlige møtet, og etter dette ledet Moody en sammenkomst hvor unge menn var spesielt innbudt. Moody sparte ikke på kreftene, men ga alt han hadde i vekkelsesarbeidet.

Som evangelist skjønte han dessuten at alle nyomvendte trengte opplæring. Med dette i tankene opprettet han «The Northfield Schools», et større skolekompleks, hvor et av siktemålene var dannelsen av en ekte kristen karakter i den enkelte elev.

Kampen mot kjødet

Omtrent samtidig med at Moody og Sankey vendte tilbake fra England i august 1875, døde en annen av Amerikas mest kjente evangelister i sitt hjem i Oberlin, nemlig Charles G. Finney. Noe overraskende er det at Moody og Finney aldri hadde noen personlig kontakt, og antakelig hadde Moody heller ikke lest noen av sin forgjengers bøker. Før de store kampanjene i 1873 besøkte Moody England tre ganger for å se hva han kunne lære av Englands kristne ledere. Men han oppsøkte aldri Charles G. Finney, som selv hadde hatt vekkelseskampanjer i England i 1849-51 og 1858-60.

Om vi ser nærmere etter, er det kanskje ikke så rart at det ikke var noen kontakt mellom de to evangelistene. Mens Finney sto som typisk representant for den stadig voksende hellighetsvekkelsen, utviklet Moodys teologi seg i en noe annen retning. I motsetning til hellighetsvekkelsens understreking av «entire sanctification» - den fulle helliggjørelse, mente Moody at «den gamle Adam» fortsetter å eksistere side om side med den nye natur i den kristnes liv. Moody fortalte at han hadde større problemer med D.L. Moody enn med noe annet menneske, og han omtalte seg selv som en frelst synder som fortsatt falt i synd. Ifølge Moody er det umulig å bli ferdig med den gamle syndenaturen før Jesu gjenkomst.

Jesu gjenkomst

Akkurat dette med Jesu gjenkomst sto sentralt i Moodys prekener, og på dette området brakte han noe helt nytt i vekkelsesforkynnelsen. Før Moodys tid tenkte man seg at tusenårsriket skulle virkelig gjøres på jorden før gjenkomsten. Ved forkynnelsen av evangeliet skulle jorden erobres for den kristne tro, og dette ville resultere i et tusenårig Kristi herredømme på jorden. Dette synet på de siste ting, som amerikanerene kaller postmillenarianisme, var noe av drivkraften for eksempel i forkynnelsen til Charles G. Finney. Finney hadde av denne grunn et svært optimistisk syn på framtida. Han tenkte seg at som følge av de store vekkelsene, ville Kristi tusenårige rike snart bli realisert i denne verden.

Moody avviste dette synet på endetidsbegivenhetene. Vi har i den første artikkelen sett at en som gjorde sterkt inntrykk på Moody da han besøkte England første gang i 1867, var evangelisten Henry Moorhouse. Moorhouse tilhørte «The Plymouth Brethren» (Plymouth-brødrene), en gruppe som la stor vekt på begivenhetene i tilknytning til Jesu gjenkomst. Disse mente at gjenkomsten ville finne sted før tusenårsrikets frambrudd (premillenarianisme). Dette fant gjenklang hos Moody, som seinere påpekte at mye av lunkenheten i kristne kretser skyldtes at forventningen til Jesu annet komme var borte.

Moody var overbevist om at han ved å forkynne Jesu snarlige gjenkomst, kunne få de kristne til å forstå at det hastet med å bringe uomvendte inn i Guds rike. Blandt de uomvendte Moody selv fikk bringe inn i Guds rike, var Fredrik Franson, mannen som la grunnen til Det Norske Misjonsforbund. Franson brakte dette synet på Jesu gjenkomst til Norge. (Se I. Diesens artikkel i Hvetekornet 6/7-1984.)

«Himmelen kaller»

I 1899 var Dwight Moody blitt 62 år. Selv om han fremdeles arbeidet hardt som evangelist, bar han tydelig preg av alderdom og utmattelse. Men Moody hadde ingen planer om å trekke seg tilbake. I november 1899 innledet han en større møte-serie med vekkelsesmøter i Kansas City. Etter tre dager var Moody så svak at han måtte bæres til møtelokalet, enda hotellet hvor han bodde, bare lå noen hundre meter unna. En venn hjalp Moody med av- og påkledning. Det var Moodys hjerte som sviket. Men selv om også tilhørerne klart kunne se at han var syk, nektet han å gi seg. Han fullførte møtene i Kansas City, og dro deretter hjem til familien for å hvile. Etter dette ble Moody svakere, og 22. desember døde han. Hans siste ord var: «Jorden viker - Himmelen kaller».

En sang som ofte ble sunget på Moodys møter, var «Ei langt, ei langt fra Guds rike». Denne sangen ble skrevet av Ira Sankey på 1880-tallet. Vi avslutter vår artikkel med å gjengi de to siste versene av denne san-

gen. Innholdet i disse versene kan kanskje formidle litt av intensiteten i det budskap Moody forkynte:

«Ei langt, ei langt fra Guds rike,
et skritt kun, og alt blir vei.
Men blir du der utenfor porten,
fortapes din dyrebare sjel.

Å skynd deg, ja skynd deg, stig inn!
Å skynd deg, ja skynd deg, stig inn!
Å, stå ikke utenfor porten,
men skynd deg i dag og stig inn!»
(Sangboken 1983, nr. 153)

Gjensamlingsprosessen, forts. fra s. 34

have-elskende land enn det moderne Israel. Både i byer og på landet er det en mengde ny-plantede haver. Israels folk nyter også i overflod av frukten fra disse havene, og de driver også utbredt eksport av frukten.

På et tidspunkt forutsa «eksperter» kynisk at «jødene vil aldri lykkes med sitt jordbruk. De vet ingenting om landbruk. De har kun greie på penger». Det er derfor fornøydig å legge merke til at det i dag, 30-40 år senere, er Israel anerkjent som det mest suksessrike jordbruksland i verden, mens dets økonomi har kjørt seg inn i nesten uopphørlige problemer. Altså stikk i strid med ekspertenes spådom!

I lys av oppfyllelsen av de fire forskjellige forutsigelsene i Amos 9,14 kan vi med tro se fram mot oppfyllelsen av Guds endelige, storstilte løfte til Israel i det påfølgende verset:

«Og jeg vil plante dem i deres land, og de skal aldri mer rykkes opp av sitt land, det som jeg har gitt, sier Herren din Gud» (Am 9,15).

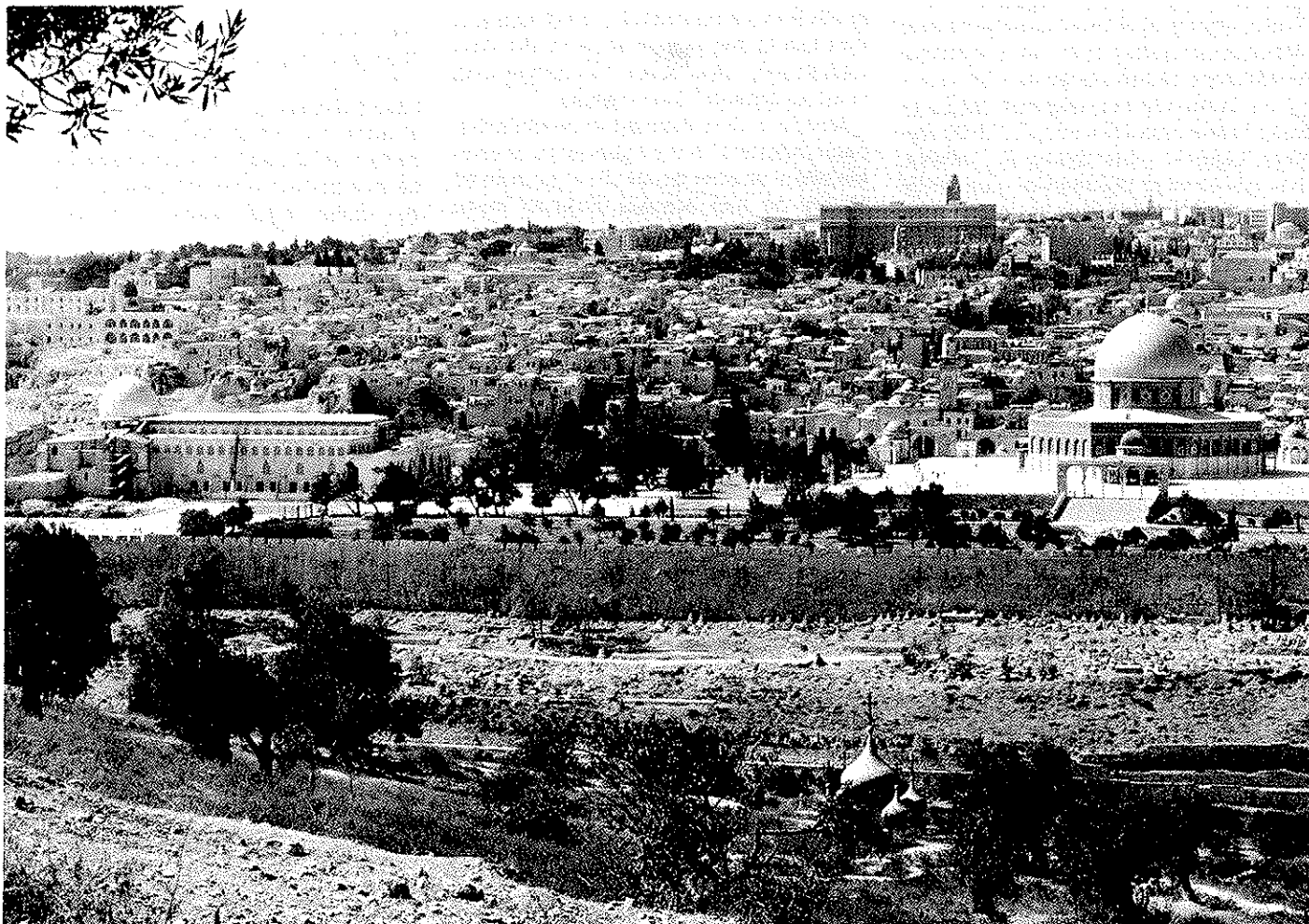
Vi finner tre viktige punkter å merke oss i dette verset. For det første kaller Gud landet hvor Han gjenreiser Israel, for «deres eget land». For det andre lover Gud at deres gjenreisning denne gangen skal bli permanent: «De skal aldri mer rykkes opp av sitt land». For det tredje taler Gud om landet «jeg har gitt dem». At landet skal gis til Israel, er allerede bestemt i Guds evige råd.

To ganger i historien har Israels folk kommet inn i og bosatt seg i landet; første gang som erobrere ledet av Josva, andre gang som flyktninger som vendte tilbake fra Babylon under Serubabel. I begge tilfeller ble de imidlertid, etter å ha besatt landet en tid, rykket opp og drevet ut. Derfor har ingen tidligere besittelse av landet vært oppfyllelsen av løftet som er gitt i Am 9,15. Vi står derfor igjen med kun to mulige konklusjoner: Enten gjenstår en permanent besittelse av landet for Israel, eller så er ikke Bibelen en troverdig bok. For min egen del tror jeg at Israel nå mottar en permanent besittelse av landet, slik som Gud lover: »De skal aldri mer rykkes opp av sitt land».

Midt-Østen i fokus

SERIE AV
DEREK PRINCE
ART. NR. 4

GJEN- SAMLINGS- PROSESSEN

Guds profetiske ord åpenbarer Hans forutbestemte plan om å gjensamle og gjenreise Israel. Guds ord begrenser seg imidlertid ikke til kun å åpenbare Hans plan. Det viser også, med karakteristisk livaktighet, på hvilken måte denne plan vil bli virkeliggjort.

DET ANDRE EXODUS

Profeten Jeremia setter det opprinnelige Exodus fra Egypt opp mot et nytt Exodus: «Se, derfor skal dager komme, sier Herren, da det ikke mer skal sies: så sant Herren lever, han som førte Israels barn opp fra Egyptens land, men: så sant Herren lever, Han som førte Israels barn opp fra landet i nord og fra alle de land som han hadde

drevet dem bort til. Og jeg vil føre dem tilbake til deres land, det som jeg gav deres fedre» (Jer 16,14-15).

For enhver som er kjent med det jødiske folks historie og kultur, er denne påstanden svært overraskende, spesielt når den kommer fra en av deres egne, mest anerkjente profeter. I mer enn 3 000 år har jødene i sin årlige påskefeiring feiret sin utfrielse fra Egypt som den viktigste hendelse i sin historie. Likevel skal det komme en dag, sier Jeremia, da denne store påske-utfrielsen vil blekne i sammenligning med den andre innsamling av det jødiske folk fra alle land, spesielt fra landene i nord. Dette inkluderer Tyskland, Polen og Russland. Så langt vil underet av dette andre verdensvide Exodus overgå det første Exodus fra Egypt!

På samme måte som Jesaia, ser Jeremia fram mot hendelser av en helt annen størrelsesorden enn den begrensede tilbakekomst av jødene fra Babylon under Serubabel. Når jeg bruker Jeremias ord på den gjensamling av Israel som finner sted i dette århundre, føler jeg at hans vurdering er korrekt, selv om dette andre Exodus langt fra er fullendt.

Den første utfrielse fra Egypt ble visselig ledsaget av fantastiske tegn og ærefryktinnngytende mirakler. I kontrast til dette er det vanskeligere å danne seg ett enkelt bilde som omfatter hele vår tids utfrielse for det jødiske folk fra alle nasjoner. Likevel, når jeg tar i betraktning alle de forskjellige innviklede forhold som har gjort denne andre utfrielse mulig, og når jeg tar med i beregningen de mange og ulike kriser i dette århundre hvor Gud suverent har hjulpet for å bringe sitt profetiske ord til oppfyllelse, konkluderer jeg med at denne andre utfrielsen er mer omfattende enn den første. Og den er ennå ikke fullført!

Jeremia 16,16 gir et levende bilde av de agenter Gud vil bruke til å frambringe den andre utfrielse for det jødiske folk, spesielt fra landene i nord:

«Se, jeg sender bud etter mange fiskere, sier Herren, og de skal fiske dem, og deretter sender jeg bud etter mange jegere, og de skal jage dem bort fra hvert fjell og fra hver haug og fra bergkløftene.»

Det var min første kone, Lydia, som nå er hjemme hos Herren, som påpekte for meg at dette verset beskriver nøyaktig hva som hendte med jødene i Europa før og under den andre verdenskrigen. Husk på at en fisker lokker byttet til seg med agn, og at en jeger jager. Først sendte Gud «fiskere» - sionistene - fra Palestina til Europa med dette budskapet: «Flykt mens dere ennå har tid. Situasjonen vil bare bli verre, ikke bedre.» De som ga akt på dette budskapet, reiste mens de ennå kunne. Da «fiskerne» hadde fullført sitt oppdrag, sendte Gud jegerne.

Vi må innse at det er tider da Gud er i stand til å vise en viss ubarmhertighet. Når Han først har bestemt seg for å gjøre en ting, da vil Han bruke alle nødvendige midler for å oppnå sin vilje. I dette tilfellet var nazistene jegerne.

I POTTEMAKERENS HÅND

I Jer 18 presenterer profeten et annet levende bilde av den prosess Gud vil bruke for å utvirke sin vilje med Israel i endetiden. Gud vil selv ha rollen som pottemaker: «Se som leret er i pottemakerens hånd, således er dere i min hånd, Israels hus!»

Har du noen gang sett en pottemaker som former et kar på hjulet sitt? Det er mange steder i Israel i dag hvor en kan se dette. Jeg stod en dag og betraktet en pottemaker mens han arbeidet med leiren i hendene sine. Han trakk pedalene med føttene sine, og hjulet dreide rundt mens han holdt karet mot det roterende hjulet. Mens jeg betraktet pottemakerens arbeid, forstod jeg prinsippet: Han brukte trykket fra det roterende hjulet til å forme karet slik han ønsket. Denne hendelsen fikk meg til å huske avsnittet ovenfor. Jeremia gjør her

mer enn å slå fast et viktig prinsipp. Han kommer også med en nøyaktig forutsigelse. Israel er karet, og Herren er pottemakeren. Første gangen Herren forsøkte å gjøre Israel til sitt folk, ble karet mislykket i Hans hånd. Imidlertid kastet Han det ikke vekk. I stedet sa Han: «Jeg vil gjøre deg om igjen til et annet kar, slik som jeg vil ha det».

Det er dette som skjer i dag. Herren bruker det samme prinsipp på Israel som pottemakeren på karet - prinsippet om anvendt trykk. Gjennom de siste 30-40 år har Israel vært under et vedvarende press: økonomisk, psykisk, politisk og åndelig. Hva er meningen med alt dette? Ingen ting hender av tilfeldighet. Gud arbeider med å omforme sitt folk, slik som Han ønsker det.

EN NY TIDS FØDSELSVEER

I kapittel 30, vers 1-7 vender Jeremia tilbake til temaet om Israels gjensamling.

Gud oppfordrer her Jeremia til å skrive ned profetiene Han har gitt angående Israel, slik at de kan være tilgjengelig ved deres framtidige tid for oppfyllelse. Og jeg tror at det er akkurat den tiden vi lever i nå! Enda en gang stadfester Gud sitt løfte om å gjensamle Israel. På samme tid advarer Han imidlertid om at fred og stabilitet ikke vil komme umiddelbart. I stedet taler Gud her om frykt og terror, og om en tid med uroligheter uten parallell i hele den urolige historien til Israel. Så enormt vil presset bli at selv sterke menn vil oppføre seg «som en fødende kvinne». Alle disse ting vil utgjøre «fødselveene» som er forløper for en ny tid med rettferdighet og fred.

I et tilsvarende avsnitt, Mat 24,4-13, gjentar Jesus denne profetien til Jeremia. Han ser også fram mot en forvirrende periode rett forut for avslutningen av den nåværende tidsalder. Han taler om en sterk økning av internasjonale kriger, hungersnød og jordskjelv. Så legger Han til denne kommentaren: «Alt dette er bare begynnelsen på fødselsveene» (v.8).

Jesu profeti går imidlertid lenger enn Jeremias. Mens Jeremia fokuserer på Israel og Midt-Østen, taler Jesus om hendelser og tendenser som vil berøre hele verden.

Før jeg ble en kristen forkynner, var jeg av yrke filosof, og et av mine favoritt-emner var logikk. Denne min respekt for logikk har jeg tatt med meg i mine studier av Skriften, og jeg finner logikken i Bibelen å være mer tvingende og uimotstæelig enn i noe menneskelig filosofisk verk. La meg bruke denne logiske sansen på Jer 31,27-28, Ordet «likesom» i begynnelsen av vers 28 indikerer en klar sammenheng mellom to beslektede handlinger som Gud utøver overfor Israel. På den ene side har vi prosessen med ødeleggelse og adspredning, og på den andre side har vi prosessen med gjensamling og gjenreisning. Det er ikke noen god tolkning at det onde som kom over Israel, var «bokstavlig», mens det gode som nå loves, er ment billedlig. En slik tolkning bryter med logikkens klare krav.

EN NY PAKT

Det endelige mål med Guds gjenreisning av Israel er åndelig. Lenger ute hos Jeremia erklærer Gud at Israel brøt den første pakt Han gjorde med dem da Han brakte dem ut av Egypt, men Hans åndelige mål vil bli oppfylt når Han oppretter en ny pakt med Israel i tiden for deres annen gjen-samling. I Jer 31,31-34 og 50,4-5 kommer Gud med nye henvisninger til denne nye pakt. Når Israel og Juda «spør etter veien til Sion», vil det føre dem inn i et nytt paktsforhold med Herren. I motsetning til pakten fra Sinai vil denne pakt bli en evig pakt. På grunn av denne nye og evige pakt gir Gud også sin personlige garanti, som nevnt i Jer 31,35-36 om at Israel vil fortsette å for alltid som en selvstendig og anerkjent nasjon.

Vilkårene for garantien er klare: Så lenge sol, måne og stjerner lyser, så lenge vil Israels folk fortsette som en nasjon. I Jer 33,7-8 understreker Gud igjen at det endelige mål med gjenreisningen ikke først og fremst er geografisk eller politisk, men åndelig. Gjennom omvendelse og tilgivelse vil Israel til slutt og for alltid bli forsonet med Herren. Alt som nå skjer, er en forberedelse for dette.

Guds profetiske ord er utvedtydig i sin understrekning og i rettesettelse av Israels synder. Samtidig inneholder det imidlertid gjentatte advarsler mot å konkludere med at Gud har for alltid forkastet Israel som

Gud forkaster ettertrykkelig en slik teologi. Han betrakter fremdeles Israel som sitt folk, og gjenntar sitt løfte om å gjenreise dem både til deres land og deres gunst.

DET ENDELIGE MÅLET: GUDS ÆRE

Vi må få tak i et viktig faktum angående Israels gjenreisning: Gud vier seg ikke til å gjenreise Israel fordi de fortjener det. Tvert imot gjør Han det klart at de ikke gjør det. I

Israels og menighetens historie i de siste 1 800 årene, vil det være vanskelig å si hvem som har sviktet Gud mest. I begge tilfeller springer gjenreisningen fram fra Guds nåde og barmhjertighet, ikke fra menneskelig fortjeneste. Og i begge tilfeller er endemålet Guds ære.

Esek 36,24-25 bekrefter det vi allerede har sett. Den første delen av gjenreisningen er politisk, men endemålet er åndelig: renselse fra all urenhet. Det synes å være et prinsipp i Guds ord at det kun er ett sted

folk. I Jer 33,23-26 setter Gud fingeren på en særskilt oppførsel mot Israel som uttrykkes i disse ordene: «Herren har forkastet de to riker han utvalgte», altså Israel og Juda. Gud sier at de som står og propagerer for dette syn på Israel, er skyldige i å «forakte» Hans folk, fordi de ikke lenger betrakter dem som en nasjon. Dessverre har dette syn på Israel kommet til uttrykk gjennom forskjellige former for teologi opp gjennom århundrene, og hevdes av en del kristne i dag også.

Esek 36,22-23 ser vi tydelig at gjenreisning er lovet på basis av Guds nåde og barmhjertighet. Gjennom Israels gjenreisning vil Gud gjenreise sitt navns ære, som så lenge har blitt tilsmusset av Israels misgjerninger. I virkeligheten er Guds ære den eneste endelige og gyldige hensikt med alt Han gjør.

På samme tid er Gud også viet til den åndelige gjenreisning av menigheten, selv om menigheten ikke fortjener gjenreisning mer enn Israel. Dersom vi sammenligner

på jorden hvor Gud vil handle med Israel som en nasjon, og det er i deres eget land.

Dette prinsippet blir også fastslått hos Hosea, i kap. 1,10, hvor «stedet» som det refereres til er landet Israel.

ET NYTT HJERTE OG EN NY ÅND

Esekiel viser et vitalt punkt i overgangen fra det naturlige og politiske til det åndelige:

«Jeg vil gi dere et nytt hjerte og en ny ånd vil jeg gi inneni dere, og jeg vil ta bort stenhjertet av deres kjød og gi dere et kjødhjerte» (Esek 36,26).

Dette verset synes å beskrive nøyaktig det Gud gjør i vår tid. Han holder på å ta stenhjertet bort fra det jødiske folket og gir dem tilbake et hjerte av kjøtt.

Jeg har stadig vært i personlig kontakt med Israel og det jødiske folk siden 1942, da jeg først besøkte Jerusalem. For bare å nevne n ting: Min andre kone, Ruth, og jeg har til sammen ni adopterte jødiske barn i vår store, utvidede familie. Perioden fra 1942 til 1982 representerer omtrent en bi-

belsk generasjon. I denne generasjonen har det funnet sted et tydelig skifte i den generelle holdning hos det jødiske folk angående Den Hellige Ånds verk og personen Jesus. Dersom jeg ble bedt om å nevne en dato som var sentral i denne forandringen, ville jeg peke ut 1967, året for seks-dagers-krigen, da det jødiske folk igjen vant politisk kontroll over gamlebyen i Jerusalem. Fra den tiden har det jødiske folk vist en ny varme og åpenhet overfor personen Jesus. For første gang på flere

mine lover og gjør etter dem» (Esek 36,27). En viktig åpenbaring, som går gjennom hele Bibelen, er at vi aldri kan lyde Guds lover kun ved vår egen styrke og viljekraft. Bare en kraft kan gjøre oss i stand til dette, Den Hellige Ånds kraft.

Denne er implisitt i rekkefølgen av de løfter Gud her gir til Israel. Først vil Han gi sin Hellige Ånd til dem, så vil Han bevirke at de holder Hans lover og bud. Jeg tror at kanskje den største feilen det jødiske folk har gjort gjennom århundrene, er å forsøke å holde Guds lover kun ved hjelp av sin egen, naturlige viljekraft. Mange bekjennende kristne har gjort den samme feilen. Sannheten er at ingen kan gjøre dette, enten han er jøde eller kristen. Denne lærdom

Denne lærdom har blitt klar for meg gjennom min personlige erfaring. Jeg ble født og vokste opp i den anglikanske kirke i England. Som elev ved Eton College ble jeg i 12-års-alderen konfirmert i skolens kapell. Ved slutten av seremonien bestemte jeg meg for at fra da av skulle jeg bli bedre enn jeg før hadde vært. Men hva hendte? I stedet for å bli bedre, ble jeg stadig verre. Mitt problem var at jeg forsøkte å lyde Gud og gjøre Hans vilje uten Den

ikke det største, men heller det fornyede forholdet til Gud.

ET GLIMT AV DAGGRY

Som en summering av Guds lovede gjenreisning av Israel, går vi til profeten Amos. Av alle de hebraiske profeter var ingen kraftigere enn Amos i sin fordømmelse av Israels mange synder, eller skarpere i sine advarsler om en forestående dom. Dette er faktisk hovedtemaet som går gjennom alle de 9 kapitlene i Amos bok. Men i de siste 5 versene i boken er det en dramatisk overgang fra advarsler om dom, til løfter om barmhjertighet. Å lese gjennom Amos bok er som å gå gjennom en lang, stormfull natt, for så til slutt få et kort glimt av et skyfritt og strålende daggrø. La oss se på disse to avsluttende versene:

«Og jeg vil gjøre ende på mitt folk Israels fangenskap, og de skal bygge opp igjen de ødelagte byer og bo der og plante vingårder og drikke deres vin og dyrke opp haver og ete deres frukt. Og jeg planter dem i deres land, og de skal aldri mer rykkes opp av sitt land, det som jeg har gitt dem, sier Herren din Gud» (Am 9,14-15).

Den største industrien i Israel i dag er turismen. Til venstre på side 36 ser vi turister foran parlamentbygget (Knesset). Videre sveitsiske turister på Løvhyttefesten. På bildet helt til høyre ser vi Massada-festningen, hvor Herodes hadde bygget sitt palass, et yndet turistmål i Israel.

hundre år begynner de å betrakte Ham som en av sine egne. I Israel dukker det stadig opp nye bøker om Ham, skrevet av jødiske forfattere. En felles holdning av varme og åpenhet utvides i dag til også å gjelde overfor kristne som elsker det jødiske folk med oppriktighet og med Guds egen, uforanderlige kjærlighet.

Tilstanden med et «hjerte av sten» kom over det jødiske folk som en dom fra Gud for deres vedvarende hårdnakketet og for deres uvillighet til å høre Hans stemme og lyde Hans profeter. Bare Gud selv kan snu denne dommen og gjenskape hos dem et hjerte av kjøtt. I sin barmhjertighet og visdom har Han forutbestemt en tid for å gjøre dette, en tid som her forutsies av profeten Esekiel. Dette skjer nå foran våre øyne! Det jødiske folk er ennå en gang rede til å motta og reagere på Guds Hellige Ånd. Det neste stadium av gjenreisningen er også forutsagt av Esekiel:

«Min Ånd vil jeg gi inneni dere, og jeg vil gjøre at dere følger mine bud og holder

Hellige Ånds kraft.

Så, omkring 10 år senere, under den andre verdenskrig, mottok jeg en fylde av Den Hellige Ånd. Denne opplevelse forandret så mine innerste ønsker, holdninger og verdier slik at fra da av var det ikke lenger en kamp, men en glede å gjøre Guds vilje. Det var Den Hellige Ånds kraft i meg som forårsaket denne forandringen.

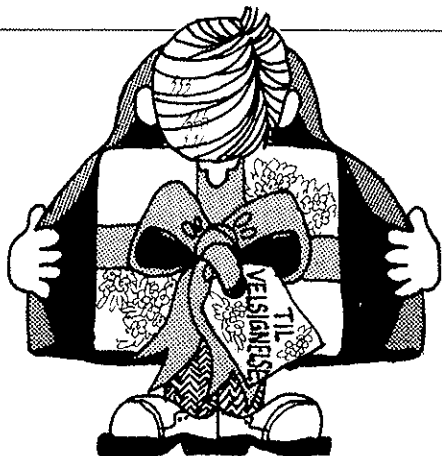
På grunn av min egen opplevelse finner jeg det derfor lett å tro dette Guds løfte i Esek 36,27, at Han ennå en gang vil la det tilbake til sann og full lydighet mot Hans lover og bud. På grunn av denne nye lydighet, inspirert og istandsatt av Den Hellige Ånd, lover Gud Israel fullstendig og permanent gjenreisning i deres forhold til Gud selv:

«Dere skal bo i det land jeg gav deres fedre, og dere skal være mitt folk, og jeg vil være deres Gud» (Esek 36,28). Enda en gang er det viktig å merke seg rekkefølgen på løftene gitt i dette verset. Å bo i landet er

Vers 14 inneholder fire etterfølgende forutsigelser, alle blir nå oppfylt for våre øyne. Først: «Og jeg vil gjøre ende på mitt folks fangenskap», som vi allerede har omtalt. For det andre: «De skal bygge opp igjen de ødelagte byer og bo der». I forbindelse med tilbakekomsten til sitt land har det jødiske folk fått en spesiell forkjærlighet for å lokalisere beliggenhete. I gamle byer nevnt i Bibelen, og bygge moderne byer der. Noen eksempler er: Arad (4 Mos 21,1), Beer-Sjeba (1 Mos 21,31), Giló (2 Sam 15,12), og fire byer som opprinnelig tilhørte filisterne: Asjkalon, Asjdos, Gat (1 Sam 6,17) og Bet-Sjean (1 Sam 31,10-12).

For det tredje: «Og plante vingårder og drikke deres vin». Siden gjensamlingen av Israel har det blitt plantet mange vingårder i forskjellige deler av landet. På makkabeernes tid var Israel berømt for sin vin. Den gjenopptatte vinindustrien er igjen blomstrende. For det fjerde: «Dyrke opp haver og ete deres frukt». Det finnes vel ikke et mer

Forts. side 33

GAVEOPPDAGELSE OG KALLSBEVISSTHET

Art. 13

Tekst: Kjell Sjøberg
Tegning: Svein Thorkildsen

«APOSTELEN» del II

Å legge grunnen er å gi retningslinjer for framtiden ved hjelp av undervisning og eksempler til etterfølgelse.

APOST LEVES..

Grunnvollen

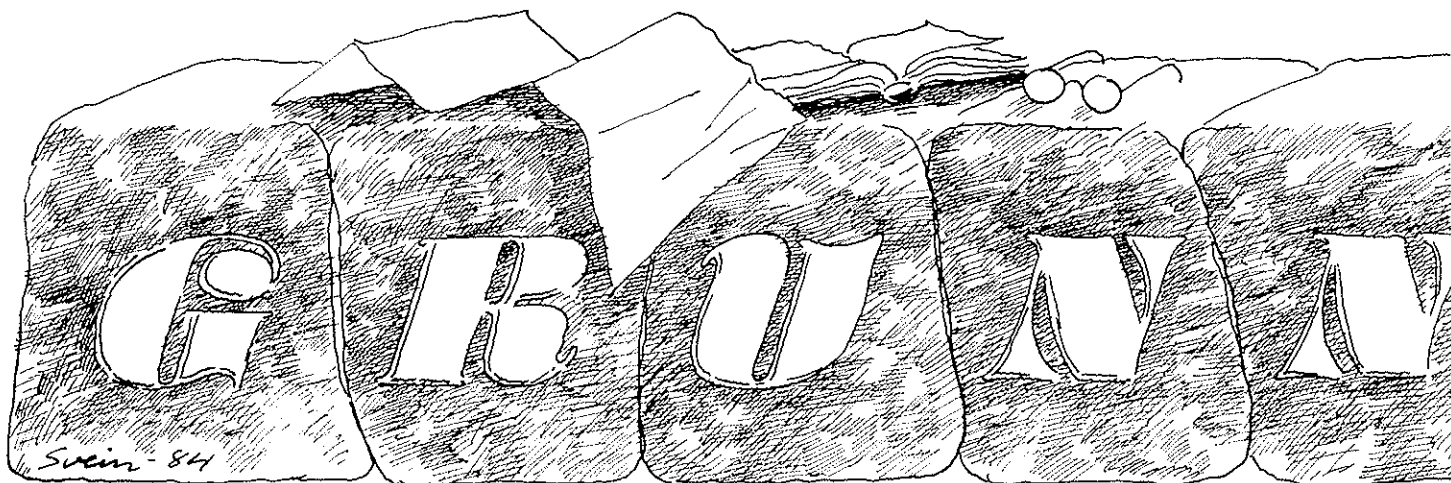
«I kraft av den nåde Gud har gitt meg, har jeg lagt grunnvollen som en klok byggmester» (1 Kor 3,10). Når menigheter blir bygget i forskjellige land og i forskjellige kulturer, er det ulike behov til stede, og Guds plan har metoder som er tilpasset stedet og tiden. Derfor er det nødvendig med en klok byggmester som ved Åndens ledelse og

forutseelse, kan trekke opp en målsetning for framtiden.

Sør-Korea er et eksempel på et land der grunnen for den kristne menighet ble riktig lagt av de første misjonærene og pionerene. Vi reiser til Sør-Korea og blir imponert av den menighetsvekst som alle kirkene der opplever, og av ofringene i Yonggi Chos menighet (75 % av medlemmene

gir tiende). Vi blir også imponert over den iver de viser i bønner - de har bønnennatt hver fredagsnatt, de samles hver morgen kl. 04.30 til bønn i kirken, og hele menigheten er inndelt i bønnegrupper.

Hvis en leser Koreas kirkehistorie, finner en at ekspansjonen i dag er et resultat av at grunnen ble lagt på en riktig måte ved Åndens ledelse. De første pionerene som

kom til Korea, underviste de første kristne om tienden for at menighetene skulle bli økonomisk selvstendige.

Disse misjonærene var sterkt påvirket av misjonsstrategen Roland Allen, som mente at menighetene skulle være økonomisk selvstendige, selvstyrte og selv voksende. Koreas kirke har aldri fått økonomiske midler pumpet inn utenfra, for misjonærene lærte de kristne å gi tienden. Å være kristen og å gi tienden ble synonymt, så sterkt ble dette prinsippet forkynt. Derfor er det ikke overraskende at menigheter i dagens Sør-Korea kan bygge så store og fine kirker ved midler som har kommet inn i deres egne forsamlinger.

Pionerene ga også de nye kristne eksempler på trosmålssetninger. I Yonngi Chos menighet er utviklingen styrt gjennom tros mål. Vi kan lese om slike tros mål allerede først på 1900-tallet. Det var under en vekkelse på en bibelskole at de begynte med bønnenetter på fredagene og tidlige morgenmøter. Under samme vekkelsen begynte man med bønnegrupper ledet av lekfolk. Det som i dag skjer i Sør-Korea, er et strålende eksempel på hva som kan skje når pionerene legger grunnen på den rette måten.

Det er uhyre viktig hvilken målsetning menighetsgrunnleggeren gir den nye menigheten. Han kan starte med en håndfull medlemmer, og ti år senere er det 500 med. Fordi denne menigheten starter en predikantskole, får den stor innvirkning på andre menigheter i landet. Dette eksemplet har jeg fra et misjonsfelt. Både våre feil og det vi gjør rett, forplanter seg. Det mønster, de ideal og den undervisning som en menighet får når den blir grunnlagt, blir av avgjørende betydning for flere generasjoner framover.

Kirkestrukturer

De strukturer en apostel legger ned i en ny menighet, blir et mønster for framtiden. En apostel er en som griper inn i forholdene i menigheten i en avgjørende tid, korrigerer kursen og gir riktig målsetning for framti-

den. Paulus gjorde et slikt inngrep da han måtte ta et oppgjør med den sterke, loviske innflytelse judaismen hadde over de første menighetene. Om Paulus ikke hadde grepet inn, hadde faren for at kristendommen kun ville blitt regnet for en jødisk sekt, vært stor.

Apostlene er årsak til at menigheter blir ulike. Menigheter som har forskjellige grunnleggere, får også forskjellig form. Menigheter skal være ulike. Hele Guds skaperverk vitner om en Skaper som ønsker variasjon og nyskapninger. Dette gjelder også det Gud skaper i menighetene.

Det at menighetene i dag er ulike, kommer for en stor del av at de tilhører forskjellige kirkesamfunn. Hvert samfunn har skapt en gruppe menigheter som innbyrdes er ganske like hverandre. Samfunnene har blitt strukturer som har overtatt aposteltjenesten. Ofte har en fra begynnelsen hatt en apostel som grunnlegger. Men da apostelen døde, har en laget en institusjon av hans aposteltjeneste. Men hans tjeneste kan ikke føres videre i en institusjon, som derfor blir en ubibelsk overbygning over menigheten. Menighetene må befries fra alle slike overbygninger som har vært med på å gjøre våre menigheter ensformige. For at menighetene skal blomstre opp som et vitnesbyrd om det rike mangfold i Guds skaperverk, må de formes av apostelens tjeneste og ikke av samfunnssystemene.

Apostlenes spesialoppdrag

Apostlene har sine spesialoppdrag fra Herren. Peter hadde et slikt spesialoppdrag. «Du er Peter, og på denne klippen vil jeg bygge min menighet. Jeg skal gi deg himmelrikets nøkler» (Matt 16,18-19). Han brukte denne nøkkelen på pinsedag og åpnet himmelen, slik at 3 000 mennesker ble tillagt menigheten. På grunn av den fram-tredende rolle som han fikk av Ånden på pinsedag, ble han det synlige redskapet som grunnla menigheten. En annen gang han fikk bruke Himmelsens nøkler, var da han i Kornelius sitt hus åpnet Guds menighet for hedningene.

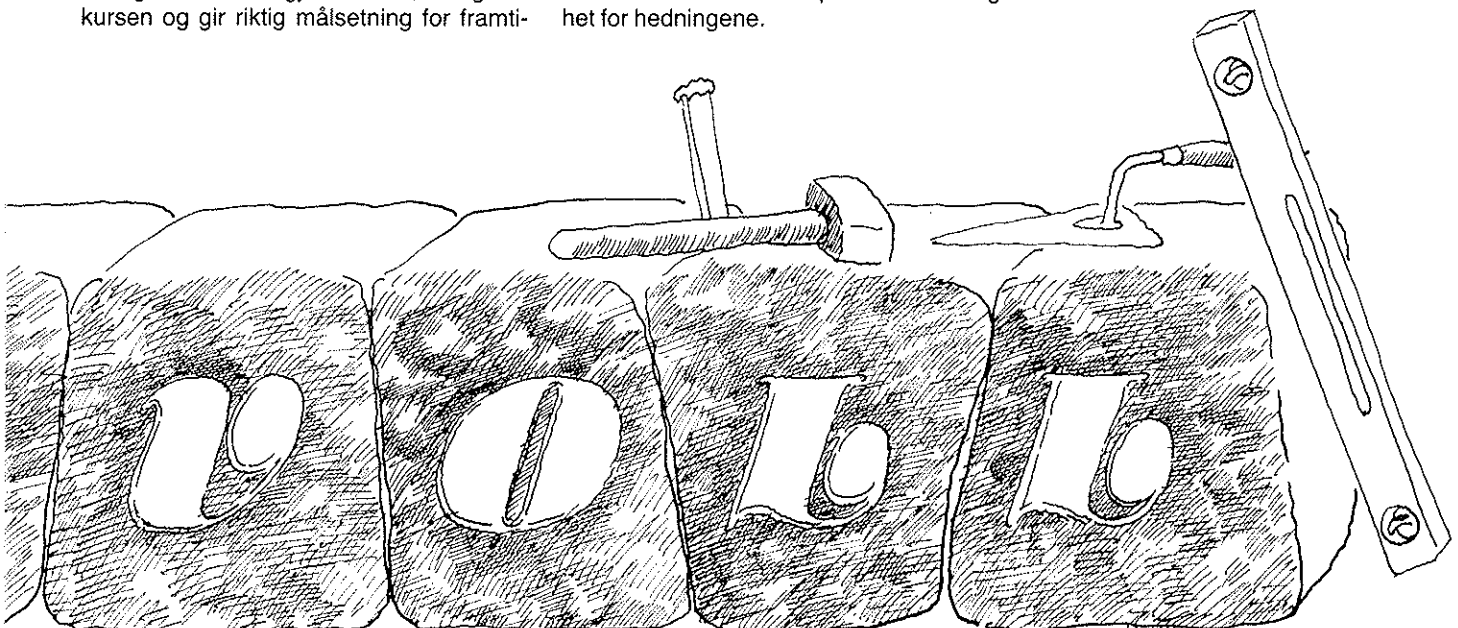
Paulus var svært bevisst at Herren hadde gitt ham et spesialoppdrag som apostel. Han var hedningenes apostel. «Så sant som jeg er hedningenes apostel, setter jeg min tjeneste høyt» (Rom 11,13). De øvrige apostlene erkjente Paulus spesialoppdrag, at han var betrodd å forkynde evangeliet for de uomskårne (Gal 2,7).

Apostelen Johannes hadde også et slikt spesialoppdrag. Jesus valgte ut Johannes til å være den som stod Ham nærmest - den apostel som Jesus elsket. Det var han som fikk plassen nærmest Jesu bryst da de lå til bords. Han fikk lære å kjenne Jesu kjærlighet. Derfor kunne han aller best beskrive denne kjærligheten, og han blir kalt for kjærlighetens apostel. Plassen nærmest Jesus var også en åpenbaringsplass. Nærheten ga ham mulighet til å være den første som stilte spørsmål til Jesus. Johannes fikk oppdraget med å formidle den åpenbaring fra Jesus Kristus som ble nedskrevet i Åpenbaringsboken (Åp 1,1). Og så i dag kan Herren kalle til en aposteltjeneste som innebærer et spesielt oppdrag som Herren vil ha utført.

En apostels autoritet

I selve apostelens oppdrag ligger en sterk overbevisning om at han er guddommelig sendt. Innenfor rammen av sin aposteltjeneste opptre Paulus med stor frimodighet. «Er ikke jeg fri? Er ikke jeg apostel? Har ikke jeg sett Jesus, vår Herre? Er ikke dere mitt verk i Herren? Om jeg ikke er apostel for andre, er jeg det i alle fall for dere! Ja, dere er seglet på mitt apostelembede i Herren» (1 Kor 9,1-2. Se også 2 Kor 10,1-2; 12,12).

Det som Paulus uttrykker av frimodighet og tro på sin oppgave, er ikke noe som er unikt for aposteltjenesten. Det gjelder hver og en som er blitt bevisst sin kallsoppgave. Innenfor det område hans kall har gitt ham, kan han opptre med stor frimodighet. Når han går utenfor sitt kallsområde, er han svak og avhengig av andre.

OVERVINN HINDRINGENE

Serie av
Age M.
Aleskjær

Det nye men- neske

I de to siste artiklene i denne serien vil du få noen praktiske råd om hvordan du kan utvikle deg åndelig.

Tegning: Svein Thorkildsen.

Overvinn hindringene som blokkerer for din Ånd

Kjødet står din ånd imot. Selv om ditt indre menneske har lyst til Guds lov, virker en annen lov i dine lemmer. Vi har sett at «vårt gamle menneske» ble korsfestet sammen med Kristus (Rom 6,6). Derfor er det gamle borte (2 Kor 5,17). Det gamle menneske ble borte da vi mottok Jesus, vi ble ett med den oppstandne. I min ånd er det gamle borte, det nye er blitt til. Takk Jesus, Han korsfestet det gamle menneske. Men skriften lærer at **DET ER VI SOM KORSFESTER KJØDET** (Gal 5,24).

Både Rom 7 og 8 og Gal 5 taler om at selv om mitt indre er helt nytt, jeg har Guds sæd i meg og kan ikke synde, så står kjødet klart til å hindre meg i å leve ut dette indre liv. «Mitt indre menneske sier med glede ja til Guds lov, men jeg merker en annen lov i mine lemmer. Den kjemper mot loven i mitt sinn og tar meg til fange under syndens lov som virker i lemmene» (Rom 7,22-23).

Les Romerbrevet ferdig!

Mange leser Romerbrevet som om det slutter i kap. 7. Mange siterer Rom 7 som om de problemer som reises der, står der uløst. **MEN PAULUS SKREV BREVET FERDIG! De problemer han reiser i kap 7 LØSES I KAP 8!** Hvilken revolusjon det ble i mitt liv da jeg så det.

I Rom 8,2 røper nemlig Paulus at loven som virker i mitt indre menneske, «livets Ånds lov», setter meg fri fra loven i mine lemmer **FORDI DENS KRAFT ER STERKERE**. Syndens og dødens lov er ikke fjernet, men **OVERVUNNET!** Ved å leve ved **LIVET** i min ånd, settes kjødet ut av spill, det underkues. Selv om det protesterer og kommer med sine krav, skylder jeg ikke kjødet noe.

- En blokkerende faktor er de tankebygninger vi har i vårt sinn. Vi trenger en «hjernevask» fra tanker som hindrer vår ånd i å få herredømme i våre liv.

Dom over kjødet

Jesus dømte nemlig kjødet ved sitt liv og sin død. En dømt mann kan «skrike» hvor mye han vil, HAN HAR INGEN RETTIGHETER! Det er derfor jeg kan korsfeste kjødet: Jesus dømte det til døden, og vi utfører korsfestelsen (Rom 8,3 og Gal 5,24). Jesus har gitt oss seier over kjødet ved å fradømme kjødet dets rett over oss. «Derfor, brødre, skylder vi ikke den onde natur noe, så vi skulle leve etter den. For hvis dere lever etter den, må dere dø. Men hvis dere ved *Ånden dreper kroppens onde gjerninger*, skal dere leve» (Rom 8,12-13).

For å øve deg i prinsippet med å korsfeste kjødet, kan du f.eks. faste litt. På samme måte som du nekter deg mat når du faster, nekter du å gi kjødet det det krever når det vil ha deg til å synde. Du «avstår» fra å baktale, kritisere eller bli sint. Du nekter deg det, for kjødet har ikke rett på å få sine krav oppfylt. Det er dømt.

Tankebygninger

En annen «blokkerende faktor» er de tankebygninger vi har i vårt sinn. Den nye skapningen, min gjenfødte ånd, kan dominere meg når jeg tenker i harmoni med Guds ord. Derfor taler Rom 12,2 om at vi blir forvandlet ved at sinnet fornyes. Lær deg å tenke Guds tanker, det frigjør den kraft som bor i din ånd. Det er derfor det er så viktig å tenke og tale i samsvar med Guds positive troens ord!

Et eksempel: Det var umulig for meg å leve et seirende kristenliv så lenge jeg hadde den vrangforestilling at det var umulig. Religiøse tradisjoner hadde lært meg å tenke i Rom 7, uten å se LØSNINGEN i kap. 8! Selv om min ånd hadde muligheten til å leve ved livets Ånds lov, ble ikke dette liv frigjort fordi mitt sinn ikke var fornyet ved Ordet. Vi trenger «hjernevask», vi blir fri ved å se lys i Hans lys.

På samme måte kan f.eks. den tro vi har i vår ånd, bli hindret i å gripe Guds løfter, fordi tradisjonen har lært oss en mengde vrangforestillinger om at «vi kan ikke kreve noe...» osv. Mens Ordet taler om å KREVE SIN RETT! (Luk 18,6-8). Derfor vil vår framgang i kristenlivet gå i takt med at vi fornyes i sjel og sinn. Da slipper det nye menneske til! «Avtrykket» fra det gamle må renses vekk ved Ordet. Det er i denne forbindelse det tales om å kle av seg det gamle og kle på seg det nye som en prosess. (Ef 4,22-24 taler om fornyelsen i sjel og sinn!)

Vår egen kraft

En tredje «blokkering» er at vi ofte lever ved egen kraft, vi stoler på vår sjelelige styrke og dyktighet. Dette hindrer oss i å leve åndelig, et liv i tro på Guds kraft i oss. Derfor er det en dødsprosess å overgi seg, «legge ned», bli avhengig av at Han virker i oss. (2 Kor 4,10-12).

Forts. side 47

Pelle Karlsson's
spalte:

Gud har bare én menighet

Hvor tok bønner om enhet veien?

Vi har tidligere i vår serie konstatert at Jesu bønn i Johannes 17, der Han ivrig ber om enhet, uttrykker Hans eget hjertes dype lengsel. Vi skal i dag stille spørsmålet:

«Er vi villige til å be denne bønner sammen med Ham?»

La oss ikke være for snare til å svare «ja» på dette spørsmålet. Vi må først ha klart for oss hva det innebærer, slik at vi ikke lover noe vi ikke kan holde.

Det finnes forskjellige bønner i Bibelen som vi ofte er med og ber. Den mest kjente er «Fader vår». Når denne bes, og ikke bare leses som dessverre ofte skjer, er det en vidunderlig bønn innfor Gud. Alle kristne er villige til å samles om denne bønner. En annen bønn ble formet da Jesus møtte de store folkemassene og så deres behov for hjelp. Derfor sa Han til sine disipler: «Høsten er stor, men arbeiderne få, bed derfor høstens herre at han vil drive arbeidere ut til sin høst» (Matt 9,37-38). Dette er også en bønn som alle kristne har lett for å samles omkring. I alle ulike deler av Kristi legeme ser man verdens behov for Gud, og er innstilt på å møte dette behovet i bønn og handling. Det finnes en annen bønn som blir mye brukt blant alt Guds folk: «Be at dere ikke må komme inn i fristelse» (Luk 22,40). Den kan vi også alle samles om. Det finnes ingen i Kristi legeme som kan påstå at han ikke behøver den bønner. En annen bønn som vi også er takknemlige for, er: «Og troens bønn skal hjelpe den syke, og Herren skal reise ham opp igjen» (Jak 5,15). Ytterligere en bønn tilhører våre favoritter: «La i alle ting deres begjæringer komme fram for Gud i påkallelse og bønn med takksigelse» (Fil 4,6). Dette er jo nesten som julaften for barna. Tenk å få lage sin egen ønskeliste og legge den fram for Gud. Vi kunne holde på lenge med å peke på ulike bønner og bønneemner som Bibelen gir oss, og som vi stort sett er innen kristenheten.

Men hvordan er det med bønner om enhet? Hvor tok den vegen? Var den med på listen da vi la alle våre begjæringer og ønsker fram for Gud? Eller ble den borte fordi den var for ubekvem? Vanskeligheten med bønner om enhet er jo at den stenger ute all individualistisk kontrolltenkning. Vi kan faktisk be «skje din vilje» og enda bare tenke på vår del av Kristi legeme. Vi kan be om arbeidere til høsten, og på en eller annen måte forestille oss at det er vår kirke, vårt samfunn, vår organisasjon etc, som det hele skal skje gjennom. Og når vi oppfordres til å la våre begjæringer komme fram for Herren, er det veldig lett å utestenge, underforstått, andres ønsker på en svært individualistisk og splittende måte.

Men når det gjelder bønner om enhet er dette umulig. Vi kan ikke be sammen med Jesus at de alle må være ett, og samtidig utestenge større eller mindre deler av Kristi legeme. Nei, vi må da se alt dette i et helt nytt perspektiv. I dagens situasjon, med den splittelse vi har innen Kristi legeme, er det helt enkelt et spørsmål om å fornye sitt sinn. Ja, vi må faktisk bekjenne «splittelses-synd» for Gud. Vi må vende oss bort fra våre individualistiske veier og forandre vårt sinnelag om vi skal kunne være med å be denne bønner.

Det finnes en klar forståelse når det gjelder f.eks. bønner om at Herren skal sende ut arbeidere til sin høst. Vi vet at den bare kan bes i sannhet når de som ber den, er villige til selv å bli høstarbeidere. Når det gjelder bønner om enhet fungerer det på samme måte. Vi kan bare i sannhet deita i denne bønner om vi selv er villige til enhet. Er det derfor den bønner bes så lite? Altså fordi vi ikke er villige til å betale prisen for enhet? Er vi så individualistiske og vant til feilaktige oppdelinger i Guds menighet, at vi ikke bryr oss lenger? Har vi kommet så langt i en konkurransetenkning i Kristi legeme, at vi helt enkelt tror det skal være slik?

Vi behøver en sterk bønnevakkelse idag blant Guds folk. Naturligvis for menneskers frelse og verdens redning. Men også i aller høyeste grad en bønnevakkelse om enhet innen Kristi legeme. Vi trenger å ta del i Jesu eget hjerte og forstå Hans lengsel etter enhet blant alt sitt folk. Det er på tide å begynne å be bønner om enhet på en ny måte, og å gjøre oss selv tilgjengelige til å bli besvart. @

Nye spennende sider

Kontaktside:

Det har vært et ønske fra flere hold at vi skulle opprette en kontaktspalte i »Hvetekornet«, og nå vil vi prøve en slik ordning. Vi er svært spente på hvordan dette vil virke, og denne spalten må dere lesere selv lage ved å sende inn små annonser, og ved å svare på slike. Hensikten er at alle som av ulike grunner ønsker samfunn og kontakt med andre, kan få rykke inn en rimelig annonse om dette.

Hva slags kontakt?

Det er i grunnen opp til den enkeltes behov å bruke denne spalten. Den er beregnet på at kristne søsken skal finne hverandre til gjensidig velsignelse på ulike områder. Det kan være noen som søker kontakt med en **bønnegruppe** i det området vedkommende bor, eller menigheter og bønnegrupper på mindre og forsømte steder som søker kontakt med **forkynnere** som kan hjelpe til. Det kan være noen som ønsker **brevkontakt** utfra felles interesser, eller andre som ønsker kontakt med tanke på å finne **noen å dele sitt liv med**. Det kan være noen som bor i en storby men kunne tenke seg å flytte ut på landet, eller noen som ønsker hjelp av andre troende i hjemmet eller på arbeidsplassen. Noen vil gjerne **leie eller leie ut** av eller til troende. Det finnes de som er på jakt etter en spesiell **bok** e.l., og de kan legge fram slike ting i denne spalten. Noen vil ut og **reise**, men vil gjerne slå følge med andre som har samme reisemål osv.

Kunne denne spalten være med og hjelpe mennesker til å finne samfunn med søsken i Herren, kanskje fra ulike kanter av landet og fra ulike menighetssammenhenger, da er hensikten med spalten oppnådd.

Pris

For å sikre at at vi får seriøse innlegg, må vi ta en rimelig pris på annonser i vår nye «Samfunn»-spalte. Vi har da ganske enkelt satt prisen til **kr.1,- pr ord** (pluss moms). Bilder kan ikke være med i disse annonsene.

De som sender inn annonser, vil få tilsendt regning utfra dette. Annonsen bør helst være undertegnet med navn og adresse - erfaringsmessig ved vi at dette vil gi flest svar. Om det er ønskelig, kan annonsene være undertegnet med bm. (bil.l.merk.) OBS: De som svarer på slike annonser, må sende sitt svar til Hvetekornet i en **frankert konvolutt** som vi setter adresse på, og sender til rette vedkommende.

Her kommer et par annonser som eksempel på hva som kommer til å stå i denne spalten:

Hybel til leie

på landet ved Tønsberg, for kristen mann fra 22 - 45 år. Mulighet for kristent felle-skap. Bør ha sertifikat.
Bm.«Hybel»

Kristen jente

29 år, 160 høy, slank, ønsker kontakt med en mann 25-35 år. Jeg bor i Rogaland.
Bm.«Full diskresjon».

Humor

kan være en god ting, når den kan frambringe både smil og ettertanke. Nå vet vi at det som frambringer dette hos noen, kan vekke forargelse hos andre. Vår tegner, Svein Thorkildsen, har i flere av sine illustrasjoner laget tegninger som kan kalle på smilet, og vi tror at de fleste har gledet seg over det. Men det finnes dem som har misforstått den gode hensikt med en slik form.

Vi vil i hvert nummer ta med en humoristisk tegning/tekst, som vi klipper fra forskjellige kristne blad, på disse sidene. Ofte vil teksten som står ved, være laget av oss, eller den er en nokså fri oversettelse av originalen. Denne tegningen vil stå i hvert nr. under tittelen: «Smil med ettertanke».

Smil med ettertanke:

«— Jo, det er mulig at klimaet her er noe fuktig, men synes du ikke vi har noe å takke for også?» (Tegning: Starke i «The New Yorker Magazine»)

Andre spalter

som vil komme på disse sidene, er «Fra lesekroken» - sitater til ettertanke, og «Forum» - spalten hvor leserne selv kan komme med korte innlegg, vitnesbyrd, dikt og stoff som er oppbyggelig og positivt. Videre vil «Plater og bøker» komme her, og vi håper at det etter hvert ikke vil komme en eneste lesverdig bok eller hørverdig, kristen plateproduksjon som ikke vil bli omtalt i denne spalten. Vi vil også ofte ha med «Praktiske punkter om:» som er en spalte hvor et emne blir summert opp i praktiske punkter.

Fordi vi i dette nummeret har tatt med innholdssidene for 1984, blir det ikke så mye plass til de andre spaltene nå, men fra februar håper vi at det skal bli bedre plass. Vi tror du vil få mye å glede deg over på disse - i god betydning - «lettere sidene», som vanligvis vil komme fra side 40 og utover.

JEG HAR GLEMT

å fornye mitt abonnement for 1985!

Den som har fått tilsendt giro - betal den snarest, så du ikke går glipp av februar nummeret.

Derek Prince Tapes

Undervisningskassetter på engelsk med Derek Prince. Bestill vår kassetliste med over 250 titler i forskjellige aktuelle emner. Ring eller skriv til oss i dag! Tel (Sverige) 040/97 78 06

Derek Prince Tapes

Box 10074 • 200 43 Malmö

Kryssord

Jostein Janøy vil lage et kryssord til disse sidene i hvert nr. framover. Dere kan sende løsningen til han, og kassett-premier vil bli trukket ut hver måned. Løsninger må sendes innen utgangen av hver måned. «Hvete-kryss» som står i dette januar-nummeret, må sendes innen utgangen av januar osv. Løsningen vil komme i mars-nr. Alle henvendelser vedrørende «Hvete-kryss» må gå til Jostein Janøy, 3940 Seljord.

★ HVETE-KRYSS ★

Skriv løsningen (alle ordene i de mørke rutene!) på et ark, samt navn og adresse, og send det til HVETEKRYSS, 3840 Seljord. NB! Unødvendig å klippe ut kryssordet! Frist: 1. mnd. Premier: Ønske-kassetter.

	EIE	★	BIB. KVINNE	SÅR-MERKE PLATE-SELKAP	UKJENT	DEN LILLE TOLLER
					NORD-NORSK SPØRRE-ORD VAS	
		VARSEL TRESORT INSTRUM.		LØFTETS SØNN TONN		
SEER SKUE				SJØ-MANN		
	MANN'S NAVN		FOLKE-INSTRUM. UEKTE	FUGL DEL		
LAND I ASIA TEKSTIL				BELGIA	FISK (OMV.) SVERIGE	
VIRKNING				MALINGS FABRIKAT	KREVER GUD	★ SENIOR I JORDEN FOR 3. DB
★			ROSYK KRISTEN		SPØRRE-ORD	UNGARN
OPP-DRAG				HAND-LING		KV-NAVN
FUGL				LIBANON EGEN-ART		★ LAODI-KEISK
EGEN-SKAP						
					SYMBOL FOR ÅNDEN	
ROM-MÅL				ITALIA		
VINN!				PÅ STATIVET (OMV.) ÅKER		
DESSERT						
	TEPLANTE (OMV.) NORSK STANDARD		ERIK ALM			LUE FUGLE-LYD
PREP. (ENG.) UKE-DAG						
				TRANG		FINS UKJENT

Fra leserkroken

– I denne spalte har vi klipp fra noe av det vi har lest i det siste, og som kanskje er verd litt ettertanke?

Skapelsestro og utviklingstro likestilt

Som den første stat i USA har Høyesterett i staten Louisiana bestemt at skapelsestro og utviklingstro skal bli likestilt i undervisningen i alle statens skoler.

Etter som det viser seg at utviklingslæren ikke lenger kan kalles en lære – ja, knapt nok en hypotese – men viser seg å være en utviklingstro, er det naturlig at den mister en del av sin innflytelse i skoleverket. Bibelen lærer om skapelsen, som får stadig større tilslutning mellom naturvitenskapsmenn verden over, bør få overta det terreng utviklingslæren taper.

Fra Udfordringen

Prate eller preke?

Jeg er faktisk pratesalig. Jeg har lagt om prekestilen flere ganger, og nå «prater» jeg bare. Men det pussige er at mitt «prat» faktisk lykkes langt bedre enn mine sakrale ungdomsprekener fra den tiden jeg var mer interessert i å redde prekenen enn i å holde kontakten med tilhørerne. Nå bruker jeg tilhørerne som «målere», og studerer nøye skiftningene i ansiktsuttrykk. Jeg er forbauset over at ikke minst ungdommene synes å like min «prating». Her om dagen fikk jeg et kort fra noen ungdommer i Malmö med ordene: «Vi liker dine prekener».

Erik Sollermann

Vekkelsens grobunn

er at vi gir hverandre frihet til å være som vi er, og elsker hverandre med Jesu kjærlighet.

Henry Vestergaard

Tjeneste

Å utføre en åndelig tjeneste på rutine og gammel vane er umulig. Det er den daglige fornyelsen som gjør oss brukbare.

Christer Thy

Temperament

Det finnes ingen sann forkynnelse uten temperament. Det finnes en åpenbar risiko at når temperamentet forsvinner kommer slettstrøkenheten.

Erik Sollermann

Bønn

Jeg er overbevist om at Gud gjør alt ved bønn, og ingenting uten bønn.

John Wesley

Visjon

Enhver visjon som virkelig er fra Gud må dø, slik at den kan oppstå på en måte som Han ønsker det.

Derek Prince

Kaster ut

– Den moderne menighet kaster ikke ut onde ånder, den kaster ut de som driver ut onde ånder.

John Osteen

Kort og godt

Forvent så store ting fra Gud at det er dømt til å mislykkes hvis ikke Gud griper inn!

Pat Robertson

Hva er det egentlig vi frykter? Er det styrken i atombomben eller er det de onde kreftene i menneskets hjerte? . . . I Guds navn, ta Ham alvorlig: hvis ikke, er vi alle døde.

Albert Einstein

– Følg ikke tegn, men la tegnene følge deg!

John Osteen

↓ ↓ ↓

NÅ! Hos din bokhandler

BAKLENGS
Djevetskap i rock & roll
Jacob Aranza

Baklengs-rock, Aranza, kr. 30,-
Rockemusikken brukes av mange grupper til å forherlige Satan, djeviltildelse og bruk av narkotika. Baklengsmaskering lytter ungdom på i timevis og blir ubevisst påvirket.

HERMON FORLAG - 3577 HOVET
067 - 88560 - 88532

OPPDALSKONFERANSEN -85

23.-27. mai 1985 (Pinsen)

ULF EKMAN

Jonny Slottheden

Janny Grein

Wenche og Thorbjørn Baksvær – Ambassadør

Store formiddags- og kveldsmøter. Seminarer. Bønnennatt. Egen barnekonferanse.

Kjente forkynnere og ledere, som står sentralt i det Gud gjør i dag, deltar.

Skriv eller ring etter påmeldingsskjema/program til:

Oppdalskonferansen -85, 7340 OPPDAL, tlf. (074) 21 664

REGISTRERT REVISOR

søkes til administrasjon av ekspansivt revisjonsfirma.

Boforhold kan eventuelt ordnes.

Skriftlig søknad sendes:

SYSTEM-REVISJON

BILET 16 - 3080 HOLMESTRAND

LES I NESTE NUMMER AV

hvetekornet

JOHN OSTEEEN: FOLK BEHØVER TROSINFORMASJON!

Da Osteens datter ble født med hjerneskade, nektet han å akseptere at dette var Guds vilje. Det forvandlet han fra å være en vanlige baptistpredikant til å bli en verdenskjent trosforkynner. Han startet Lakewood Church med 100 medlemmer; menigheten har nå vokst til 20.000. Da han besøkte Norge sammen med datteren som ble mirakuløst helbredet, fikk vi møte dem begge.

TULSA - «KRISTENDOMMENS HOVEDSTAD»?

De fleste har hørt om de verdenskjente evangelistene i Tulsa: Oral Roberts, T.L. Osborn og Kenneth Hagin. Vår medarbeider Åge Åleskjær har sett dem alle i aksjon, og fått sterke inntrykk. I denne reportasjen tar han oss med på en «rundtur» til de mest aktuelle virksomhetene og menighetene i Tulsa, USA. Du vil bli med på en ferd i et av de mest aktuelle og interessante områder innenfor den kristne virksomhet i dag. Det som nå skjer utfra Tulsa, påvirker i dag kristenheten i store deler av verden forøvrig.

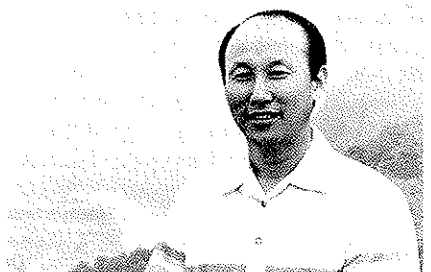
EN BLOMSTRENDE HAGE

Vi står innfor veksttider for Guds rike. For at denne utviklingen skal skje også i vår del av «vingården», er det viktig at vi praktiserer de vekst-lover vi finner i Skriften. Lederen for Ten Center, Ole Bjørn Urne, pcker på noen av de punktene han tror er mest aktuelle for å fremme vekst for Guds rike nå.

MED BOKSEHANSKER PÅ SØNDAGSSKOLEN

Mark Lucks er en av de mange barne-evangelistene i USA som går nye veier i en tid hvor mange inntrykk kjemper om barnesinnet. Han mener at barna gjerne kan ha det gøy mens vi formidler åndelige verdier til dem. Barna bør også få høre «troens ord» like radikalt og klart som voksne får høre det. Lucks, som er utdannet lærer, arbeider sammen med Willie George i Tulsa, og de inspirerer barnearbeidere over hele verden. Mer enn 10 000 menigheter bruker i dag deres matriale og metoder.

YONNGI CHO'S VITNESBYRD

Under årsmøtet til verdens største pinesamfunn, «Assemblies of God», i Baltimore, USA, var Cho kalt som gjestetaler. Der delte han sitt vitnesbyrd med den tusentallige forsamlingen. Her forteller han med egne ord bakgrunnen for den sterke veksten han nå i mange år har stått i i sitt menighetsarbeid. Mange kjenner til hva som har skjedd i Chos menighet i Korea, men her kan vi høre hvordan Cho selv har opplevd denne utviklingen.

Dette og mye mer kommer i februarnummeret!

ABONNÉR NÅ FOR 1985

Pluss mange faste spalter med inspirerende og fostrende undervisning.

HVORFOR DJEVELEN AVSKYR

TRO!

Om det finnes noe som irriterer djevelen mer enn noe annet akkurat nå, er det undervisning om tro. Han er redd for den og bekjemper den med alle midler han har til rådighet. Hvorfor?

Tekst: Ulf Ekman
Tegning: Svein Thorkildsen

Jo, fordi han vet at når de troende virkelig begynner å tro, har han ikke lenger noen innflytelse i deres liv. Guds ord er et mektig våpen mot Satan, men hvis vi ikke tror på Ordet, blir det ineffektivt. Heb 11,6 sier at uten tro er det umulig å tekkes, dvs. behage, Gud.

Troen overvinner verden

Djevelen vet at vi ikke kan behage Gud hvis vi ikke vandrer i tro. Dette er hans taktikk. Han ønsker å skape en skare kristne som ikke behager Gud, og på den måten hindre Guds verk og få anledning til å anklage Gud ved å vise til de kristnes utroskap og vasking.

Troen en gave fra Gud (Rom 12,3). Den kommer fra Gud, og hver kristen har den. Ingen troende behøver noensinne å si at de ikke har tro. Alle troende har fått sitt mål av tro. Men ikke alle troende bruker sin tro, ikke alle vandrer i tro, hos mange ligger den i dvale. I stedet hersker troens motsetning - frykten. Forstanden har ofte tatt over, og sanseinntrykkene - dvs. det jeg ser, hører, føler, vet og erfarer - blir det avgjørende for hvordan jeg handler i stedet for at troen på Guds ord og tilliten til Hans løfter blir det som teller, uansett hvordan situasjonen ser ut.

Troen aktiviseres av kunnskap

Djevelen har begrenset de troende og forhindret dem i å gjøre Guds gjerninger ved å binde dem med løgn, trusler, frykt, uvitenhet og avhengighet av omstendighetene.

Vers 6 i brevet til Filemon sier: «Og min bønn er at den tro du har felles med oss må vise seg virksom i det at du fullt ut innses hvor mye godt vi har i Kristus» (svensk 1917-oversettelse). Gud vil vise deg at din tro skal være aktiv, virksom, og det blir den når du gjennom Ordet får innsikt i og innses hvor mye du faktisk eier i Jesus Kristus. Derfor ønsker djevelen å hindre din tro, slik at du blir uvirksom og ikke ser hva som tilhører deg i Kristus.

Tro beseirer djevelen

Djevelen er denne verdens fyrste, og han har fremdeles rett til å øve innflytelse i verden, selv om Jesus beseiret ham på korset. Men vi er ikke av verden, og 1 Joh 5,4-5 sier at *det som seirer over verden, er din tro*. Dette vet djevelen, og han ønsker ikke å bli beseiret. Han vil ikke slippe grepet om

Til oppbyggelse

menneskene, han vil ikke gi menneskene frihet, fred og liv i overflod. Altså skyter han på det som kan beseire ham - tro!

Tro er nøkkelordet

1 Pet 5,8-9 sier at Satan går omkring og søker hvem han kan oppsluke. *Stå ham imot, faste i troen*, sier Jak 4,7. Når vi står djevelen imot, skal han fly bort fra oss. Vi kan altså stå ham imot, og ifølge Guds ord må han da fly fra oss. Du kan altså jage ham vekk fra ditt liv, fra dine omstendigheter, fra din bønnegruppe, fra din forsamling, fra din jobb og fra din familie.

Men hva var nøkkelordet? Jo, stå ham imot...*faste i troen*. Nøkkelordet for å jage ham vekk, er *tro*.

Er det da så rart at han avskyr ordet tro og gjør alt for å forhindre at de troende skal vokse i tro og vandre i tro? Ingen kristen vil her i verden kunne leve i en drømmetilværelse uten angrep, uten problem, uten vanskeligheter. Å vandre i tro betyr ikke at en stikker hodet i sanden som en struts og ønsker at det vanskelige skal forsvinne av seg selv, eller at en drømmer om å flytte gjennom livet på en rosensky. I denne verden vil alle møte angrep og motstand. Djevelen liker ikke at du går omkring på hans område og skinner som et himmellys som forteller om et rike som er bedre enn hans. Han skyter på deg, men Ef 6,16 sier at du kan slukke *alle* den ondes brennende piler hvis du tar på deg *troens skjold*. Din tro er et skjold som slukker, stopper og tilintetgjør alle angrep mot deg. Troen forhindrer ikke at angrep kommer, selv om du faktisk også kan bruke din tro til å binde motstanderen og proklamere seier før hans piler kommer. Troen gir deg kraft til å seire når angrepene kommer. Så han angriper din tro for å få deg til å lide nederlag. Troen slukker nemlig hans piler, og det liker han ikke.

Guds kraft

Djevelen gjør alt han kan for å holde de troende svake og passive. Men er du født på nytt, bor Guds styrke i deg. Da er Guds kraft tilgjengelig for deg, og du formår ting du aldri kunne greie selv eller har drømt om å få være med på. Mark 9,23 sier at «alt er mulig for den som tror». Djevelen vet at hvis du begynner å se at det Jesus her sier, faktisk er sant, vil du begynne å reise deg i Guds kraft og gjøre det umulige. Til nå har du trodd mer på hva djevelen har utmalt for deg om hvor svak du er, hvor umulig allting er, hvor lite du vet og hvor lite du er verd. Men når du innser hvor mye godt du har i Kristus, blir din tro virksom, og det avskyr Satan. Da blir det nemlig med deg som med de troende i Heb 11,33-34: «de fikk styrke igjen, de ble veldige i krig og drev fiendens hærer på flukt». Din fiende vil ikke at du skal reise deg opp i Guds kraft og drive hans hærer på flukt. Derfor angriper han det som gir en slik seier: troen.

Ulf Ekman har vært studentprest, men leder nå Nordens største bibelskole, «Livets Ord Bibelcenter», en fri menighet i Uppsala og reiser ellers som forkynner i ulike sammenhenger.

Tvil

Gud vil at Jesu gjerninger skal bli synlige på jorden, at Hans kraft skal være virksom, og at mennesker skal bli satt fri fra åndelig død, fangenskap, fattigdom, sykdom og ensomhet. Evangeliet er en Guds kraft til frelse for alle. I Joh 14,12-13 sier Jesus at den som tror på Ham, skal gjøre Hans gjerninger. Han ønsker at Hans gjerninger skal bli gjort på jorden i dag gjennom Hans kropp - menigheten. Men hvis vi ikke tror på det Jesus sier, blir ikke Guds kraft til frelse, helbredelse og frihet formidlet til menneskene i verden. Dette har vært djevelens taktikk. Han har gjort alt for å hindre Guds kraft i å flytte til menneskene for at de ikke skulle få sin frihet. Han har solgt sine løgner til kirken og stjålet dens våpen, tatt dens autoritet, dens overnaturlige visdom og kraft og forsøkt å gjøre den maktesløs og svak. Hvordan har han lykket? Ved å få de kristne til å tvile på Guds løfter og Jesu befalinger. Ved å få menigheten til å danse etter verden i forfengelig og menneskefrykt.

Troen kommer ved forkynnelsen

Men det er dette Jesus forandrer på nå. Ved at Den Hellige Ånd salver Ordet og de troendes øyne blir åpnet, ser vi hvor «rik på herlighet hans arv er blant de hellige og hvor grenseløs hans makt er på oss som tror» (Ef 1,18-19, svensk 1917-overs.) Og når vi ser dette, begynner vi å gjøre det Jesus har befalt oss å gjøre. De troende skal kaste ut onde ånder, tale med nye tunger, legge hendene på de syke, og de skal bli helbredet. Alt dette skal skje mens de forkynner hele evangeliet og Gud stadfester siit Ord ved de tegn og under som følger med (Mark 16,15-20).

Ikke rart at fienden hater tro! Tro kaster ham ut, bryter hans innflytelse over mennesker og etablerer Guds rike med dets herlighet.

Jesus sa i Joh 11,40: «Sa jeg deg ikke at hvis du tror, skal du få se Guds herlighet»

Lovet være Herren! Ved tro kommer vi til å se Guds herlighet midt iblant oss. Så bruk så mye tid du kan til å gå inn i Guds ord, la Ordet få din tro til å vokse. Bruk hver ledig stund du har til å søke Gud, omgås Ham og motta all den undervisning du kan få fra Guds ord. Da kommer du til å vokse og bli en troende som formidler Guds kraft til andre. Djevelen vil ikke like det, men Gud fryder seg, og mennesker blir satt fri.

Aktuelt på Furnäs

UNDERVISNING TIRSD.-FRED.
KL. 09.00-12.30

Uke:	Emne:	Talere:
3	All bygga Guds Hus	Per-Inge Pihlström, Tullinge
4	All veta Guds vilja	Kajsa Liden, Bengtsfors
5	De fem tjänsterna	Jonas Peterson, Furnäs
6	De Nyandliga rörelserna	Urban Kristiansson, Åmål

«Bibelskolan som är som en sommerkongress året runt. – Kom någon vecka när det passar dig och upptäck Guds möjligheter.»

Ring eller skriv etter informasjon – tlf. fra Norge 095-46-

**FURNÄS
BIBELSENTER**

66600 Bengtsfors
Tlf. 0531/116 25

PÅSKETUR TIL ISRAEL

Opplev 12-dagers-tur i vårlige Israel.

Tid: 29. mars – 9. april -85.

Oppl. i tlf. 034/82 878 el. 034/99 552.

Bordewick Reisebyrå - 02/42 68 00

Reiseleder:
PASTOR HARALD DYSJELAND

Overvinn hindringene forts. fra s. 41

Mange har aldri kommet inn i et åndelig liv fordi de har så mange menneskelige ressurser å stole på. Tenk på alle de «dyktige» menneskene som prøver å «gjøre noe for Gud», og hvor lite av Jesu liv og Guds herlighet som flyter fram! Paulus hadde lært at Guds kraft utfører mye mer enn vår egen kraft, så han sier: «Ikke slik at vi av oss selv er i stand til dette; vi kan ikke tenke ut noe, som kom det fra oss. DET ER GUD SOM HAR SATT OSS I STAND TIL DET,...» (2 Kor 3,5).

Han sier også: «Jeg la ikke fram mitt ord og mitt budskap med overtalende argumenter og visdomslære, men med Ånd og kraft som bevis. For jeg ville ikke at deres tro skulle bygge på menneskelig visdom, men på Guds kraft» (1 Kor 2,4-5).

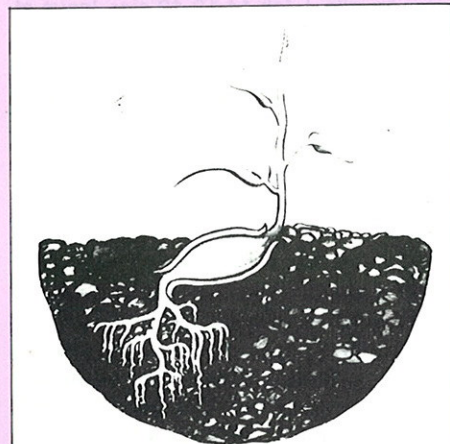
RETUR
HVETEKORNET
Postboks 770
3191 HORTEN

Flytter du? Send oss da din gamle,
og nye adresse!

SÅ HVETEKORN i 1985

TENK ETTER

Hvetekornet oppmuntrer og hjelper til åndelig vekst og utvikling. Har du en venn eller bekjent, en forkynner eller medarbeider du vil oppmuntre i det nye året. Gi vedkommende et gaveabonnement på Hvetekornet. Det kan få gode ting til å spire i 1985

Hvetekornet

En gave med liv og spirekraft.

45 % AVSLAG
i forhold til løssalgspri-
sen. Kun kr. 80,-
for et *helt* års
gave-abonnement.

ET PENT GAVEKORT

blir tilsendt til alle
som ønsker det.
Det kan du under-
tegne og gi som din
julehilsen i år.

SLIK GJØR DU:

- Finn sidene med kort til å rive ut.
- Riv ut kort for gaveabonnement.
- Fyll ut kortet og postlegg det. Husk porto.
- Du vil få tilsendt gavekort og giro.
- Mottageren vil få tilsendt HVETEKORNET.

EN UNIK GAVE

som vil uttrykke om-
tanke og hjertelag for
dine venner gjennom
hele året. Nå er tid til
å bestille gave-
abonnement!